

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Αριθμός απόφασης 3038/2019

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Παναγιώτη Κατσικερό, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Παναγιώτη Παναγιώτου, Πρωτοδίκη και Παναγιώτα Σπανού, Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Βασιλική Κατσαρού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6-6-2018 για να δικάσει την ακόλουθη διαφορά :

Α΄ ΑΓΩΓΗ : της ενάγουσας ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΑ ELFE ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ELFE S.A.», η οποία εδρεύει στον Πειραιά (οδός Έβρου αριθ. 182 και Αγίου Δημητρίου αριθ. 121), με ΑΦΜ 997930287, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της Σπυρίδωνος Αλεξανδρή του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Φιλελλήνων αρ.26 και Σταυρούλας Τζαβάρα του Νικολάου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Απόλλωνος αρ.1 και Νίκης.

της εναγομένης ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΕΡΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.», η οποία εδρεύει στο Ηράκλειο Αττικής (οδός Μαρίνου Αντύπα αριθ. 92), με ΑΦΜ 094229666, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο και προκατέθεσε προτάσεις δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Σταύρου Λιναρδάκη του Κωνσταντίνου κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Ομήρου αρ. 54.

Η ενάγουσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 7-12-2017 με γενικό αριθμό κατάθεσης 608394/2017 και με ειδικό αριθμό κατάθεσης 4508/2017 αγωγή της ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Β' ΑΓΩΓΗ : της ενάγουσας ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΕΡΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.», η οποία εδρεύει στο Ηράκλειο Αττικής (οδός Μαρίνου Αντύπα αριθ. 92), με ΑΦΜ 094229666, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο και προκατέθεσε προτάσεις δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Σταύρου Λιναρδάκη του Κωνσταντίνου κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Ομήρου αρ.54.

της εναγομένης ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΑ ELFE ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ELFE S.A.», η οποία εδρεύει στον Πειραιά (οδός Έβρου αριθ. 182 και Αγίου Δημητρίου αριθ. 121), με ΑΦΜ 997930287, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της Σπυριδωνος Αλεξανδρή του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Φιλελλήνων αρ.26 και Σταυρούλας Τζαβάρα του Νικολάου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Απόλλωνος αρ.1 και Νίκης.

Η ενάγουσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 30-10-2017 με γενικό αριθμό κατάθεσης 590989/2017 και με ειδικό αριθμό κατάθεσης 3806/2017 αγωγή της ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την εκφώνηση της ανωτέρω υπόθεσης στο ακροατήριο από το οικείο πινάκιο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της ενάγουσας της υπό στοιχείο Α' αγωγής – εναγομένης της υπό στοιχείο Β' αγωγής ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις νόμιμα κατατεθείσες προτάσεις τους και ο πληρεξούσιος δικηγόρος της εναγομένης της υπό στοιχείο Α' αγωγής – ενάγουσας της υπό στοιχείο Β' αγωγής, κάνοντας χρήση της δυνατότητας του άρθρου 237 ΚΓποΔ, δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ΞΕΦΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Στην κρίση του Δικαστηρίου υπόκεινται οι από 7-12-2017 και 30-10-2017 (με ειδικό αριθμό κατάθεσης 4508/2017 και 3806/2017) αγωγές ανάμεσα στους ίδιους διαδίκους, οι οποίες πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν, λόγω της προφανούς συνάφειάς τους και διότι έτσι διευκολύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρ. 246 ΚΠολΔ).

I. Η έννοια της συμφωνίας στο δίκαιο του ανταγωνισμού (αρ. 1 παρ. 1 του ν. 703/1977 και 81 παρ. 1 ΣυνθΕΚ) είναι ευρύτερη της συμβάσεως και περιλαμβάνει κάθε γενικά έκφραση της κοινής βουλήσεως των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων να συμπεριφερθούν στην αγορά κατά καθορισμένο τρόπο ανεξάρτητα από το γραπτό ή προφορικό χαρακτήρα της, το δεσμευτικό ή μη της λειτουργίας της και την πρόβλεψη ή μη τυπικών διαδικασιών, κυρώσεων ή μέτρων εφαρμογής (Αποφ. ΔΕΚ της 15.7.1970, C-41/69 υποθ. *Chemiefarma v. Commission*, Συλλ. Νομολ. 1970, σελ. 661 σκ. 112, της 29.10.1980, C-209/78, υποθ. *VanLandewyck κατά Επιτροπής*, Συλλ. Νομολ. 1980 σκ. 85-86, ΠΕΚ T-41/96 *Bayer v. Commission*, Συλλ. Νομολ. 2000 σελ. 11-3383 σκ. 67-69, T-208/01 *Volkswagen v. Commission*, Συλλ. Νομολ. 2003 σελ. 11-5141 σκ. 30-32, T-1/89 *Rhone-Poulenc κατά Επιτροπής*, Συλλ. Νομολ. 1991 σελ. 11-867 σκ. 43-44). Ακόμη και οι λεγόμενες συμφωνίες κυρίων (*gentlemen`s agreements*) θεωρείται ότι εκφράζουν πιστά την κοινή βούληση των μερών της συμπράξεως ως προς τη συμπεριφορά τους εντός της σκοπούμενης σχετικής αγοράς (ΠΕΚ T-141/89 *Tzefileurope κατά Επιτροπής*, Συλλ. Νομολ. 1995, σελ. 11-791 σκ. 95-96, T-9/99, *HFB κ.α. κατά Επιτροπής*, Συλλ. Νομολ. 2000 σελ. Π-1487 σκ. 200). Επίσης, η ύπαρξη συμφωνίας μπορεί να προκύπτει άμεσα ή έμμεσα από τη συμπεριφορά των μερών. Μία επιχείρηση, η οποία εγκρίνει σιωπηρά μία παράνομη πρωτοβουλία χωρίς να αποστασιοποιηθεί δημοσίως από το περιεχόμενο της ή να την καταγγείλει στις διοικητικές αρχές, έχει ως αποτέλεσμα να ενθαρρύνει τη συνέχιση της παραβάσεως και δυσχεραίνει την αποκάλυψη της. Η συνεργασία αυτή συνιστά παθητική συμμετοχή στην παράβαση και, επομένως, είναι ικανή να επισύρει την ευθύνη της επιχειρήσεως στο πλαίσιο ενιαίας συμφωνίας (ΔΕΚ C-204/00 παρ. 80-87 και 328, ΠΕΚ T-303/02 παρ. 101-103, 124). Επί στοιχειοθετικού, περαιτέρω, επιπέδου τόσο, δηλαδή, σε ότι αφορά στην κατάγνωση της εκάστοτε ανταγωνιστικής συμπεριφοράς όσο και στην κρίση

περί της σοβαρότητας της, παρέλκει η εξέταση περί της εφαρμογής ή μη της συμφωνίας στην πράξη καθώς και περί της επελεύσεως ή μη του ανταγωνιστικού αποτελέσματος, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις αντίθετου στον ανταγωνισμό περιεχομένου ή αποτελέσματος μιας συμφωνίας λαμβάνονται υπόψη εναλλακτικώς και όχι σωρευτικώς για την απόδειξη ή μη της παραβάσεως του αρ. 1 παρ. 1 του ν. 703/1977 (ΔΕΚ C-246/86 Belassok.λ.π. κατά Επιτροπής σκ. 15-16, C-167/04, JCB Service κατά Επιτροπής σκ. 151-157, C-89/85 Ahlstrom κατά Επιτροπής σκ. 175, C-306/96 Javico κατά YvesSaintLaurent σκ. 14-15, C-86/82 Hasselblaud κατά Επιτροπής σκ. 45-46, ΔΕΑ 1140/2003, 3730/2004, 3694/2008). Οι αποφάσεις, τέλος, ενός παραγωγού, που συνιστούν μονομερή συμπεριφορά της επιχειρήσεως, δεν εμπίπτουν, καταρχήν, στις απαγορεύσεις των αρ. 1 του ν. 703/1977 και 81 ΣυνθΕΚ. Στις περιπτώσεις, εντούτοις, πρακτικών και μέτρων περιοριστικών του ανταγωνισμού, τα οποία, λαμβανόμενα κατά τα φαινόμενα μονομερώς από τον παραγωγό στα πλαίσια των συμβατικών του σχέσεων με τους μεταπωλητές του, τυγχάνουν τουλάχιστον της σιωπηρής αποδοχής αυτών, πρέπει να θεωρείται ότι πρόκειται για συμφωνίες που εμπίπτουν στο απαγορευτικό πεδίο των ως άνω διατάξεων. Επομένως, μία πρωτοβουλία του παραγωγού εντάσσεται στην προϋφιστάμενη γενική συμφωνία των μερών, δηλαδή καθίσταται αναπόσπαστο τμήμα της σχετικής συμβάσεως, εφόσον το μέτρο αυτό γίνεται ρητώς ή σιωπηρώς αποδεκτό από τους μεταπωλητές (ΔΕΚ C-2,3/1 σκ. 23-27, ΠΕΚ T-208/01 σκ. 58) δια της συμμορφώσεως του σε αυτό και της θέσεως του σε άμεση εφαρμογή (ΔΕΚ C-3 68/00 σκ. 80, 87, 91, 97-98, C-74/04 σκ. 46, C-161/84 PronuptiadeParisv. PronuptiadeSchillgallisσκ. 25, 27, ΠΕΚT-208/01 σκ. 38, 47, 48, 51, 53, 54, T-338/00 σκ. 58, ΔΕΦΑΘ 604/2009 ΝΟΜΟΣ).

θεωρήθηκε
η ΓΕΝΙΚΗ
Σ

II. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ (Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και το άρθρο 1 παράγραφος 1 Ν. 703/1977 (πλέον άρθρο 1 παράγραφος 1 Ν. 3959/2011) απαγορεύει όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες τις αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική, που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού, και ιδίως εκείνες, οι οποίες συνίστανται στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής, στον περιορισμό ή στον έλεγχο της παραγωγής και των αγορών, ή στην κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού, εφόσον μπορούν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών – μελών της Ε.Ε., τούτο τεκμαίρεται δε, όταν οι ως άνω πρακτικές παράγουν αποτελέσματα στο σύνολο της

3^ο Φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

επικράτειας ενός κράτους – μέλους. Προϋποθέσεις, επομένως, εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης είναι : (α) Η ύπαρξη συμφωνίας (για την έννοια αυτής, βλ. παραπάνω παρ. Ι), εναρμονισμένης πρακτικής ή απόφασης ένωσης επιχειρήσεων και (β) αντικείμενο ή αποτέλεσμα της ανωτέρω συμφωνίας να είναι ο περιορισμός, η παρακώλυση ή η νόθευση του ανταγωνισμού. Έτι περαιτέρω, οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε διαφορετική οικονομική βαθμίδα (εφεξής «κάθετες συμφωνίες» ή «κάθετες συμπράξεις») εμπίπτουν στην εμβέλεια του άρθρου 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, κατά συνέπεια, και του άρθρου 1 παράγραφος 1 ν. 703/1977 (πλέον άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3959/2011). Οι Κανονισμοί (ΕΚ) 2790/1999 και (ΕΕ) 330/2010, σε συνδυασμό με τις ερμηνευτικές κατευθυντήριες γραμμές για τους κάθετους περιορισμούς, που έχει εκδώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θέτουν τις προϋποθέσεις χορήγησης ομαδικής απαλλαγής σε κάθετες συμφωνίες, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, εισάγοντας ουσιαστικά ένα τεκμήριο νομιμότητας για τις κάθετες συμφωνίες, το οποίο εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που το μερίδιο αγοράς του προμηθευτή (ή του αγοραστή) στη σχετική αγορά δεν υπερβαίνει το όριο του 30%. Απαραίτητη, ωστόσο, προϋπόθεση για την εφαρμογή του ευεργετήματος της απαλλαγής σε συγκεκριμένη συμφωνία είναι η απουσία περιοριστικών όρων, που θεωρούνται ιδιαίτερα βλαπτικοί για τον ανταγωνισμό. Πιο συγκεκριμένα, οι κανονισμοί απαλλαγής κατά κατηγορίες περιέχουν στο άρθρο 4 έναν κατάλογο «περιορισμών ιδιαίτερης σοβαρότητας» (blacklisted / hardcore restrictions), που συνεπάγονται τον αποκλεισμό ολόκληρης της κάθετης συμφωνίας από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (και συνακόλουθα τη μη εφαρμογή του ευεργετήματος της απαλλαγής στη συγκεκριμένη συμφωνία). Περαιτέρω, η ύπαρξη τέτοιων περιορισμών ιδιαίτερης σοβαρότητας (όπως, για παράδειγμα, ο καθορισμός παγίου ή ελάχιστου επιπέδου τιμής μεταπώλησης, ο περιορισμός αμοιβαίων προμηθειών μεταξύ εξουσιοδοτημένων διανομέων ή/και ο περιορισμός παθητικών πωλήσεων) σε μια συμφωνία καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη στην πράξη και την επίκληση ατομικής απαλλαγής με βάση το άρθρο 101 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, εξαιτίας του γεγονότος ότι οι εν λόγω περιορισμοί θεωρούνται ιδιαίτερα βλαπτικοί για τον ανταγωνισμό. Συνοπτικά, η ύπαρξη ενός περιορισμού ιδιαίτερης σοβαρότητας σε μια συμφωνία : (α) αποκλείει την εφαρμογή του ευεργετήματος της ομαδικής απαλλαγής, (β)

οδηγεί στην παραδοχή ότι η συμφωνία συνεπάγεται αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και, συνεπώς, εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ και (γ) οδηγεί στην επιπλέον παραδοχή ότι, ακόμη και πέραν του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού ομαδικής απαλλαγής, η συμφωνία είναι μάλλον απίθανο να πληροί τους όρους ατομικής απαλλαγής βάσει του άρθρου 101 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ (βλ. 580/2013 απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού). Συναφώς δε, υπενθυμίζεται ότι τα άρθρα 101 παρ. 1 άρθρο 102 ΣΛΕΕ παράγουν άμεσα αποτελέσματα στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και γεννούν, υπέρ των υποκειμένων δικαίου, δικαιώματα που τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να προστατεύουν (14-3/2019 ΔΕΚ C-724/2017 ΝΟΜΟΣ, απόφαση της 5ης Ιουνίου 2014, Kone κ.λπ., C-557/12, EU:C:2014:1317, σκέψη 20 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

III. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρα 102 ΣΛΕΕ, 2 Ν. 703/1977 και 2 Ν. 3959/2011, απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία επιχείρηση (ή περισσότερες), της δεσπόζουσας θέσης της (οικονομικής δύναμης, που της δίνει την ικανότητα παρεμπόδισης του ανταγωνισμού και τη δυνατότητα ανεξάρτητης συμπεριφοράς έναντι ανταγωνιστών και πελατών – καταναλωτών) στην κοινή αγορά ή σημαντικό τμήμα της (ή μόνο στην ελληνική αγορά), που μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών – μελών της Ε.Ε., τεκμαίρεται δε τούτο, όταν παράγει αποτελέσματα στο σύνολο της επικράτειας ενός κράτους – μέλους). Κατά την έννοια του άρθρου 82 της ΣΕΚ, ήδη 102 ΣΛΕΕ και του άρθ. 2 Ν. 703/1977 και ήδη 2 Ν. 3959/2011, η δεσπόζουσα θέση μιας επιχειρήσεως, προϋποθέτει κατ' αρχήν, ένα σημαντικό μερίδιο αγοράς της χώρας ή τμήματός της, ή ευρύτερης της χώρας, γεωγραφικής περιοχής (χερσαίας ή θαλάσσιας). Δεσπόζουσα θέση κατέχει μια επιχείρηση που, λόγω της οικονομικής ισχύος της, μπορεί να κωλύει την διατήρηση συνθηκών αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην οικεία αγορά και να υιοθετεί ανεξάρτητη συμπεριφορά έναντι των ανταγωνιστών, των πελατών της και τελικά των καταναλωτών. Εξάλλου, ιδιαίτερα σημαντικά μερίδια αποτελούν καθαυτά, χωρίς τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων, απόδειξη υπάρξεως δεσπόζουσας θέσης. Αυτό συμβαίνει όταν πρόκειται για μερίδιο 50% (απόφαση Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-LaRoche (Jurispr. 1979, σκέψη 41, C-62/86, AKZO σκ. 59, 60), (ΔΕΦΑΘ2265/2010), το οποίο διατηρείται για μεγάλο χρονικό διάστημα. Στο πλαίσιο αυτό, το οποίο δεν απαγορεύει την δημιουργία ή την κατοχή δεσπόζουσας θέσης, αλλά μόνο την καταχρηστική της εκμετάλλευση, η επιβαλλόμενη απαγόρευση καλύπτει κάθε συμπεριφορά η οποία μπορεί να επηρεάσει αθέμιτα τη δομή μιας αγοράς, όπου, ακριβώς λόγω της

ΕΞΕΦΗΚΕ
Α ΕΣΗΠΗΡΙΑ

4^ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

παρουσίας της προαναφερθείσας επιχείρησης, ο ανταγωνισμός είναι ήδη εξασθενημένος, και η οποία (συμπεριφορά) έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της διατήρησης του υφιστάμενου στην αγορά ανταγωνισμού ή της ανάπτυξής του. Επομένως, ως κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, η οποία τιμωρείται με τις κυρώσεις των παρατιθέμενων στη συνέχεια διατάξεων του άρθρου 9 του ν. 703/1977 και (ήδη) του άρθρου 25 του ν. 3959/2011, δεν νοείται μόνον η πρακτική που ζημιώνει ευθέως τους καταναλωτές, αλλά και κάθε άλλη αθέμιτη πρακτική που ζημιώνει εμμέσως τους καταναλωτές πλήττοντας τον πραγματικό ανταγωνισμό. Απαγορεύεται δηλαδή στην κατέχουσα δεσπόζουσα θέση, επιχείρηση να αποκλείει ανταγωνιστές από την αγορά, ενισχύοντας έτσι την θέση της, με την χρησιμοποίηση διαφορετικών μέσων σε σχέση με τα χρησιμοποιούμενα υπό συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού. Εξάλλου, η κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης από μια επιχείρηση σε μια αγορά, στην οποία η δομή του ανταγωνισμού είναι εξασθενημένη λόγω της παρουσίας της, στοιχειοθετείται, όταν η εφαρμοζόμενη από την επιχείρηση πρακτική, αποσκοπεί αποκλειστικά, στον εξοβελισμό των ανταγωνιστών της, προκειμένου στην συνέχεια να αντλήσει όφελος από την εξασθένηση του ανταγωνισμού (Τ-65/98 - VandenBerghFoods σκ. 154, ΣτΕ 715/2013). Προκειμένου δε, να καθοριστεί αν η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, εκμεταλλεύθηκε καταχρηστικώς, την εν λόγω θέση, με την πολιτική που εφάρμοσε, πρέπει να εκτιμάται το σύνολο των περιστάσεων, και να εξετάζεται αν η πολιτική αυτή αποβλέπει στη στέρηση από τον αγοραστή της δυνατότητας επιλογής, ή στον περιορισμό της δυνατότητας αυτής, όσον αφορά τις πηγές εφοδιασμού του, στην παρεμπόδιση της εισόδου στην αγορά των ανταγωνιστών και στην εφαρμογή σε εμπορικώς συναλλασσόμενους, άνισων όρων για ισοδύναμες παροχές, με αποτέλεσμα να περιέρχονται σε μειονεκτική θέση κατά τον ανταγωνισμό, ή να ενισχύεται η δεσπόζουσα θέση, με τη νόθευση του ανταγωνισμού (C-209/10 PostDanmark A/S κατά Konkurrencerådet, σκ. 26, και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επίσης, το άρθρο 82 ΕΚ απαγορεύει την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, εφόσον η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών (Τ-203/01 Manufacture française des pneumatiques Michelin κατά Επιτροπής σκ. 237), η απαγόρευση δε αυτή δικαιολογείται από τον σκοπό της

αποφυγής της ζημίας των καταναλωτών (T-155/06 - TomraSystems ASA and Others κατά Επιτροπής σκ. 206, απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2003, T-65/08, N B Vandenberg Foods Ltd κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. 11-4653, σκέψη 157). Το άρθρο 18α Ν. 146/1914, που προστέθηκε με το άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 3784/2009, ορίζει ότι απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτή ή αυτές μία επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή τους, ακόμη και ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών, εφόσον δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση, η καταχρηστική δε εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων. Προϋποθέσεις, έτσι, εφαρμογής της παραπάνω διάταξης, με την οποία δεν απαγορεύεται η ίδια η οικονομική εξάρτηση, αλλά η καταχρηστική εκμετάλλευσή της, είναι (α) η ύπαρξη μιας ισχυρής επιχείρησης σε θέση πελάτη ή αναλόγως προμηθευτή και μιας εξαρτημένης από αυτή επιχείρησης, όπως συμβαίνει όταν η δεύτερη έχει προσαρμόσει τη λειτουργία της στις ανάγκες διάθεσης των προϊόντων της πρώτης ή διαθέτει κυρίως σ' αυτή τα δικά της προϊόντα, (β) απουσία ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης υπάρχει όταν δεν προσφέρονται καθόλου εναλλακτικές λύσεις ή οι προσφερόμενες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα για την εξαρτημένη επιχείρηση, δηλαδή αυτή είτε δεν μπορεί να προμηθευτεί προϊόντα ή υπηρεσίες από άλλη πηγή ή να διαθέτει σε τέτοια πηγή προϊόντα ή υπηρεσίες είτε μπορεί μεν να προμηθευτεί από τέτοια πηγή ή να διαθέτει σ' αυτή προϊόντα ή υπηρεσίες, όμως με σημαντικά δυσμενέστερους όρους, που θα έχουν ως αποτέλεσμα να εξασθενίσει η θέση της έναντι των ανταγωνιστών της, γεγονός το οποίο μπορεί να την οδηγήσει ακόμη και σε αδυναμία συνέχισης της λειτουργίας της και (γ) η καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης. Στο πλαίσιο αυτό κατάχρηση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης και συνεπώς περιοριστική του ελεύθερου ανταγωνισμού πρακτική υπάρχει, όταν η ισχυρή επιχείρηση εκμεταλλεύεται την ισχύ που της δίνει η αδυναμία της εξαρτημένης επιχείρησης να διαθέτει άλλη ισοδύναμη εναλλακτική λύση και αποκομίζει, έτσι, οφέλη για την ίδια και σε βάρος της εξαρτημένης επιχείρησης, τα οποία δεν θα απεκόμιζε, αν υπήρχε για τη δεύτερη εναλλακτική λύση. Υπό την έννοια αυτή η παράβαση του άρθρου 18α του ν. 146/1914, συνιστά παράνομη, κατά την έννοια του άρθρου 914 Α.Κ., συμπεριφορά, οπότε με τη συνδρομή και των λοιπών όρων του άρθρου αυτού παρέχεται, σε όποιον ζημιώθηκε,

θεωρήθηκε
1 ΓΕΠΟΔΡΙΑ

αξίωση αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (ΑΠ 419/2018 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 650/2016, ΑΠ 533/2016 με παραπομπές στο ν. 703/1977).

IV. Εξάλλου, κατά το άρθρο 297 εδ. α Α.Κ. "Ο υπόχρεος σε αποζημίωση οφείλει να την παράσχει σε χρήμα", κατά δε το άρθρο 298 του ίδιου κώδικα "Η αποζημίωση περιλαμβάνει τη μείωση της υπάρχουσας περιουσίας του δανειστή (θετική ζημία), καθώς και το διαφυγόν κέρδος. Τέτοιο κέρδος λογίζεται εκείνο που προσδοκά κανείς με πιθανότητα σύμφωνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις και ιδίως τα προπαρασκευαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί". Συνεπώς, για να είναι ορισμένη κατά το άρθρο 216 Κ.Πολ.Δ. η αγωγή με την οποία επιδιώκεται η επιδίκαση διαφυγόντος κέρδους, πρέπει να εκτίθενται σ' αυτήν σαφώς τα περιστατικά που προσδιορίζουν την προσδοκία του αντίστοιχου κέρδους. Δεν αρκεί δηλαδή να αναφέρονται αφηρημένα στο δικόγραφο της αγωγής οι σχετικές με τον προσδιορισμό του διαφυγόντος κέρδους εκφράσεις του νόμου, αλλά απαιτείται η εξειδικευμένη και λεπτομερής κατά περίπτωση μνεία των περιστατικών που καθιστούν πιθανό το κέρδος ως προς τα επιμέρους κονδύλια, καθώς και η ιδιαίτερη επίκληση των κονδυλίων αυτών. Έτσι για την πληρότητα της αγωγής με την οποία επιδιώκεται η επιδίκαση διαφυγόντος κέρδους που συνίσταται στην απώλεια εσόδων λόγω διακοπής ή μειωμένης άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, πρέπει αλλά και αρκεί να αναφέρονται στο δικόγραφο της όλα εκείνα τα κρίσιμα περιστατικά από τα οποία προκύπτει ότι ο ενάγων θα εισέπραττε με πιθανότητα από την επαγγελματική του δραστηριότητα το αιτούμενο ποσό κέρδους κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή με βάση τις ειδικές συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης και ιδίως τα ληφθέντα προπαρασκευαστικά μέτρα (ΟΛΑΠ 22/1995, ΑΠ 689/2017, ΑΠ 979/2014 ΝΟΜΟΣ δημ. ΝΟΜΟΣ).

Η ενάγουσα με την υπό στοιχείο Α' αγωγή της, εκθέτει ότι αποτελεί ανώνυμη εταιρεία, που προήλθε από τη συγχώνευση το έτος 2010 των έως τότε υφιστάμενων εταιρειών με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΑ ELFE ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Α.Ε.» (Β.Φ.Λ.). Ότι η τελευταία ως άνω συγχωνευθείσα εταιρεία, της οποίας καθολική διάδοχος κατέστη η ενάγουσα, ιδρύθηκε το έτος 1961 και έκτοτε δραστηριοποιήθηκε επιτυχώς στην παραγωγή και εμπορία λιπασμάτων. Ότι η ενάγουσα συνέχισε να

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ

δραστηριοποιείται στο ως άνω αντικείμενο έως το έτος 2015 όταν και διέκοψε την εν λόγω δραστηριότητα της και ότι εντεύθεν η σχετική παραγωγή πραγματοποιείται από την ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΕΛΛΑΓΡΟΛΙΠ ΑΕ», σε συνεργασία με τις εταιρίες «PFIC LTD» και «ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΝΕΑΣ ΚΑΡΒΑΛΗΣ ΑΕ», οι οποίες και εκμισθώνουν για το σκοπό αυτό τις εγκαταστάσεις της. Ότι στα πλαίσια της προεκτιθέμενης δραστηριότητάς της και για την κάλυψη των αναγκών της επιχείρησής της (αρχικώς η προκάτοχος της Β.Φ.Α. και στη συνέχεια η ίδια) κατήρτισε με την εναγομένη ήδη από το έτος 1998 επιμέρους διαδοχικές συμβάσεις πώλησης φυσικού αερίου, με τελευταία την από 29-12-2016 σύμβαση πώλησης (προσάρτημα Νο 8) με ισχύ έως την 1-2-2017, ενώ για το μετέπειτα χρονικό διάστημα είχε οριστεί ότι τα διάδικα μέρη θα προέβαιναν σε σύναψη νέας σύμβασης, κατόπιν της ολοκλήρωσης των σχετικών διαπραγματεύσεων. Ότι ήδη με την υπ' αριθ. 372/2018 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ρυθμίστηκε προσωρινά η μεταξύ των διαδίκων μερών σχέση προβλέποντας την υποχρέωση της εναγομένης να προμηθεύει με φυσικό αέριο την ενάγουσα, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην ως άνω απόφαση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της σχετικής εκκρεμούς ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αγωγής. Ότι η εναγομένη αποτελεί ανώνυμη εταιρία με υπερδεσπόζουσα θέση στην αγορά και εισαγωγή φυσικού αερίου από αλλοδαπές εταιρίες στην Ελλάδα και ότι η ενάγουσα τελεί σε σχέση οικονομικής εξάρτησης με αυτή, καθώς δεν είναι εφικτό να προμηθευτεί φυσικό αέριο με τους ίδιους ή ισοδύναμους όρους από άλλη εταιρία. Ότι στην πράξη η εναγομένη λειτουργεί από το έτος 1998 ως μονοπωνιακός αγοραστής, εισαγωγέας και προμηθευτής στην ελληνική επικράτεια φυσικού αερίου, έχοντας συνάψει η ίδια προηγουμένως συμβάσεις προμήθειας του εν λόγω καυσίμου με τη ρωσική εταιρία «Gazprom», την τουρκική εταιρία «BOTAS» και την αλγερινή εταιρία «Sonatrach». Ότι η εναγομένη όλως καταχρηστικώς και παρανόμως, τιμολογεί τις πωλούμενες στην ενάγουσα ποσότητες φυσικού αερίου χρησιμοποιώντας ρήτρα πετρελαίου, ήτοι ότι η τιμή πώλησης διαμορφώνεται, σύμφωνα με τις διακυμάνσεις διαφόρων ποικιλιών πετρελαίου. Ότι η εν λόγω ρήτρα έχει περιληφθεί σε όλες τις έως σήμερα συναφθείσες μεταξύ των διαδίκων μερών συμβάσεις πώλησης φυσικού αερίου, κατόπιν απαίτησης εκ μέρους της εναγομένης, μη δυνάμενης της ενάγουσας να αρνηθεί λόγω της μειονεκτικής διαπραγματευτικής θέσης, στην οποία η ίδια βρίσκεται. Ότι η ρήτρα πετρελαίου περιλαμβάνεται και στις προαναφερόμενες συμβάσεις προμήθειας, που έχει καταρτίσει η εναγομένη με τις ως άνω -

ΔΕΛΤΑ ΠΡΟΚΡΙΣΕ
1 ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

αλλοδαπές εταιρείες, χωρίς ωστόσο αυτή να έχει ουδέποτε εκφράσει την οποιαδήποτε αντίρρηση ή διαμαρτυρία της σχετικά με την επιβολή του εν λόγω δυσμενούς όρου, ο οποίος έχει ως αποτέλεσμα την υπέρογκη τιμολόγηση του φυσικού αερίου και κατά το στάδιο της εισαγωγής του από το εξωτερικό αλλά και κατά το στάδιο της περαιτέρω προμήθειας του στους εγχώριους καταναλωτές. Ότι αντιθέτως, η ορθότερη μέθοδος τιμολόγησης του ως άνω καυσίμου είναι αυτή, που βασίζεται στις τιμές κόμβων πώλησης της Δυτικής Ευρώπης «HUB», κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην αγωγή. Ότι η εναγομένη με την προπεριγραφόμενη συμπεριφορά της παραβαίνει τις συνθήκες του ελεύθερου ανταγωνισμού κι εκμεταλλεύεται αφενός τη δεσπόζουσα θέση της στην ελληνική αγορά προμήθειας φυσικού αερίου κι αφετέρου τη σχέση οικονομικής εξάρτησης στην οποία η ενάγουσα βρίσκεται απέναντι της, καθώς οι εναλλακτικές λύσεις, που διαθέτει η τελευταία ως προς την αγορά φυσικού αερίου, όπως αναλύονται στο αγωγικό δικόγραφο, δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες της επιχείρησης της με ισοδύναμο τρόπο. Ότι εξαιτίας της προεκτεθείσας παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της εναγομένης, η ενάγουσα υπέστη οικονομική ζημία, κατά τα έτη 2010 έως 2015, καθώς κατέβαλε υπερβολικά υψηλές τιμές για την αγορά φυσικού αερίου σε σχέση με τους ανταγωνιστές της, ενώ έχει υποστεί και ηθική βλάβη, λόγω της προσβολής της επιχειρηματικής της πίστης και φήμης. Με βάση τα ανωτέρω, και κατόπιν νομότυπης με τις προτάσεις, κατ' άρθρο 223 Κ.Πολ.Δ., τροπής των καταψηφιστικών αιτημάτων της σε έντοκα αναγνωριστικά, η ενάγουσα ζητεί : Α) Να αναγνωρισθεί κατά το άρθρο 180 ΑΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 101 παρ. 2 ΣΛΕΕ η ακυρότητα της ρήτρας πετρελαίου στις συμβάσεις, που έχει ήδη συνάψει με την εναγομένη, λόγω αντίθεσης της εν λόγω ρήτρας προς τους κανόνες του ανταγωνισμού. Β) Να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη οφείλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 302.719.800,08 ευρώ, ως αποκατάσταση της ζημίας, που υπέστη η τελευταία κατά τα έτη 2010 έως 2015 από την προπεριγραφείσα παράνομη συμπεριφορά της εναγομένης, εντόκως από το χρόνο πρόκλησης της ζημίας έως την καταβολή της αποζημίωσης, άλλως και επικουρικά νομίμως από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση. Ειδικότερα, κατά την κύρια βάση της αγωγής, η ενάγουσα, λαμβάνοντας ως βάση τις τιμές, με τις οποίες προμηθεύονταν φυσικό αέριο, κατά τα ως άνω έτη, οι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

παγκοσμίου φήμης ανταγωνίστριες της αλλοδαπές εταιρείες «Yara International ASA» / «EuroChem Group AG» και «AGRIUM Inc.», αλλά και τα κέρδη, τα οποία οι τελευταίες αποκόμισαν, κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα παρουσιάζει την οικονομική επιβάρυνση, που έχει υποστεί η ίδια για κάθε χρονιά σε σχέση με το μέσο όρο των τιμών, με τις οποίες προμηθεύτηκαν φυσικό αέριο οι ως άνω ανταγωνίστριες της εταιρείες, το χρηματοοικονομικό κόστος, που έχει επωμισθεί από τις εν λόγω αυξημένες τιμές η ίδια, την απώλεια οργανικής κερδοφορίας της και την ζημία της λόγω μη αποδοτικής επένδυσης των απολεσθέντων λειτουργικών κερδών της. Έτσι ζητεί να αναγνωρισθεί ότι της οφείλει η εναγομένη i) το ποσό των 196.063.657,98 ευρώ, κατά το οποίο επιβαρύνθηκε, λόγω της αυξημένης τιμής, με την οποία προμηθευόταν το φυσικό αέριο από την αντίδικό της, το εν λόγω δε ποσό υπολογίζει κατόπιν σύγκρισης των τιμών αγοράς, που η ίδια κατέβαλε στην εναγομένη κατά τα έτη 2010 – 2015, με το μέσο όρο των τιμών, με τις οποίες προμηθεύονταν φυσικό αέριο οι προαναφερόμενες ανταγωνίστριες της ενάγουσας εταιρείες, κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα, ii) το ποσό των 35.618.950,21 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο κόστος χρήσης των κεφαλαίων, που διέθεσε η ενάγουσα, κατά τα επίδικα έτη, λόγω των υψηλών τιμών χρέωσης, που της επέβαλλε η εναγομένη σε σχέση με τις προαναφερόμενες εταιρείες (κατά μέσο όρο) χρησιμοποιώντας στη συνέχεια επί των ποσών της επιπλέον επιβάρυνσης το δικαιοπρακτικό / εξωτραπεζικό επιτόκιο της Τράπεζας της Ελλάδος, ως κόστος χρήσης των εν λόγω κεφαλαίων, iii) το ποσό των 46.565.820,97 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στην απώλεια κερδοφορίας της, κατά τα ως άνω έτη, (πλην του έτους 2011, κατά το οποίο σημείωσε αυξημένα κέρδη), λόγω των υπερβολικών τιμών, που κατέβαλε σε σχέση με τις ανταγωνίστριες της εταιρείες, λαμβάνοντας ως βάση υπολογισμού το μέσο λειτουργικό περιθώριο κέρδους της ίδιας σε σύγκριση με τις εν λόγω εταιρείες, iv) το ποσό των 6.964.447,25 ευρώ, που αντιστοιχεί στις χρηματοοικονομικές απώλειες της ενάγουσας από την μη εκμετάλλευση των απωλεσθέντων, κατά τα ανωτέρω, λειτουργικών της κερδών, χρησιμοποιώντας ως βάση το δικαιοπρακτικό επιτόκιο της Τράπεζας της Ελλάδος σε συνδυασμό με τη μέση τιμή λειτουργικού περιθωρίου κέρδους των ως άνω ανταγωνιστριών της εταιρειών, v) το ποσό των 17.506.923,67 ευρώ, στο οποίο ανέρχονται συνολικώς οι τόκοι, με τους οποίους έχει χρεώσει παρανόμως η εναγομένη την ενάγουσα, κατά τα επίδικα έτη, εξαιτίας των υπερβολικών τιμών πώλησης του φυσικού αερίου, στο οποίο προέβαινε και vi) το ποσό των 5.000.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση, για την ηθική βλάβη, την οποία υπέστη, λόγω της προσβολής της επιχειρηματικής της πίστης και —

ΔΕΦΡΗΜΑΤΕ
(ΕΙΣΚΟΦΙΑ)

φήμης. Γ). Να αναγνωρισθεί ότι υποχρεούται η εναγομένη να παραλείπει να χρησιμοποιεί στις μελλοντικές συμβάσεις της με την ενάγουσα και να εξαλείψει άμεσα από τις υπάρχουσες συμβάσεις με την τελευταίατην ρήτρα πετρελαίου, αντικαθιστώντας αυτή με ρήτρα σύμφωνη προς τον ανταγωνισμό (προσανατολισμός σε τιμές Hub Δυτικής Ευρώπης). Περαιτέρω, ως προς το υπό στοιχείο Β' αίτημα, χρησιμοποιώντας διαφορετικό τρόπο υπολογισμού της ζημίας της, η ενάγουσα ζητεί επικουρικά να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη της οφείλει : i) το ποσό των 121.887.878,68 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στην οικονομική επιβάρυνση, την οποία υπέστη συνολικά από τις αυξημένες τιμές με τις οποίες προμηθευόταν φυσικό αέριο από την αντίδικο της, κατά τα έτη 2010 έως 2015, σε σχέση με την εύλογη μέση τιμή κόμβων φυσικού αερίου (hubs) στις ευρωπαϊκές χώρες, όπως η τιμή αυτή διαμορφωνόταν κατά μέσο όρο, κατά το ως άνω χρονικό διάστημα, ii) το ποσό των 21.858.191,53 ευρώ, το οποίο αφορά στο χρηματοοικονομικό κόστος, που υπέστη η ενάγουσα από την ως άνω επιβάρυνση της, ως κόστος χρήσης κεφαλαίων και για τον υπολογισμό του οποίου έχει χρησιμοποιηθεί το ισχύον για κάθε έτος δικαιοπρακτικό/εξωτραπεζικό επιτόκιο της Τράπεζας της Ελλάδος, iii) το ποσό των 44.565.501,43 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στα κέρδη που απώλεσε κατά τα έτη 2010 και 2012-2015 λόγω των αυξημένων λειτουργικών της εξόδων, τα οποία (έξοδα), κατά τους ισχυρισμούς της, προέκυψαν από την υπερβολική χρέωση της από την εναγομένη κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα, υπολογίζει δε το ως άνω ποσό συγκρίνοντας τα αυξημένα κέρδη, που αποκόμισε το έτος 2011 με τα μειωμένα κέρδη της, κατά τα υπόλοιπα ως άνω έτη, αποδίδοντας τη ζημία της στο υψηλό λειτουργικό της κόστος, iv) το ποσό των 9.366.411,12 ευρώ, το οποίο αφορά στη χρηματοοικονομική απώλεια της ενάγουσας, από την μη εκμετάλλευση των λειτουργικών κερδών, που απώλεσε κατά τα ανωτέρω και την οποία (απώλεια) υπολογίζει με βάση το δικαιοπρακτικό επιτόκιο της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά το ως άνω χρονικό διάστημα. Κατά τα λοιπά, η ζημία της ως προς τους παράνομους, σύμφωνα με τα προεκτιθέμενα, χρεωθέντες από την εναγομένη τόκους ύψους 17.506.923,67 ευρώ, κατά τα επίδικα έτη, υπολογίζεται με τον ίδιο τρόπο. Όλα δε τα ανωτέρω ποσά ζητούνται εντόκως από το χρόνο πρόκλησης κάθε επιμέρους ζημίας έως την καταβολή της αποζημίωσης, άλλως και επικουρικά από την επίδοση της αγωγής έως την

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ

εξόφληση. Τέλος, ζητεί να καταδικασθεί η εναγομένη στην εν γένει δικαστική δαπάνη και αμοιβή των πληρεξουσίων δικηγόρων της. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή παραδεκτά ασκείται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 7, 9, 18 και 25 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ.) κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία. Επισημαίνεται επίσης ότι η αγωγή, η οποία κατατέθηκε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου στις 15-12-2017, επιδόθηκε νομίμως στην εναγομένη εντός της προθεσμίας του άρθρου 215 παρ. 2 ΚΠολΔ (βλ. την υπ' αριθ. 1176Δ/15-12-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Δ. Καρακωστή) και για τη συζήτησή της οι διάδικοι κατέθεσαν νομίμως και εμπροθέσμως εντός 100 ημερών από την κατάθεσή της έγγραφες προτάσεις (άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ), προσκόμισαν δε τις έγγραφες εξουσιοδοτήσεις τους, με βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής, προς τους υπογράφοντες τις προτάσεις τους πληρεξουσίου δικηγόρους (άρθρα 96 παρ. 1 και 237 παρ. 1 εδ. β ΚΠολΔ). Πλην όμως, κατά το μέρος, που αφορά στο υπό στοιχείο Β' αίτημα, η αγωγή ως προς την κύρια βάση της, θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας. Ειδικότερα, το επιμέρους υπό στοιχείο Β' ι αγωγικό κονδύλιο κρίνεται απορριπτέο ως αόριστο, διότι, η ενάγουσα προκειμένου να προσδιορίσει την ζημία, την οποία υπέστη από τις αυξημένες τιμές, που κατέβαλε στην εναγομένη για την αγορά φυσικού αερίου, κατά τα επίδικα έτη, εξαιτίας της καταχρηστικής τιμολόγησης της με ρήτρα πετρελαίου, λαμβάνει ως βάση σύγκρισης ανάμοια μεγέθη, ήτοι τις τιμές, στις οποίες προμηθεύονταν φυσικό αέριο, κατά τον ίδιο χρόνο, οι αναφερόμενες στην αγωγή παγκοσμίου βεληνεκούς και φήμης εταιρείες παραγωγής λιπασμάτων, οι οποίες ωστόσο δραστηριοποιούνται σε διαφορετική γεωγραφική περιοχή και για τις οποίες δεν αναφέρεται στο αγωγικό δικόγραφο με ποιο τρόπο υπολογιζόταν η τιμή, στην οποία έκαστη εξ' αυτών αγόραζε φυσικό αέριο. Επομένως ο μέσος όρος των τιμών, στις οποίες αγόραζαν οι ως άνω εταιρείες φυσικό αέριο, κατά το επίδικο διάστημα αποτελεί αυθαίρετο κριτήριο υπολογισμού της επικαλούμενης από την ενάγουσα επιπλέον οικονομικής επιβάρυνσης της. Τα υπόλοιπα δε επιμέρους υπό στοιχεία ii, iii και iv κονδύλια του δεύτερου αιτήματος της κύριας βάσης της αγωγής τα οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με το ως άνω ήδη απορριφθέν κονδύλιο, καθίστανται πλέον άνευ αντικειμένου και ως εκ τούτου απορριπτέα, ενώ σε κάθε περίπτωση χρησιμοποιείται και για τον προσδιορισμό της ζημίας, που ζητείται με αυτά, ένα αυθαίρετο μέτρο σύγκρισης, ήτοι οικονομικά στοιχεία των ως άνω ανταγωνιστριών εταιρειών, οι οποίες, όμως, ως προελέχθη, δεν αποτελούν ασφαλή συγκρίσιμα με την ενάγουσα μεγέθη. Επίσης, το υπό στοιχείο ν)

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ

επιμέρους κονδύλιο, που αφορά στη ζημία, που επικαλείται η ενάγουσα ότι υπέστη από το ποσό των τόκων, που χρεώθηκε από την εναγομένη, κατά τα έτη 2010 έως 2015, εξαιτίας της παρανόμως αυξημένης, κατά τα ανωτέρω, τιμολόγησης της θα πρέπει να απορριφθεί ομοίως ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, καθώς η ενάγουσα δεν διευκρινίζει αν υπολογίζει τόκους επί του συνολικού ποσού εκάστου των τιμολογίων πώλησης φυσικού αερίου ή επί της παράνομης διαφοράς τιμής, ούτε ποιές μηνιαίες πωλήσεις αφορούν οι εν λόγω χρεώσεις τόκων της εναγομένης, ενώ δεν κάνει διάκριση των τιμολογίων σε εξοφλημένα τη δήλη ημέρα (όπου δεν υπάρχει υπερημερία, άρα ούτε καταβλήθηκαν τόκοι από την ενάγουσα) και εξοφλημένα με καθυστέρηση ή εισέτι ανεξόφλητα (όποτε οφείλονται τόκοι από την ενάγουσα, όχι επί της παράνομης διαφοράς τιμής, αλλά επί του υπολοίπου τιμολογηθέντος ποσού, από τη δήλη ημέρα έως την εξόφληση). Επιπροσθέτως, το υπό στοιχείο vi επιμέρους αγωγικό κονδύλιο κρίνεται απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, καθώς η ενάγουσα δεν εκθέτει τον τρόπο, με τον οποίο επλήγη η επιχειρηματική της πίστη και φήμη από την προπεριγραφόμενη συμπεριφορά της εναγομένης, χωρίς να αρκεί για την κατάφαση χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης, η ύπαρξη απλώς περιουσιακής ζημίας της, χωρίς να εκτίθεται πώς η εν λόγω ζημία επηρέασε συγκεκριμένα τη θέση της ενάγουσας στην σχετική γεωγραφική αγορά, όπου δραστηριοποιείται. Περαιτέρω, το κρινόμενο δεύτερο αγωγικό αίτημα όσον αφορά στην επικουρική του βάση είναι απορριπτέο ως προς τα επιμέρους υπό στοιχεία ii, iii και iv κονδύλια ως εξής : Καταρχάς το υπό στοιχείο ii κονδύλιο τυγχάνει απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας. Και τούτο διότι ως κόστος χρήσης κεφαλαίων, το οποίο η ενάγουσα χαρακτηρίζει ως θετική ζημία, που υπέστη κατά την επίδικη χρονική περίοδο, εννοείται το κόστος πηγής χρηματοδότησης μίας επιχείρησης, η οποία (χρηματοδότηση) μπορεί να λάβει χώρα με διάφορους τρόπους με συνηθέστερο την έκδοση ομολογίων και τον τραπεζικό δανεισμό. Εντούτοις, η ενάγουσα δεν αναφέρει εν προκειμένω, εάν προέβη σε χρηματοδότηση για την κάλυψη της επιπλέον επιβάρυνσης της, καθ' όλο το επίδικο χρονικό διάστημα, με ποιο τρόπο και από ποιες Τράπεζες χρηματοδοτήθηκε και με τι επιτόκιο επιβαρύνθηκε συγκεκριμένα, χωρίς να αρκεί η αναφορά του ισχύοντος, κατά τα ανωτέρω έτη δικαιοπρακτικού / εξωτραπεζικού επιτοκίου της Τράπεζας της Ελλάδος, ως ελάχιστη επιβάρυνση της, καθώς είναι δυνατόν η ζημία της να

ανέρχεται σε μικρότερο ποσό, δεδομένου ότι στην περίπτωση τυχόν τραπεζικού δανεισμού της, θα πρέπει να υπολογιστεί το μετά φόρων κόστος αυτού, καθώς ο τόκος μειώνει το φορολογητέο εισόδημα κάθε επιχείρησης, δημιουργώντας φορολογική εξοικονόμηση. Όσον αφορά δε στο υπό στοιχείο iii επιμέρους αγωγικό κονδύλιο, αυτό θα πρέπει να απορριφθεί ομοίως ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, εξαιτίας της αντιφατικότητας, με την οποία διατυπώνεται στο σύνολο του. Ειδικότερα, ενώ η ενάγουσα αναφέρει στα αμέσως προηγούμενα κονδύλια ότι έχει υποστεί ζημία από την παράνομη τιμολόγηση της, κατά τα έτη 2010 – 2015, εντούτοις στο κρινόμενο κονδύλιο εκθέτει ότι το έτος 2011 η επιχείρηση της ήταν κερδοφόρα, σε αντίθεση με τα έτη 2010 και 2012 – 2015 και ότι ως εκ τούτου θα πρέπει να της επιδικασθούν ως διαφυγόντα κέρδη της, οι απωλεσθείσες πωλήσεις της για τα ως άνω έτη, σε σχέση με τα κέρδη, που πέτυχε το έτος 2011, θέτοντας ως δεδομένο ότι οι εν λόγω απωλεσθείσες πωλήσεις, οφείλονται στο αυξημένο κόστος παραγωγής, στο οποίο υποβλήθηκε εξαιτίας της αδικοπρακτικής συμπεριφοράς της εναγομένης, στο οποίο αυξημένο κόστος, όμως, είχε ήδη υποβληθεί η ίδια και κατά το έτος 2011, το οποίο ωστόσο, κατά τους ισχυρισμούς της, αποδείχτηκε κερδοφόρο. Μετά δε την απόρριψη του υπό στοιχείου iii κονδυλίου, κατά τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα, απορριπτέο τυγχάνει συνακόλουθα ως άνευ αντικειμένου και το υπό στοιχείο iv επιμέρους κονδύλιο της επικουρικής βάσης της αγωγής, καθώς η εξέταση του προϋποθέτει τη νομική και ουσιαστική παραδοχή του αμέσως προηγούμενου κονδυλίου. Επίσης, όσον αφορά στο τρίτο (Γ) αγωγικό αίτημα, κατά το μέρος, που ζητείται η εξάλειψη της ρήτρας πετρελαίου από τις ήδη συναφθείσες με την εναγομένη συμβάσεις, αυτό θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο ελλείψει εννόμου συμφέροντος, καθώς οι εν λόγω συμβάσεις, κατά τα ιστορούμενα στο αγωγικό δικόγραφο έχουν ήδη λήξει και τα διάδικα μέρη βρίσκονται στο στάδιο των διαπραγματεύσεων για τη σύναψη νέας σύμβασης προμήθειας, ενώ προς το παρόν έχει ρυθμιστεί μόνο προσωρινά με την προαναφερόμενη απόφαση ασφαλιστικών μέτρων η μεταξύ τους σχέση. Κατά το μέρος δε, όπου ζητείται να παραλείπει η εναγομένη να χρησιμοποιεί στις συμβάσεις, που θα συνάψει μελλοντικώς με την ενάγουσα την ως άνω ρήτρα, η αγωγή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι η δήλωση ή μη δήλωση της βουλήσεως του ατόμου αποτελεί φυσική ευχέρειά του, δηλαδή εκδήλωση της προσωπικότητας του, η οποία προστατεύεται συνταγματικά (άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος) και εφόσον δεν υφίσταται νομική ή συμβατική υποχρέωση, είναι ανεξέλεγκτη δικαστικά, έστω και αν η ανωτέρω φυσική ευχέρεια ασκείται καταχρηστικά [βλ. σχετ. —

επιδικαστέ
επιδικαστέ

8

G

9^ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

Ποδηματά, "Η καταδίκη σε δήλωση της βούλησης" παρ. 3 VI σελ. 162 και ΑΠ Ολ 33/1987 ΕλλΔνη 29,98, ΑΠ 5/2001 ΕλλΔνη 42,671]. Κατά τα λοιπά η αγωγή είναι νόμιμη, όσον αφορά στο πρώτο (Α) αίτημα της για αναγνώριση της ακυρότητας της ρήτρας πετρελαίου στις ήδη συναφθείσες συμβάσεις των διαδίκων και στο επιμέρους υπό στοιχείο i κονδύλιο του δεύτερου (Β) αιτήματος της, κατά την επικουρική του βάση, ήτοι για αναγνώριση αξίωσης αποζημίωσης ποσού 121.887.878,68 ευρώ, καθώς για τον υπολογισμό της αιτούμενης ζημίας χρησιμοποιείται ένα εύλογο μέτρο σύγκρισης, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, 1 παρ. 1 Ν. 703/1977 (όσον αφορά στα πραγματικά περιστατικά, που αφορούν στο χρονικό διάστημα έως τις 20-4-2011, όπου άρχεται η ισχύς του νόμου 3959/2011), 1 και 2 Ν. 3959/2011, 18α Ν. 146/1914, 180, 297, 298, 346 και 914 Α.Κ., 70 και 176 Κ.Πολ.Δ. Σημειώνεται ότι σε σχέση με την εφαρμογή στην υπό κρίση περίπτωση των διατάξεων του νέου νόμου 4529/2018, ο οποίος προβλέπει αναδρομική ισχύ από τις 27-12-2016 λεκτέα τα εξής : Ο νόμος 4529/2018 με τίτλο «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών - μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλες διατάξεις», που δημοσιεύτηκε στις 23-3-2018, μετέφερε στο ελληνικό δίκαιο την ως άνω Οδηγία της ΕΕ. Πρόκειται, κατά την αιτιολογική έκθεση που τον συνοδεύει (εισαγωγικές παρατηρήσεις άρθρο 1), για διατάξεις αδικοπρακτικής ευθύνης, εντασσόμενες συστηματικά στο γενικό πλαίσιο των άρθρων 914 επ. ΑΚ, τις οποίες δεν παραμερίζουν. Οι δε διατάξεις του εφαρμόζονται και επί αμιγώς εθνικών παραβάσεων του ν. 3959/2011 (άρθρα 1,2), ενώ περιορίζονται αποκλειστικά και μόνον στις αξιώσεις αποζημίωσης, χωρίς να θίγουν ενδεχόμενες αξιώσεις παράλειψης της παράβασης και παύσης της προσβολής. Περαιτέρω, στο άρθρο 16 ορίζεται ότι: «Οι ουσιαστικές διατάξεις των άρθρων 1 έως 15 εφαρμόζονται από την έναρξη ισχύος του. 2. Οι δικονομικές διατάξεις των άρθρων 1 έως 15 εφαρμόζονται σε αγωγές αποζημίωσης που έχουν ασκηθεί από τις 26.12.2014 και εφεξής, με εξαίρεση το άρθρο 13, το οποίο εφαρμόζεται στις αγωγές που κατατίθενται από τις 16.9.2018 και

εφεξής». Ως έναρξη δε ισχύος του ορίστηκε η 27-12-2016 (άρθρο 24), ήτοι στη λήξη της προθεσμίας ενσωμάτωσης της Οδηγίας στο ελληνικό δίκαιο. Εξάλλου, κατά γενική αρχή του διαχρονικού δικαίου, που καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 2 του ΑΚ και 24 του ΕισΝΑΚ, οι ενοχές από οποιοδήποτε λόγο, των οποίων τα παραγωγικά γεγονότα συντελέστηκαν κατά τη διάρκεια ισχύος κάποιου νόμου, διέπονται από το νόμο αυτό, έστω και αν αυτός αργότερα καταργήθηκε ή τροποποιήθηκε (ΑΠ 223/2002 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1/2001 ΕΛΔ. 42.680, ΕΑ 1060/2008 ΔΕΕ 2000.1284 και ΝΟΜΟΣ). Επομένως, οι επίδικες αξιώσεις, η γέννηση των οποίων έλαβε χώρα κατά τα έτη 2010-2015, ρυθμίζονται κατά γενική αρχή του ενοχικού διαχρονικού δικαίου, καθιερούμενη υπό του προπαρατεθέντος άρθρου 24 ΕισΝΑΚ, από το δίκαιο, υπό το κράτος του οποίου και συντελέστηκαν τα παραγωγικά αυτών γεγονότα, ήτοι δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω ο προαναφερόμενος νόμος, ως προς τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις του, καθώς η αναδρομική ισχύς του τοποθετείται στις 27-12-2016. Ωστόσο, θα πρέπει να εφαρμοσθούν στην κρινόμενη περίπτωση οι δικονομικές διατάξεις του, λόγω του χρόνου άσκησης της υπό κρίση αγωγής (15-12-2017), κατά τα προαναφερόμενα. Ως εκ τούτου δεν μπορεί να εφαρμοσθεί ως προς το παρεπόμενο αίτημα τοκοφορίας των ένδικων απαιτήσεων η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 3 του ως άνω νόμου, που ορίζει ότι: «Τόκος οφείλεται για το χρονικό διάστημα από την πρόκληση της ζημίας έως την καταβολή της αποζημίωσης», αλλά θα πρέπει, δεδομένου ότι για την έναρξη της τοκοφορίας επί αδικοπραξίας απαιτείται όχληση (ΟΛΑΠ 9/1995, ΕΛΛΔΙΚ 36.1520), να απορριφθεί το εν λόγω αίτημα για το διάστημα από το χρόνο που προκλήθηκε κάθε επιμέρους ζημία μέχρι την επίδοση αγωγής, ενώ πρέπει να κριθεί νόμιμο για το διάστημα από την επίδοση της από 10-7-2017 και με αρ. κατ. 556277/2409/2017 αγωγής της «ELFE S.A.» κατά της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», που συνιστά όχληση κατ' άρθρο 340 Α.Κ. για την επίδικη αξίωση αποζημίωσης, έως την εξόφληση, όπως παραδεκτά, κατ' άρθρο 223 εδ. β' αρ. 1 Κ.Πολ.Δ., ζητεί το πρώτον η «ELFE S.A.» με τις προτάσεις της επί της αγωγής της. Συνεπώς, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

εξετάσθηκε
1 62 ΚΑΤ' ΑΡ.

Η εναγομένη αρνείται την αγωγή και επικουρικά προβάλλει την ένσταση της καταχρηστικής ασκήσεως του αγωγικού δικαιώματος, επικαλούμενη ότι η ενάγουσα επιδιώκει να αποπροσανατολίσει το Δικαστήριο από τις άδικες πράξεις, που έχει τελέσει εις βάρος της με αδιαφανείς επιχειρηματικές συναλλαγές. Η εν λόγω ένσταση καταχρηστικής άσκησης της αγωγής είναι απορριπτέα ως νομικά αβάσιμη, διότι τα επικαλούμενα προς

θεμελίωσή της πραγματικά περιστατικά δεν στοιχειοθετούν κατάχρηση δικαιώματος, κατά την έννοια του άρθρου 281 Α.Κ., δεδομένου ότι οι ορισμοί του άρθρου αυτού δεν ισχύουν επί δικαιωμάτων, που ασκούνται κατ' εφαρμογή δικονομικών διατάξεων, όπως είναι και το δικαίωμα άσκησης της αγωγής ή των λοιπών ενδίκων βοηθημάτων (ΑΠ 1142/2005 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΑΠ 1006/1999 ΕΛΛΔνη 40.1717, ΑΠ 211/1999 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΑΠ 980/1997 ΕΛΛΔνη 40.295, ΑΠ 116/1997 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΑΠ 1715/1991 ΕΛΛΔνη 34.584, ΕφΔωδ 81/2008 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΕφΠειρ 357/2005, Δ.Ε.Ε. 2005,1068, ΕφΛαρ 474/2005, Αρμ 2005,1768, ΕφΘεσ 1729/2003, Αρμ 2004,1401 ΕφΑΘ 3827/1998 ΕΛΛΔνη 40.1170). Ακόμη προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η ενάγουσα ασκεί το αγωγικό δικαίωμα της καταχρηστικά, διότι συνδέεται με την ίδια συμβατικά ήδη από εικοσαετίας, χωρίς ποτέ να έχει διατυπώσει αιτιάσεις για υπέρογκη και παράνομη τιμολόγηση της, όσον αφορά στην προμήθεια φυσικού αερίου και σε κάθε περίπτωση έχει επανειλημμένα αναγνωρίσει ρητά την εκάστοτε οφειλή της προς αυτή. Ο ισχυρισμός αυτός είναι νόμιμος ερειδόμενος στη διάταξη του άρθρου 281 Α.Κ. και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Υ. Κατά τη διάταξη του άρθρου 937 εδαφ. α' του Α.Κ. η απαίτηση από αδικοπραξία παραγράφεται μετά πενταετία, αφότου ο παθών έμαθε τη ζημία και τον υπόχρεο σε αποζημίωση, ενώ κάθε περίπτωση η απαίτηση παραγράφεται μετά την πάροδο είκοσι ετών από την πράξη. Από τις διατάξεις αυτές του νόμου σαφώς προκύπτει ότι προϋπόθεση για την έναρξη της πενταετούς παραγραφής της αξιώσεως που προήλθε από αδικοπραξία είναι η γνώση από τον παθόντα τόσο της ζημίας όσο και του υπαιτίου προς αποζημίωση, δηλαδή όλων εκείνων των πραγματικών περιστατικών που παρέχουν σε αυτόν τη δυνατότητα να ασκήσει ορισμένη αγωγή εναντίον συγκεκριμένου προσώπου. Εάν ένα από τα στοιχεία αυτά δεν είναι γνωστό, η αξίωση παραγράφεται μετά είκοσι έτη από τη τέλεση της αδικοπραξίας. Εξάλλου, από τις ίδιες διατάξεις του νόμου σε συνδυασμό προς τη διάταξη του άρθρου 338 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει, ότι το βάρος αποδείξεως ότι ο δικαιούχος της αποζημιώσεως γνώριζε από ορισμένο χρονικό σημείο τη ζημία και τον υπόχρεο προς αποζημίωση, φέρει εκείνος που επικαλείται πενταετή παραγραφή της αξιώσεως δηλαδή ο εναγόμενος, ο δε ισχυρισμός του ενάγοντος ότι η ζημία δεν ήταν από τότε προβλεπτή και ότι έλαβε γνώση σε μεταγενέστερο χρόνο, από τον οποίον αυτή ήταν προβλεπτή, αποτελεί αιτιολογημένη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΡΑΠΟ
ΑΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

άρνηση τους και όχι αντένσταση κατά της ενστάσεως περί παραγραφής (ΑΠ 475/2017, ΑΠ 591/2017379/2017, δημοσιευμένες στην Η.Τ.Ν.Π «ΝΟΜΟΣ», ΑΠ 807/1997 ΕΛΛΔνη 1998. 88, ΜονΕφΑθ 46/2019 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 6632/2001 ΔΕΕ 2002. 202, ΕφΘεσσαλ 1477/2010 Αρμ. 2011. 393). Εν προκειμένω, η εναγομένη ισχυρίζεται ότι οι επίδικες εξ' αδικοπραξίας χρηματικές αξιώσεις της ενάγουσας, που αφορούν στα έτη 2010 έως και 2012 έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 937 Α.Κ., καθώς από την επέλευση της ζημίας της ενάγουσας και μέχρι την άσκηση της υπό κρίση αγωγής έχει παρέλθει πενταετία, δεδομένου ότι η ενάγουσα γνώριζε κατά το τέλος έκαστου εκ των ως άνω ετών τη ζημία της και τον υπαίτιο αυτής. Η εν λόγω ένσταση παραγραφής είναι νόμιμη ερειδόμενη στο άρθρο 937 εδαφ. α' του Α.Κ. όσον αφορά στο κονδύλιο υπό στοιχείο Β i και ως προς την επικουρική αυτού βάση, σημειούμενου ότι ως προς τα λοιπά ήδη ως άνω απορριφθέντα αγωγικά κονδύλια παρέλκει η εξέταση της προβαλλόμενης ένστασης ως άνευ αντικειμένου. Επομένως, θα πρέπει να εξετασθεί ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της. Η ενάγουσα καθ' υποφοράν με το αγωγικό δικόγραφο, αλλά και με την προσθήκη των προτάσεων της ισχυρίζεται ότι εν προκειμένω θα πρέπει να τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 8 του προαναφερθέντος νόμου 4529/2018, κατά τον οποίο η παραγραφή των αξιώσεων, που προκύπτουν από την παραβίαση των διατάξεων του δικαίου του ελεύθερου ανταγωνισμού είναι μεν πενταετής, πλην όμως, δεν ξεκινάει προτού παύσει η συγκεκριμένη παραβίαση και ότι κατά συνέπεια οι επίδικες αξιώσεις της δεν έχουν υποπέσει σε παραγραφή, καθώς η εναγομένη συνεχίζει έως και σήμερα την προπεριγραφόμενη παραβατική της συμπεριφορά. Ο εν λόγω ισχυρισμός τυγχάνει νόμιμος, μόνο όσον αφορά στις αξιώσεις αποζημίωσης, που γεννήθηκαν πριν την έναρξη ισχύος του Ν. 4529/2018 (27-12-2016), αλλά δεν είχαν προλάβει να παραγραφούν έως τότε, σύμφωνα με το άρθρο 8 της αιτιολογικής έκθεσης του ως άνω νόμου, καθώς τούτο εναρμονίζεται με τη διάταξη του άρθρου 18 παρ. 2 εδ. β' Εισ.Ν.Α.Κ., το οποίο ρυθμίζει μεν ζητήματα διαχρονικού δικαίου που προέκυψαν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, απηχεί όμως γενική αρχή διαχρονικού δικαίου η οποία εφαρμόζεται και σε άλλες διατάξεις νεότερων νόμων που προβλέπουν, άμεσα ή έμμεσα, διαφορετικό χρόνο παραγραφής από εκείνο του προϊσχύσαντος δικαίου. Σε κάθε, όμως, περίπτωση η ενάγουσα αρνείται αιτιολογημένα την ως άνω ένσταση, εκθέτοντας ότι δεν γνώριζε ότι ζημιωνόταν από την προεκτεθείσα συμπεριφορά της εναγομένης, πριν την 17-3-2017 όταν και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε τη γνώμη της αναφορικά με τη ρήτρα —

ΔΕΦΡΕΘΗΣΕ
ΕΣΗΜΕΤΡΑ

9

Φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

πετρελαίου σε συμβάσεις προμήθειας φυσικού αερίου, καθώς και ότι οι επίδικες αξιώσεις της δεν ήταν έως το χρόνο εκείνο δικαστικώς επιδιώξιμες.

VI. Από τις διατάξεις των άρθρων 914 και 300 Α.Κ., προκύπτει ότι επί αγωγής αποζημιώσεως που στηρίζεται σε αδικοπραξία του εναγομένου, ο ισχυρισμός του τελευταίου, ότι αποκλειστικός υπαίτιος της ζημίας του τυγχάνει ο ενάγων, συνιστά άρνηση της βάσης της αγωγής, ενώ ο ισχυρισμός του ιδίου, ότι στην επέλευση της ζημίας συντέλεσε και ίδιο πταίσμα του ενάγοντος, συνιστά αυτοτελή ισχυρισμό και θεμελιώνει ένσταση από το άρθρο 300 του Α.Κ., καταλυτική εν όλω ή εν μέρει της αγωγής, ο οποίος, όμως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιέχεται στον πρώτο περί αποκλειστικής υπαιτιότητας και πρέπει για το λόγο αυτό να προτείνεται από τον εναγόμενο με πληρότητα, με όλα δηλαδή τα πραγματικά περιστατικά και το σχετικό αίτημα, όπως αυτό επιβάλλεται από το άρθρο 262 Κ.Πολ.Δ., μη δυνάμενος να ληφθεί αυτεπαγγέλτως υπόψη από το δικαστήριο (βλ. ΟΛΑΠ 1115/1986 ΕΛΛΔνη 28.107, ΟΛΑΠ 423/1985 ΕΛΛΔνη 26.469, ΑΠ 53/2006 ΕΛΛΔνη 47.1388, ΑΠ 763/2000 ΕΛΛΔνη 42.75). Εν προκειμένω, η εναγομένη επικουρικά ισχυρίζεται ότι η ενάγουσα έχει συμβάλει με ίδιο πταίσμα στην πρόκληση και την έκταση της επίδικης ζημίας της, διότι θα μπορούσε να την έχει αποτρέψει καθ' όλο το επίδικο χρονικό διάστημα, είτε συνάπτοντας συμβάσεις προμήθειας φυσικού αερίου με διαφορετικούς προμηθευτές, είτε εισάγοντας η ίδια το εν λόγω καύσιμο ως «αυτοπρομηθευόμενος επιλέγων πελάτης», είτε αμφισβητώντας τη γενόμενη προς αυτήν τιμολόγηση και ότι ως εκ τούτου είναι αποκλειστικώς υπαίτια σε ποσοστό 100% ως προς την επέλευση της οποιασδήποτε ζημίας της. Ο ισχυρισμός αυτός, εκτιμάται, κατά τα προαναφερόμενα, ότι συνιστά άρνηση της βάσης της αγωγής και όχι τον αυτοτελή ισχυρισμό του άρθρου 300 Α.Κ.

VII. Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 361 Α.Κ., με την οποία θεσπίζεται γενικώς η ελευθερία της σύναψης ποικίλου περιεχομένου συμβάσεων δεσμευτικών για τους συμβαλλομένους, αρκεί το περιεχόμενο τους να μην προσκρούει σε απαγορευτική διάταξη νόμου ή στα χρηστά ήθη, προκύπτει ότι είναι ισχυρή η σύμβαση με την οποία αναγνωρίζει κάποιος το χρέος του από ορισμένη αιτία. Η σύμβαση αυτή, η οποία διαφέρει από τη ρυθμιζόμενη από τα άρθρα 873-875 του ΑΚ αναιτιώδη υπόσχεση ή αναγνώριση χρέους, καταρτίζεται ατύπως, όταν είναι απλώς επιβεβαιωτική του υπάρχοντος χρέους, δηλαδή όταν

τα μέρη δεν θέλησαν να δημιουργήσουν με αυτή νέα αυτοτελή ενοχή, αλλά απέβλεψαν είτε στη δημιουργία απλού αποδεικτικού μέσου με τη μορφή της εξώδικης ομολογίας (άρθρ. 352§2 ΚΠολΔ) είτε στη διακοπή της παραγραφής (άρθρ. 260 ΑΚ) ή σε ανάλογα νομικά αποτελέσματα κατά τα άρθρα λ.χ. 156, 272§2 ΑΚ, είτε γενικότερα στην αποσαφήνιση ή στη διασφάλιση της βασικής ενοχής από τυχόν ελαττώματα και ενστάσεις, από τις οποίες γίνεται έτσι ρητή ή σιωπηρή παραίτηση. Κατά κανόνα όμως με την αιτιώδη αναγνώριση χρέους επιδιώκεται η δημιουργία νέας ενοχής, είτε παράλληλα προς την παλαιά είτε σε αντικατάσταση της παλαιάς (άρθρα 421, 436 ΑΚ) και απαλλαγμένης συνεπώς από τις ενστάσεις που μπορούσαν να προταθούν στο πλαίσιο εκείνης, η οποία, νέα ενοχή, δεν υπόκειται επίσης σε τύπο, εκτός εάν με τη σύμβαση αναγνωρίζεται υποχρέωση, για την ανάληψη της οποίας ο νόμος απαιτεί την τήρηση τύπου, οπότε πρέπει να τηρηθεί ο τύπος αυτός και για τη σύμβαση αναγνώρισης. Γενικότερα αποτελεί αντικείμενο ερμηνείας της συγκεκριμένης σύμβασης, αν η επερχόμενη με αυτή αιτιώδης αναγνώριση υπάρχοντος χρέους αντικαθιστά ή όχι την αρχική σχέση ή απλώς την αλλοιώνει και αν στην περίπτωση αυτή ενέχει πλήρη ή μερική παραίτηση από ενστάσεις που αφορούν την αρχική σχέση, η οποία πρέπει κατ' αρχήν να είναι έγκυρη (άρθρ. 437 ΑΚ) {ΟΛΑΠ5/2016 ΝΟΜΟΣ}.

θεωρητικώς
κ. ΕΣΚΗΠΡΙΑ

4

Η ενάγουσα με την υπό στοιχείο Β' αγωγή, αφού προηγουμένως παραιτείται νομίμως, κατ' άρθρο 294 Κ.Πολ.Δ. από το δικόγραφο της από 18-8-2017 με γενικό αριθμό κατάθεσης 568053/2017 και ειδικό αριθμό κατάθεσης 2934/21-8-2017 ομοίου περιεχομένου αγωγή της, ιστορεί ότι με την προκάτοχο της εναγομένης εταιρεία με την επωνυμία «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΑΕ», στη θέση της οποίας υπεισηθήκε η εναγομένη, κατόπιν συγχώνευσης, ως καθολική διάδοχος από το έτος 2010 και μετέπειτα, καθώς και με την ίδια την εναγομένη στη συνέχεια, σύναψε τις αναφερόμενες στην αγωγή επιμέρους συμβάσεις πώλησης φυσικού αερίου για την κάλυψη των αναγκών των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της τελευταίας. Ότι συγκεκριμένα σύναψε τις από 16-1-1996, 26-5-2008 και 4-5-2012 συμβάσεις πώλησης, καθώς και τα αναφερόμενα στην αγωγή προσαρτήματα της ως άνω τελευταίας σύμβασης, κατά το χρονικό διάστημα από 19-11-2012 έως και 29-12-2016, δυνάμει των οποίων συμφωνήθηκε η πώληση ποσοτήτων φυσικού αερίου από την ενάγουσα στην εναγομένη, με τους όρους, που ειδικότερα αναφέρονται στην αγωγή. Ότι για όλες τις ανωτέρω πωλήσεις εκδόθηκαν τα αντίστοιχα τιμολόγια- λογαριασμοί, τα οποία επισυνάπτονται στην αγωγή και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της και στα οποία αναφέρονται η εκάστοτε πωλούμενη ποσότητα του εν λόγω

9

καυσίμου, το τίμημα της πώλησης και η δήλη ημέρα πληρωμής έκαστου λογαριασμού. Ότι σύμφωνα με την από 26-5-2008 επιμέρους σύμβαση προβλέφθηκε ότι η εναγομένη θα εξοφλούσε κάθε μηνιαίο λογαριασμό- τιμολόγιο, που θα εξέδιδε η ενάγουσα, το αργότερο μέχρι την τελευταία ημέρα του μηνός στον οποίο αφορούσε ο εκάστοτε οικείος λογαριασμός προμήθειας φυσικού αερίου. Ότι όσον αφορά στις πωλήσεις, που πραγματοποιήθηκαν, δυνάμει της ως άνω σύμβασης, στις 4-5-2012 τα διάδικα μέρη προέβησαν και στη σύναψη ιδιωτικού συμφωνητικού αναγνώρισης χρέους και ρύθμισης οφειλής, το οποίο (συμφωνητικό) περιελάμβανε την έως το χρόνο εκείνο δημιουργηθείσα συνολική οφειλή, η οποία ρυθμίστηκε σχετικά, ώστε να εξοφληθεί σε 36 έντοκες δόσεις, κατά τα αναλυόμενα στην αγωγή. Ότι η εναγομένη υπήρξε ασυνεπής ως προς την εξόφληση των εν λόγω δόσεων και ότι ως εκ τούτου η ενάγουσα εξέδωσε τα αντίστοιχα τιμολόγια τόκων, καθώς και ότι έως σήμερα παραμένει σχετικό ανεξόφλητο από την ανωτέρω οφειλή υπόλοιπο ύψους 36.705.734,76 ευρώ. Ότι την ίδια ως άνω ημερομηνία (4-5-2012) υπεγράφη νέα σύμβαση πώλησης μεταξύ τους, με την οποία προβλέφθηκε εξόφληση έκαστου μηνιαίου λογαριασμού εντός προθεσμίας δύο μηνών μετά το πέρας της μηνιαίας κατανάλωσης και ότι έως σήμερα παραμένει από την εν λόγω σύμβαση ανεξόφλητο υπόλοιπο ύψους 17.540.092,99 ευρώ, κατά τα αναλυόμενα στην αγωγή. Ότι ακολούθως υπεγράφησαν μεταξύ των διαδίκων μερών τα από 26-2-2013, 29-5-2013 και 28-1-2016 προσαρτήματα ως συνέχεια της ως άνω σύμβασης και ότι με βάση το τελευταίο ως άνω προσάρτημα η εναγομένη αναγνώρισε ρητώς τις έως το χρόνο εκείνο υπάρχουσες οφειλές της, καθώς επίσης ορίστηκε ότι για τις μεταγενέστερες πωλήσεις η εναγομένη θα εξοφλούσε το τίμημα το αργότερο έως την 20η ημέρα του μήνα έκδοσης κάθε λογαριασμού. Ότι το έως σήμερα ανεξόφλητο υπόλοιπο, που οφείλει η εναγομένη να της καταβάλει από την τελευταία ως άνω συμφωνία (προσάρτημα) ανέρχεται στο ποσό των 32.394.252 ευρώ, εκ του οποίου μέρος, που αφορά στην κατανάλωση έως και τις 29-9-2016 η εναγομένη έχει αναγνωρίσει εγγράφως με τα από 29-7-2016 και 29-9-2016 προσαρτήματα, καθώς και ότι για το υπόλοιπο μέρος έχει χωρήσει δικαστική ομολογία της, κατά τα αναλυόμενα στην αγωγή. Ότι η αντίδικος της καθ' όλο το ως άνω χρονικό διάστημα της συνεργασίας τους επέδειξε επιπλέον και αδικοπρακτική συμπεριφορά, καθώς απέκρυβε

τεχνηέντως και συστηματικά την κακή οικονομική της κατάσταση, ώστε να συνεχίσει η ενάγουσα να την προμηθεύει με φυσικό αέριο, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο αγωγικό δικόγραφο. Επικουρικά ισχυρίζεται ότι η εναγομένη κατέστη αδικαιολογήτως πλουσιότερη, σε βάρος της περιουσίας της ενάγουσας, χωρίς νόμιμη αιτία. Τέλος εκθέτει ότι με τις από 26-5-2008 και 28-1-2016 ανωτέρω συμβάσεις είχε συμφωνηθεί παρέκταση της αρμοδιότητας, με την οποία καθίστανται αρμόδια τα δικαστήρια της Αθήνας για κάθε διαφορά από τη σύμβαση. Με βάση τα προαναφερόμενα και κατόπιν νομότυπου με τις προτάσεις, κατ' άρθρο 223 Κ.Πολ.Δ., αφενός περιορισμού του αγωγικού αιτήματος, κατά τα αναλυόμενα στο οικείο δικόγραφο κι αφετέρου τροπής του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής σε έντοκο αναγνωριστικό, η ενάγουσα ζητεί να αναγνωριστεί ότι η εναγομένη της οφείλει το συνολικό ποσό των 73.721.339,79 ευρώ, με βάση τις διατάξεις της πώλησης, της σύμβασης αναγνώρισης χρέους, αλλά και με βάση τις περί αδικοπραξιών διατάξεις, επικουρικώς δε με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού με το νόμιμο τόκο από την επομένη της ημερομηνίας, που κάθε επιμέρους οφειλόμενο από έκαστο λογαριασμό κατανάλωσης ποσό κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και έως την εξόφληση, καθώς και να καταδικασθεί η αντίδικος της στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή παραδεκτά ασκείται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 7, 9, 18 και 42 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ.) κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία. Επισημαίνεται επίσης ότι η αγωγή, η οποία κατατέθηκε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου στις 31-10-2017, επιδόθηκε νομίμως στην εναγομένη εντός της προθεσμίας του άρθρου 215 παρ. 2 ΚΠολΔ (βλ. την υπ' αριθ. 3.174/31-10-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Ευάγγελου Έξαρχου) και για τη συζήτησή της οι διάδικοι κατέθεσαν νομίμως και εμπροθέσμως εντός 100 ημερών από την κατάθεσή της έγγραφες προτάσεις (άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ), προσκόμισαν δε τις έγγραφες εξουσιοδοτήσεις τους, με βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής, προς τους υπογράφοντες τις προτάσεις τους πληρεξούσιους δικηγόρους (άρθρα 96 παρ. 1 και 237 παρ. 1 εδ. β ΚΠολΔ). Περαιτέρω, η αγωγή είναι ορισμένη και νόμιμη, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 345, 346, 361, 513 επ. και 914 Α.Κ. και 70 και 176 Κ.Πολ.Δ., με εξαίρεση α) την ερειδόμενη επί της αναγνώρισης χρέους βάση της, που τυγχάνει απορριπτέα ως μη νόμιμη, όσον αφορά στην οφειλή, που φέρεται να δημιουργήθηκε μετά τις 29-9-2016, καθώς για το εν λόγω χρονικό διάστημα η ενάγουσα επικαλείται ότι έχει λάβει χώρα μόνον

θεωρήθηκε
α ΓΣΧΑΚΤΡΙΑ

Α

9

δικαστική ομολογία εκ μέρους της εναγομένης και β) την επικουρική βάση της αγωγής, που επιχειρείται να θεμελιωθεί στις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, δεδομένου ότι η ενάγουσα δεν επικαλείται πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα εκείνων που εξιστορεί για να στηρίξει την αγωγή της στην σύμβαση και στην αδικοπραξία (ΑΠ 449/2014, 16/2008 ΝΟΜΟΣ). Επομένως, θα πρέπει η αγωγή να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της, κατά το μέρος, που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη.

VII. Με το νέο άρθρο 421 Κ.Πολ.Δ. η ένορκη βεβαίωση πρέπει να λαμβάνεται ενώπιον ειρηνοδίκη, συμβολαιογράφου ή προξένου με συγκεκριμένη τοπική αρμοδιότητα [αυτή της έδρας του δικαστηρίου, κατοικίας ή διαμονής του μάρτυρα]. Πρόκειται για διάταξη που αποσκοπεί στο να αποτρέψει παρατηρηθείσες καταχρηστικές κλητεύσεις σε απομακρυσμένα ειρηνοδικεία ή συμβολαιογράφους άσχετους με την δίκη ή τον μάρτυρα, προκειμένου να δυσχερανθεί η άσκηση του δικαιώματος του κλητευθέντος να παρασταθεί στην διαδικασία. Το άρθρο 424 Κ.Πολ.Δ. φαίνεται να επιβάλλει κατά την διατύπωσή του το ανυπόστατο και στις ένορκες βεβαιώσεις που λήφθηκαν ενώπιον τοπικά αναρμόδιου ειρηνοδίκη, συμβολαιογράφου ή προξένου. Ωστόσο, κατά την τελολογικά ορθότερη άποψη, τέτοιες ένορκες βεβαιώσεις δεν καθίστανται αυτοδικαίως άκυρες (ανυπόστατες), αλλά άκυρες με απόδειξη δικονομικής βλάβης (159 § 3 Κ.Πολ.Δ.) από την πλευρά του κλητευόμενου αντιδίκου και με αντίστοιχη κήρυξή της ως άκυρων με δικαστική απόφαση. Και τούτο, διότι στον σκληρό πυρήνα των απαραίτητων στοιχείων του υποστατού της ένορκης βεβαίωσης ανήκει η λήψη της ενώπιον λειτουργικά αρμόδιου οργάνου (π.χ. λήψη από συμβολαιογράφο και όχι από ληξιαρχο) και όχι η λήψη ενώπιον τοπικά αρμόδιου. Εξάλλου, η αναρμοδιότητα δεν αποτελεί ούτε στο πλαίσιο της δίκης προϋπόθεση που συνεπάγεται απαράδεκτο της αγωγής, κατά μείζονα δε λόγο δεν μπορεί να συνεπάγεται απαράδεκτο αποδεικτικού μέσου. Απαιτείται λοιπόν μια συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 424 Κ.Πολ.Δ. ως προς την προαναφερθέν ελάττωμα, που να συνάδει τόσο με τη θεωρία περί ακυρότητας των διαδικαστικών πράξεων όσο και με την αιτιολογική έκθεση του ν. 4335/2015 που δεν περιλαμβάνει ρητώς στις ουσιώδεις διατυπώσεις την τοπική αναρμοδιότητα (βλ. άρθρο Βασιλείου Α. Χατζηγιάννου, Επίκουρου Καθηγητή του Αστικού Δικονομικού Δικαίου στη Νομική Σχολή Δ.Π.Θ. με τίτλο «Η ένορκη βεβαίωση μετά το ν.

4335/2015). Εν προκειμένω, η ενάγουσα της υπό στοιχείο Α' αγωγής προσκομίζει με επίκληση την υπ' αριθ. 11.535/26-3-2018 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα Ιωάννη Τσάρα, ληφθείσα ενώπιον της συμβολαιογράφου Καβάλας Δήμητρας Κωταντούλα, ήτοι σε κατά τόπον αναρμόδιο συμβολαιογράφο, δεδομένου ότι ο εν λόγω μάρτυρας είναι κάτοικος Θεσσαλονίκης και η εναγομένη της υπό στοιχείο Α' αγωγής έχει την έδρα στην Αθήνα και για το λόγο αυτό η τελευταία με την προσθήκη των προτάσεων της αιτιάται ότι είναι άκυρο το εν λόγω αποδεικτικό μέσο εξ' αυτού του λόγου, ήτοι διότι στερήθηκε τη δυνατότητα παράστασης και διατύπωσης ενστάσεων κατά την εξέταση του ως άνω μάρτυρα. Ωστόσο, ο ισχυρισμός αυτός θα πρέπει να απορριφθεί, καθόσον διατυπώνεται αόριστα, ήτοι δεν αναφέρει η εναγομένη για ποιο λόγο δεν κατέστη δυνατό να παραστεί κατά την ως άνω εξέταση, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη του γεγονότος ότι η συγκεκριμένη ένορκη βεβαίωση θα μπορούσε να είχε ληφθεί στη Θεσσαλονίκη, ήτοι σε τόπο ομοίως απομακρυσμένο από την έδρα της τελευταίας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Η ΕΣΗ ΑΡΧΗ

Από τη νόμιμα προσκομιζόμενη με επίκληση από την ενάγουσα της υπό στοιχείο Α' αγωγής - εναγομένης της υπό στοιχείο Β' αγωγής υπ' αριθ. 11.535/26-3-2018 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα Ιωάννη Τσάρα, ληφθείσα νομότυπα ενώπιον της συμβολαιογράφου Καβάλας Δήμητρας Κωταντούλα, μετά από εμπρόθεσμη κλήτευση της αντιδίκου της (βλ. τη με αριθμό 1294 (Δ)/21-3-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Δημήτρη Καρακωστή), τις ομοίως προσκομιζόμενες από την ως άνω διάδικο υπ' αριθ. 3.310/23-2-2018 και 3.221/8-2-2018 ένορκες βεβαιώσεις του Χρήστου Καμπούρη και υπ. αρ. 3.311/23-2-2018 ένορκη βεβαίωση του Διονυσίου Μπεχράκη ληφθείσες ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών Παναγιώτη Κορομάτζου, μετά από εμπρόθεσμη κλήτευση της αντιδίκου της (βλ. τις με αριθμούς 1299B/2-2-2018 και 1333B/20-2-2018 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Β. Κουτρομπή), τις προσκομιζόμενες με επίκληση από την εναγομένη της υπό στοιχείο Α' αγωγής - ενάγουσας της υπό στοιχείο Β' αγωγής υπ' αριθ. 76/22-3-2018, 77/22-3-2018 και 79/23-3-2018 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων Κωνσταντίνου Καραγιαννάκου, Στυλιανού Μπίκου και Αθανασίου Δαγούμα, ληφθείσες ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Ηρώς Περγαλιώτη, ύστερα από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση της αντιδίκου της (βλ. τις υπ' αριθ. 3739/19-3-2018 και 3741/20-3-2018 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Ευάγγελου Έξαρχου), τις υπ' αριθ. 9.893/7-2-2018 και 9.894/7-2-2018 ομοίως προσκομιζόμενες από την ως άνω διάδικο ένορκες βεβαιώσεις των

Τριανταφύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

μαρτύρων Μαρίας Φαντριδάκη και Σοφίας Τριανταφύλλου ληφθείσες ενώπιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Παναγιώτη - Οράτιου Πέτρου Κούτα, ύστερα από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση της αντιδίκου της (βλ. την υπ' αριθ. 3.548/2-2-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Ευάγγελου Έξαρχου), και όλα ανεξαιρέτως τα νομίμως προσκομιζόμενα με επίκληση από τους διαδίκους έγγραφα, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια, χωρίς, όμως, να παραληφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, με τις επιπλέον επισημάνσεις ότι α) τα προσκομιζόμενα με επίκληση από τους διαδίκους ξενόγλωσσα έγγραφα, ανεξαρτήτως του ότι μόνο αποσπάσματα ορισμένων εξ αυτών μεταφράστηκαν νόμιμα σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 454 Κ.Πολ.Δ. και 36 παρ. 2 ν' του Ν. 4194/2013 (Κώδικας Δικηγόρων) λαμβάνονται υπόψη, κατ' άρθρο 340 παρ 1 Κ.Πολ.Δ., ως μη πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα, τα οποία εκτιμώνται και αξιολογούνται ελεύθερα, παράλληλα με τα πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα, αφού στην προκειμένη περίπτωση είναι επιτρεπτή η εμάρτυρη απόδειξη σύμφωνα με το άρθρο 394 παρ. 1 α' και δ' Κ.Πολ.Δ. και β) λαμβάνονται υπόψη ως δικαστικά τεκμήρια, κατ' άρθρο 339 Κ.Πολ.Δ., οι υπ. αρ. 35/30-8-2017 και 47/26-10-2017 ένορκες βεβαιώσεις των Κωνσταντίνου Καραγιαννάκου και Στυλιανού Μπίκου ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Ηρώς Περγιαλιώτη, προσκομιζόμενες από την ενάγουσα της Β' αγωγής σε παλαιότερη δίκη ασφαλιστικών μέτρων μεταξύ αυτής και της εναγόμενης της ίδιας αγωγής, καθώς και από τα διδάγματα κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (αρθρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η ενάγουσα της υπό στοιχείο Α' αγωγής – εναγομένη της υπό στοιχείο Β' αγωγής (εφεξής καλούμενη «ELFE S.A.») αποτελεί ανώνυμη εταιρεία, η οποία προέκυψε από την συγχώνευση, κατά το έτος 2010 των έως τότε λειτουργούντων εταιρειών με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΑ ELFE ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Α.Ε.» (εφ' εξής καλούμενη «Β.Φ.Λ. Α.Ε.»), στη θέση των οποίων υπεισιήλθε έκτοτε ως καθολική διάδοχος, αναλαμβάνοντας όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, η δε ως άνω συγχώνευση εγκρίθηκε από την αρμόδια αρχή στις 17-3-2010. Η «Β.Φ.Λ. Α.Ε.» ξεκίνησε τη

δραστηριότητά της το έτος 1961, στη Νέα Κάρβαλη του νομού Καβάλας, με αντικείμενο την παραγωγή φωσφορικών λιπασμάτων και λειτούργησε ανελλιπώς έως την κατά τα ανωτέρω απορρόφηση της από την «ELFE S.A.», ενώ οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις της περιλαμβάνουν ξεχωριστές μονάδες για την παραγωγή αμμωνίας, νιτρικού οξέος, αζωτούχων λιπασμάτων, θειικού οξέος, φωσφορικού οξέος και σύνθετων λιπασμάτων. Από το έτος 2010, η «ELFE S.A.» παρήγε λιπάσματα στις ως άνω εγκαταστάσεις της στη βόρεια Ελλάδα, ωστόσο, στις 27-8-2015 εκμίσθωσε την βασική της παραγωγική μονάδα παραγωγής νιτρικών λιπασμάτων στην ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΕΛΛΑΓΡΟΛΙΠ Ανώνυμη Βιομηχανική και Εμπορική Εταιρία». Στη συνέχεια, εκμίσθωσε στις 10-12-2015 τη μονάδα παραγωγής φωσφορικών λιπασμάτων του παραπάνω εργοστασίου της στην εδρεύουσα στην Κύπρο εταιρία με την επωνυμία «PFIC L.T.D.», ενώ από 1-1-2017 η «ELFE S.A.» εκμίσθωσε τμήμα των εγκαταστάσεων της στην ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΝΕΑΣ ΚΑΡΒΑΛΗΣ Α.Ε.» κι ως εκ τούτου από το Δεκέμβριο του έτους 2015 δραστηριοποιείται κυρίως στην εμπορία λιπασμάτων με την έννοια της αγοράς και μεταπώλησης. Η εναγομένη της υπό στοιχείο Α' αγωγής – ενάγουσα της υπό στοιχείο Β' αγωγής (εφεξής καλούμενη «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.») λειτουργεί από το έτος 1996 [α] αφενός ως μονοπωλιακός, τουλάχιστον μέχρι και το έτος 2015, εισαγωγέας – αγοραστής φυσικού αερίου στην ανάντι αγορά i) από τη ρωσική εταιρία «Gazprom», μέσω αγωγού που ξεκινά από τη Ρωσία (τόπο παραγωγής) και φθάνει στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, με σημείο εισόδου στο Σιδηρόκαστρο Ν. Σερρών, ii) από την τουρκική εταιρία «Botas», μέσω αγωγού που ξεκινά από το Αζερμπαϊτζάν (τόπο παραγωγής) και φθάνει στα ελληνοτουρκικά σύνορα, με σημείο εισόδου στους Κήπους Ν. Έβρου και iii) από την αλγερινή εταιρία «Sonatrach» (και περιστασιακά από αγορές «spot», όταν οι επικρατούσες τιμές στην αγορά είναι ευνοϊκές), με δεξαμενόπλοια που μεταφέρουν από την Αλγερία (τόπο παραγωγής) φορτία υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ, στο διεθνές εμπόριο LNG) στο λιμένα Ρεβυθούσας Ν. Αττικής, στις δεξαμενές του οποίου αποθηκεύονται και επαναεριοποιούνται και [β] αφετέρου ως μονοπωλιακός, τουλάχιστον μέχρι και το έτος 2015, προμηθευτής του – εισαγόμενου ως άνω – φυσικού αερίου στην ελληνική (κατάντι) αγορά. Για το λόγο αυτό η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» έχει συνάψει μακροχρόνιες συμβάσεις προμήθειας με τις ως άνω αλλοδαπές εταιρείες, για ποσότητες φυσικού αερίου i) 2.795.000.000 NM3 μέχρι το 2026 με την «Gazprom», ii) 710.000.000 NM3 μέχρι το 2021 με τη «Botas» και iii) 570.000.000 NM3 ΥΦΑ μέχρι το 2021 με την «Sonatrach», προς υλοποίηση, όσον αφορά στις δύο

θεωρείται
η ΓΣΗΑΡΕΡΙΑ

15° φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

.....

πρώτες ως άνω εταιρείες, κυρωμένων διακρατικών συμφωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας με τις κυβερνήσεις της Ρωσίας και της Τουρκίας. Οι ως άνω εισαχθείσες από το εξωτερικό ποσότητες φυσικού αερίου εγχέονται στο Εθνικό Σύστημα Φυσικού Αερίου (Ε.Σ.Φ.Α.), βάσει δε των διατάξεων του Ν. 4001/2011 η εταιρία «Διαχειριστής Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου Α.Ε.» («Δ.Ε.Σ.Φ.Α. Α.Ε.», της οποίας το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου ανήκει στην «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.») είναι ο υπεύθυνος μονοπωλιακός πάροχος της υπηρεσίας μεταφοράς φυσικού αερίου. Η χρησιμοποίηση του Ε.Σ.Φ.Α. για την εισαγωγή και στη συνέχεια μεταφορά φυσικού αερίου προϋποθέτει, κατά τον Κώδικα Διαχείρισης Ε.Σ.Φ.Α. (άρθρα 6Α και 70Α), ότι ο εκάστοτε ενδιαφερόμενος έχει καταστεί χρήστης του Συστήματος Μεταφοράς ή χρήστης της Εγκατάστασης Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου (ΥΦΑ), έχοντας συνάψει με την «Δ.Ε.Σ.Φ.Α. Α.Ε.» σχετική σύμβαση – πλαίσιο. Τέτοια δυνατότητα να γίνουν χρήστες του Συστήματος Μεταφοράς ή / και της Εγκατάστασης ΥΦΑ, εγγραφόμενοι στο Μητρώο Χρηστών Ε.Σ.Φ.Α., αναγνωρίζεται από το κανονιστικό πλαίσιο στους προμηθευτές, στους επιλέγοντες πελάτες και ήδη δυνάμει του οικείου Κανονισμού Μητρώου (ΦΕΚ Β' 451/16.04.2010), σε κάθε πρόσωπο που διαθέτει επαρκείς εγγυήσεις. Περαιτέρω, η χρήση του Συστήματος Μεταφοράς και της Εγκατάστασης ΥΦΑ προϋποθέτει τη δέσμευση δυναμικότητας στα σημεία εισόδου και εξόδου (Σιδηρόκαστρο/ Κήποι) και αντίστοιχα την δέσμευση δυναμικότητας αεριοποίησης στην Εγκατάσταση ΥΦΑ. Περαιτέρω, το φυσικό αέριο, που εισάγεται κατά τα ανωτέρω στην Ελληνική Επικράτεια και μεταφέρεται μέσω του δικτύου αγωγών υψηλής πίεσης του Ε.Σ.Φ.Α., διανέμεται στην Ελληνική Επικράτεια μέσω δύο διακριτών δικτύων, της διανομής και της προμήθειας. Ειδικότερα : α) η διανομή σε τελικούς πελάτες γίνεται μέσω αγωγών μέσης και χαμηλής πίεσης, στην δε σχετική αγορά δραστηριοποιούνταν μέχρι την 31.12.2016 αποκλειστικά οι εταιρίες «Ε.Π.Α. Θεσσαλονίκης Α.Ε.» (στη Θεσσαλονίκη), «Ε.Π.Α. Θεσσαλίας Α.Ε.» (στη Θεσσαλία), «Ε.Π.Α. Αττικής Α.Ε.» (στην Αττική) και η μητρική των παραπάνω εταιριών «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.» (στην υπόλοιπη Ελληνική Επικράτεια), ενώ από την 1.1.2017, δυνάμει του άρθρου 80Α ν. 4001/2011, στην αγορά διανομής φυσικού αερίου δραστηριοποιούνται πλέον αποκλειστικά οι εταιρίες «Ε.Δ.Α. Θεσσαλονίκης - Θεσσαλίας Α.Ε.» (σε Θεσσαλονίκη και Θεσσαλία), «Ε.Δ.Α. Αττικής Α.Ε.» (στην Αττική) και «Ε.Δ.Α. Λοιπής Ελλάδος» (στην υπόλοιπη Ελλάδα) και β) η προμήθεια

φυσικού αερίου συνιστά διακριτή δραστηριότητα, στην οποία άνευ περιορισμού δύναται, εφόσον αποκτήσουν την απαραίτητη Άδεια Προμήθειας (άρθρο 81 ν. 4001/2011), να συμμετέχουν ως προμηθευτές επιχειρήσεις, προμηθεύοντας (χονδρική πώληση) φυσικό αέριο σε κατηγορίες πελατών, τους καλούμενους επιλέγοντες πελάτες, οι οποίοι και από το Νοέμβριο του 2008 επιλέγουν ελεύθερα τον προμηθευτή τους. Στο οικείο νομοθετικό πλαίσιο και δη στο άρθρο 25 Ν. 3428/2005 αρχικώς και πλέον στο άρθρο 82 Ν. 4001/2011 προσδιορίζονται οι επιλέγοντες πελάτες, στους οποίους καταλέγονται, μεταξύ άλλων, οι μεγάλοι, μη οικιακοί πελάτες, με συγκεκριμένη ελάχιστη κατανάλωση, ενώ από 1-1-2018 όλοι οι πελάτες καθίστανται επιλέγοντες. Από το 2010 δε, κάθε αυτό-προμηθευόμενος επιλέγων πελάτης δικαιούται να εισαγάγει υδροποιημένο φυσικό αέριο, κάνοντας χρήση των εγκαταστάσεων της Ρεβυθούσας (άρθρο 25 § 1, περ. β' Ν. 3428/2005 και ήδη άρθρο 82 § 1 περ. β' Ν. 4001/2011). Έως το έτος 2009 στην ελληνική αγορά φυσικού αερίου δραστηριοποιούνταν ως προμηθευτής μόνον η «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.», παρότι δε το μερίδιό της μειώθηκε την επόμενη χρονιά, καθώς πραγματοποιήθηκαν εισαγωγές φορτίων LNG από επιλέγοντες πελάτες, ωστόσο η θέση της «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.» στην ελληνική αγορά παρέμεινε σε εξαιρετικά υψηλά επίπεδα, δεδομένου ότι η ίδια, μαζί με τις τρεις θυγατρικές της εταιρίες «Ε.Π.Α. Θεσσαλονίκης Α.Ε.», «Ε.Π.Α. Θεσσαλίας Α.Ε.» και «Ε.Π.Α. Αττικής Α.Ε.», κατείχε περίπου το 90% του συνολικού μεριδίου προμήθειας (εισαγωγή και διανομή) φυσικού αερίου στην Ελλάδα τα έτη 2010 – 2014 (βλ. την υπ' αριθ. C [2013] 2949/16-5-2013 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και την από Δεκεμβρίου 2015 κλαδική μελέτη της εταιρείας ICAP), ενώ έως το έτος 2016 κατείχε ποσοστό 90,4% επί των συνολικών εισαγωγών φυσικού αερίου στη χώρα (βλ. την από Οκτωβρίου 2017 μελέτη της I.E.A.). Περαιτέρω, η «ELFE S.A.» από το έτος 2010 (όπως και παλαιότερα από το έτος 1996 η προκάτοχος της «Β.Φ.Λ. Α.Ε.») συνδέεται συμβατικά με την «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.». Αρχικώς υπεγράφη η από 16-1-1996 σύμβαση πώλησης φυσικού αερίου μεταξύ των εταιριών «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.» και «Β.Φ.Λ. Α.Ε.», μετέπειτα δε, όταν το δίκτυο διανομής φυσικού αερίου ανέλαβε η «Δ.Ε.Σ.Φ.Α. Α.Ε.», υπεγράφη μεταξύ τους η από 26-5-2008 σύμβαση πώλησης φυσικού αερίου για παραγωγή αμμωνίας με ισχύ έως την 1-1-2010 και με διαρκή δυνατότητα ετήσιας παράτασης της, εφόσον κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν κοινοποιούσε εγγράφως προς το άλλο, το αργότερο 3 μήνες πριν τη λήξη της σύμβασης, την πρόθεση του να μην ανανεωθεί αυτή. Στη συνέχεια, κατόπιν σιωπηρής ανανέωσης της ως άνω σύμβασης, υπεγράφη μεταξύ των διαδίκων μερών («Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.» και «ELFE S.A.»)

ΣΕ ΟΡΗΚΗ
Η ΔΕΚΑΤΗ

→

Φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

το από 14-9-2010 ιδιωτικό συμφωνητικό πώλησης ποσότητας φυσικού αερίου και την 1-11-2011 το «Προσάρτημα Νο 1» αναφερόμενο στην από 26-5-2008 ως άνω αρχική σύμβαση. Ακολούθησε η υπογραφή μεταξύ αυτών της από 4-5-2012 νέας σύμβασης πώλησης φυσικού αερίου, με αναδρομική ισχύ από 1-4-2012, διάρκειας ενός έτους και με δυνατότητα αυτοδίκαιης παράτασης της, κατά τα προβλεπόμενα στην ίδια σύμβαση. Στη συνέχεια υπεγράφησαν μεταξύ των διαδίκων μερών το Προσάρτημα Νο 1 στις 19-11-2012, το Προσάρτημα Νο 2 στις 18-12-2012, το Προσάρτημα Νο 3 στις 26-2-2013, το Προσάρτημα Νο 4 στις 29-5-2013, το Προσάρτημα Νο 5 στις 28-1-2016, το Προσάρτημα Νο 6 στις 29-7-2016, το Προσάρτημα Νο 7 στις 29-9-2016 και το Προσάρτημα Νο 8 στις 29-12-2016, σύμφωνα με το οποίο παρατάθηκε η ισχύς της μεταξύ των μερών σύμβασης έως την 31-1-2017, ώστε να υφίσταται επαρκής χρόνος διαπραγματεύσεων, προκειμένου να καταλήξουν τα μέρη σε συμφωνία για την υπογραφή νέας σύμβασης πώλησης φυσικού αερίου. Όσον αφορά δε τη δήλη ημέρα καταβολής του τιμήματος των πωληθεισών ποσοτήτων φυσικού αερίου, οι διάδικοι συμφώνησαν τα ακόλουθα : Με την ως άνω από 26-5-2008 σύμβαση συμφωνήθηκε κάθε μηνιαίος λογαριασμός προμήθειας φυσικού αερίου να εξοφλείται το αργότερο μέχρι την τελευταία ημέρα του μηνός, που έπεται του μήνα, στον οποίο αφορά η κάθε μηνιαία οφειλή. Στη συνέχεια με την από 4-5-2012 σύμβαση, με αναδρομική ισχύ από 1-4-2012, ορίστηκε ότι κάθε μηνιαίος λογαριασμός θα εξοφλείτο το αργότερο μέχρι την 15^η ημέρα του μηνός, που έπεται του μήνα, στον οποίο αφορά η κάθε μηνιαία οφειλή. Ο ανωτέρω συμβατικός όρος τροποποιήθηκε διαδοχικά από α) το Προσάρτημα Νο 1 της 19-11-2012, που όρισε, με αναδρομική ισχύ από 1-9-2012, ως ημερομηνία εξόφλησης κάθε λογαριασμού το αργότερο δύο μήνες μετά το πέρας εκάστης μηνιαίας κατανάλωσης, β) το Προσάρτημα Νο 3 της 26-2-2013, που όρισε, με ισχύ από 4-4-2013 έως 4-10-2013 (ακολουθώς επανίσχυσε η ρύθμιση του Προσαρτήματος Νο 1 της 19-11-2012), ως ημερομηνία εξόφλησης κάθε λογαριασμού το αργότερο μέχρι την 15^η ημέρα του μήνα έκδοσης αυτού και γ) το Προσάρτημα Νο 5 της 28-1-2016, που όρισε, με έναρξη ισχύος από 1-2-2016, ότι κάθε λογαριασμός θα ήταν πληρωτέος την 20^η ημέρα του ίδιου μήνα, όπου θα εκδιδόταν. Ακολούθησε δε προσωρινή ρύθμιση της μεταξύ των διαδίκων μερών σχέσης με την έκδοση της υπ. αρ. 372/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου

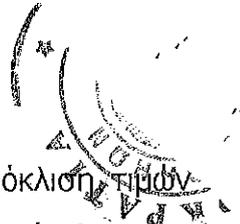

Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), με την οποία απαγορεύθηκε στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» να διακόψει την παροχή φυσικού αερίου στις εγκαταστάσεις του εργοστασίου της «ELFE S.A.» προσωρινά και μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 27-10-2017 και με αρ. κατάθεσης 590281/3788/2017 ασκηθείσας αγωγής της τελευταίας κατά της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» και ρύθμισε τον τρόπο προμήθειας της «ELFE S.A.» με φυσικό αέριο, αλλά και τους όρους αποπληρωμής των οφειλών αυτής προς την αντίδοκο της. Περαιτέρω, οι συμβάσεις της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» με τις «Gazprom», «Botas» και «Sonatrach» προβλέπουν ελάχιστες ποσότητες παραλαβών ανά έτος συνοδευόμενες από ρήτρες «take or pay», ήτοι ρήτρες που καθορίζουν ως ποινή την υποχρεωτική πληρωμή ποσών για μη παραλαβή της προβλεφθείσας συμβατικής ποσότητας. Ως προς τις τιμές πώλησης δε, αυτές διαμορφώνονται στις ως άνω συμβάσεις βάσει της μεθόδου, που συνδέει την τιμή πώλησης φυσικού αερίου μεταξύ άλλων και με διεθνώς δημοσιευόμενους δείκτες τιμών πετρελαίου. Πρόκειται για την καλούμενη μέθοδο της ρήτρας πετρελαίου (oil indexation), δυνάμει της οποίας, εν πολλοίς, η τιμή πώλησης φυσικού αερίου ακολουθεί τις διακυμάνσεις της διεθνούς τιμής πετρελαίου. Επιπλέον, οι συμβάσεις της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» με τους τρεις προμηθευτές της περιέχουν και ρήτρες αναθεώρησης, προκειμένου η τιμή πώλησης να λαμβάνει υπόψη και τις εν γένει ανταγωνιστικές συνθήκες, που διαμορφώνονται στην αγορά, σε περίπτωση δε μη επίτευξης συμφωνίας της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» με τους προμηθευτές της, τα μέρη προσφεύγουν σε διεθνή διαιτησία για τον τελικό προσδιορισμό της τιμής πώλησης του εν λόγω καυσίμου. Αντίστοιχα, στις συμβάσεις προμήθειας της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» με τους πελάτες της, όπως και στις επίδικες με την «ELFE S.A.», η τιμή του πωλούμενου φυσικού αερίου καθορίζεται ομοίως με βάση τη ρήτρα πετρελαίου. Ειδικότερα, η συμβατική τιμή πώλησης φυσικού αερίου της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» προς την «ELFE S.A.» είναι το άθροισμα της τιμής προμήθειας (δηλαδή το κόστος προμήθειας φυσικού αερίου της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» από τους αλλοδαπούς προμηθευτές της, καθοριζόμενο ανά τρίμηνο με το δείκτη της ρήτρας πετρελαίου, συν το μικτό περιθώριο εμπορίας της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», που περιλαμβάνει πάγιο κέρδος αυτής 1 ευρώ/MWh επί το δείκτη πληθωρισμού της Ελλάδας) και της χρέωσης μεταφοράς (δηλαδή το τίμημα χρήσης του Συστήματος Μεταφοράς του Ε.Σ.Φ.Α.), σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του Παραρτήματος 1 των από 26-5-2008 και 4-5-2012 συμβάσεων πώλησης φυσικού αερίου μεταξύ «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» και «ELFE S.A.», όπως τροποποιήθηκαν η πρώτη σύμβαση με το Προσάρτημα Νο 1 της 1-11-2011 και η δεύτερη σύμβαση με το Προσάρτημα Νο 4 της 29-5-2013 μεταξύ των ίδιων συμβαλλόμενων. Με

σερραφεινή
κι εσησππ

βάση τις παραπάνω συμβατικές προβλέψεις, η σημαντική αύξηση των τιμών του πετρελαίου, που έλαβε χώρα διεθνώς κατά το επίδικο χρονικό διάστημα των ετών 2010 – 2015, είχε ως αποτέλεσμα την συνακόλουθη αύξηση των τιμών πώλησης φυσικού αερίου των αλλοδαπών προμηθευτών προς την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», έπειτα δε τη μετακύλιση αυτής της αύξησης στις τιμές πώλησης φυσικού αερίου της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» προς τους πελάτες της στην Ελληνική Επικράτεια και εν προκειμένω την «ELFE S.A.», δυνάμει της «ρήτρας πετρελαίου», πρακτική που αποτελεί το θεμέλιο της διατήρησης της κερδοφορίας και της τιμολογιακής δύναμης των ως άνω αλλοδαπών εταιρειών προμήθειας φυσικού αερίου και κατ' επέκταση της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», η οποία χρησιμοποιεί τη συγκεκριμένη ρήτρα και στις συμβάσεις, που συνάπτει με τους δικούς της πελάτες, όπως και με την «ELFE S.A.». Είναι χαρακτηριστικό ότι, σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat, καθ' όλη την περίοδο 2012 – 2015 οι μέσες καθαρές, προ φόρων και λοιπών χρεώσεων, τιμές πώλησης φυσικού αερίου προς βιομηχανικούς καταναλωτές στην Ελλάδα ήταν πολύ υψηλότερες (με εξαίρεση το 2ο εξάμηνο του 2015, που ήταν συγκρίσιμες) από το μέσο όρο των 28 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), μάλιστα δε, οι εν λόγω τιμές στην Ελλάδα ήταν : οι υψηλότερες σε όλη την Ε.Ε. το 2ο εξάμηνο του 2012, οι υψηλότερες πλην του Λουξεμβούργου σε όλη την Ε.Ε. κατά το 1ο εξάμηνο του 2013, οι υψηλότερες πλην της Ουγγαρίας και Σουηδίας σε όλη την ΕΕ κατά το 2ο εξάμηνο του 2013, οι υψηλότερες πλην του σε όλη την Ε.Ε. κατά το 1ο εξάμηνο του 2014, οι υψηλότερες πλην της Πορτογαλίας σε όλη την Ε.Ε. κατά το 2ο εξάμηνο του 2014 και μεταξύ των έξη υψηλοτέρων σε όλη την Ε.Ε. κατά το 1ο εξάμηνο του 2015. Τουναντίον, στις αγορές φυσικού αερίου των χωρών της Βορειοδυτικής Ευρώπης εφαρμόζεται η μέθοδος τιμολόγησης φυσικού αερίου «gas-to-gas competition», σύμφωνα με την οποία, η τιμή του φυσικού αερίου καθορίζεται από την αλληλεπίδραση της προσφοράς και της ζήτησης, χωρίς σύνδεση με τις διεθνείς τιμές πετρελαίου, ενώ η διαπραγμάτευση λαμβάνει χώρα σε κόμβους (gas hubs), είτε στα σύνορα των χωρών όπου φθάνουν οι αγωγοί φυσικού αερίου, είτε σε εικονικά σημεία πώλησης, όπου αγοραστές και πωλητές μπορούν να ανταλλάξουν ποσότητες φυσικού αερίου. Επομένως, με τις τιμές κόμβων της Βορειοδυτικής Ευρώπης εξυπηρετείται πλήρως ο σκοπός των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, που είναι η δημιουργία, σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, μίας ενιαίας αγοράς

προϊόντων και υπηρεσιών (αντί του κατακερματισμού της με σημαντική απόκλιση τιμών στις χώρες που την αποτελούν), με προστασία του υγιούς ανταγωνισμού (με την διαμόρφωση των τιμών με ελεύθερη διαπραγμάτευση, βάσει του κανόνα προσφοράς και ζήτησης) και εξασφάλιση, σε όλους τους προμηθευτές και καταναλωτές, πρόσβασης στα προϊόντα και υπηρεσίες, εν προκειμένω στο φυσικό αέριο. Ήδη από το έτος 2000 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε επισημάνει ότι : «Η αγορά του φυσικού αερίου εμφανίζει ελάχιστες ομοιότητες με την αντίστοιχη του πετρελαίου, εκτός της σχέσης που έχει με την τιμή του τελευταίου. Η συχνή γεωλογική γεινίαση προς το πετρέλαιο το είχε καταρχήν θέσει υπό τον έλεγχο των εταιρειών εκμετάλλευσης του πετρελαίου και ερμηνεύει για ποιους εσωτερικούς λόγους η τιμή του συνδέεται με την αντίστοιχη του πετρελαίου. Οι οικονομικοί λόγοι που ερμηνεύουν επίσης το φαινόμενο αυτό σχετίζονται με τον ανταγωνισμό που προσπαθεί να αναπτύξει το φυσικό αέριο έναντι του πετρελαίου ... Εάν η ως άνω σχέση χαρακτήριζε εξ αρχής τη διείσδυση του φυσικού αερίου ως μέσον καθιέρωσης του προϊόντος αυτού σταδιακά, σήμερα ο μηχανισμός αυτός δεν δικαιολογείται πλέον οικονομικά και θα πρέπει κάποια στιγμή να αντικατασταθεί από τιμές που να διαμορφώνονται στην αγορά από την προσφορά και τη ζήτηση για το φυσικό αέριο. Αυτό θα επιτευχθεί μόνο εφόσον υλοποιηθεί εσωτερική αγορά για το φυσικό αέριο η οποία δεν θα πρέπει να περιοριστεί στην απελευθέρωση των εθνικών αγορών» (Πράσινη Βίβλος, Προς μία ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού, COM/2000/0769 τελικό 200 αρ. 43). Στη συνέχεια στις 14-3-2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατόπιν ερευνών, που εκκίνησε σε βάρος της ρωσικής εταιρείας Gazprom για τη διαπίστωση ενδεχόμενης κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης της στις αγορές προμήθειας φυσικού αερίου κρατών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, κατόπιν σχετικής καταγγελίας των ενδιαφερομένων χωρών, εξέδωσε επίσημη ανακοίνωση καταλήγοντας σε ορισμένες διαπιστώσεις και παρατηρήσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα εξής : «Σύμφωνα με το άρθρο 9 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου της 16^{ης} Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης [από την 1^η Δεκεμβρίου 2009, τα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ έγιναν άρθρα 101 και 102 αντιστοίχως της ΣΛΕΕ, και στις δύο δε περιπτώσεις, οι διατάξεις είναι ουσιαστικά ταυτόσημες], όταν η Επιτροπή σκοπεύει να εκδώσει απόφαση με την οποία απαιτεί την παύση μίας παράβασης και οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις προσφέρονται να αναλάβουν ορισμένες δεσμεύσεις για να ανταποκριθούν στις αντιρρήσεις της Επιτροπής

εξερρήκσει
κ. Γεωργίου

Gazprom θα αναλάβει τη δέσμευση να εισαγάγει ορισμένες αλλαγές στις σχετικές συμβάσεις ώστε να άρει τα εμπόδια που παρακωλύουν την ελεύθερη ροή φυσικού αερίου με ανταγωνιστικές τιμές στις χώρες ΚΑΕ. Η Gazprom δεν θα εφαρμόσει και δεν θα εισαγάγει οιοσδήποτε συμβατικές διατάξεις στις συμβάσεις προμήθειας φυσικού αερίου στις χώρες ΚΑΕ οι οποίες, άμεσα ή έμμεσα, ενδέχεται να απαγορεύουν, να περιορίζουν ή να καθιστούν λιγότερο ελκυστική από οικονομικής πλευράς την ικανότητα των πελατών για επανεξαγωγή ή μεταπώληση του αερίου. Η Gazprom θα αναλάβει επίσης τη δέσμευση να μην εισαγάγει παρόμοια μέτρα στις μελλοντικές της συμβάσεις φυσικού αερίου στις χώρες ΚΑΕ ... Η Gazprom θα προτείνει είτε να συμπεριληφθεί ρήτρα αναθεώρησης των τιμών στις συμβάσεις με τους σχετικούς πελάτες της που δεν περιέχουν ήδη τέτοια ρήτρα είτε να τροποποιηθεί τυχόν υφιστάμενη ρήτρα αναθεώρησης των τιμών. Η Gazprom θα αναλάβει τη δέσμευση να επιτρέψει στους σχετικούς πελάτες της να προβαίνουν σε αναθεώρηση των τιμών βάσει της συμβατικής τιμής της σύμβασης, που δεν εκφράζει, μεταξύ άλλων, την εξέλιξη των τιμών στα σύνορα στη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία, ούτε την εξέλιξη των τιμών στους υψηλής ρευστότητας κόμβους φυσικού αερίου στην ηπειρωτική Ευρώπη. Τα μέρη θα μπορούν επίσης να ανατρέχουν στα ίδια ανταγωνιστικά κριτήρια αναφοράς κατά την αναθεώρηση των συμβατικών τιμών. Η Gazprom θα αναλάβει επίσης τη δέσμευση να αυξήσει τη συχνότητα και την ταχύτητα αναθεώρησης των τιμών. Σε ό,τι αφορά τους σχετικούς της πελάτες, η Gazprom θα αναλάβει επίσης τη δέσμευση να εισάγει τις ίδιες διατάξεις αναθεώρησης των τιμών στις μελλοντικές της συμβάσεις. ... Οι δεσμεύσεις αυτές αναμένεται να οδηγήσουν στην άρση των επιφυλάξεων της Επιτροπής όσον αφορά τις τιμές για τα πέντε κράτη μέλη, επιτρέποντας στους πελάτες να προβούν σε αναθεώρηση των τιμών στο πλαίσιο των συμβάσεων τους σε περίπτωση που η συμβατική τιμή, μεταξύ άλλων, παρεκκλίνει από τις τιμές σε γενικά αποδεκτούς, υψηλής ρευστότητας κόμβους φυσικού αερίου της Ηπειρωτικής Ευρώπης. Οι δεσμεύσεις θα προσφέρουν επίσης σαφή ουσιαστική καθοδήγηση σχετικά με τα δυτικοευρωπαϊκά ανταγωνιστικά κριτήρια αναφοράς που θα χρησιμοποιηθούν για την αναθεώρηση των τιμών. Με αυτόν τον τρόπο θα διασφαλιστεί ότι οι πελάτες στις πέντε χώρες ΚΑΕ θα λάβουν ρητό συμβατικό δικαίωμα παραπομπής σε ανταγωνιστικές τιμές και σε τιμές ρευστότητας κόμβων φυσικού αερίου κατά την αναθεώρηση της συμβατικής τιμής. Η ρητή αναφορά στα δυτικοευρωπαϊκά ανταγωνιστικά κριτήρια αναφοράς θα τονίσει επίσης τη σημασία τους σε τυχόν διαιτητές, στις περιπτώσεις που οι διαπραγματεύσεις για την αναθεώρηση των τιμών ακολουθούνται

εξετάστηκε
η Γ. Ζ. Π. Π. Π. Π. Π.

4

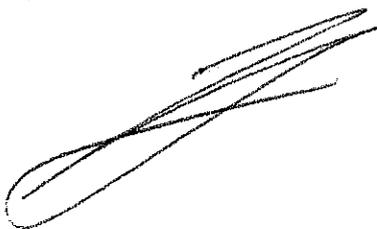
Φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

από διαιτησία. Με τον τρόπο αυτό, θα εξασφαλιστεί ότι οι τιμές φυσικού αερίου στις χώρες ΚΑΕ δεν θα αποκλίνουν σημαντικά από τα ανταγωνιστικά κριτήρια αναφοράς στο μέλλον». Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή θεωρεί ως εύλογη και θεμιτή μέθοδο τιμολόγησης του φυσικού αερίου την καθιέρωση νέων κριτηρίων αναφοράς, όπως είναι οι τιμές κόμβου (hub) στη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία και στους υψηλής ρευστότητας κόμβους φυσικού αερίου στην ηπειρωτική Ευρώπη (Βέλγιο, Ηνωμένο Βασίλειο, Ολλανδία, Δανία, Αυστρία), δηλαδή στις χώρες της Βορειοδυτικής Ευρώπης, καθώς και ότι είναι αναγκαία η παροχή στα αντισυμβαλλόμενα της «Gazprom» μέρη του δικαιώματος μεταβολής της συμβατικής τιμής σε περίπτωση παρεκκλίσεων από τα ανταγωνιστικά κριτήρια αναφοράς των κόμβων. Η συχνή και αποτελεσματική αναθεώρηση των τιμών μεταξύ των συμβαλλομένων μερών αναδείχθηκε επομένως, ως αναγκαίο μέτρο, τόσο στις περιπτώσεις των συμβάσεων όπου υπήρχε ήδη αντίστοιχη συμβατική ρήτρα, όσο και στις υπό διαπραγμάτευση συμβάσεις, με στόχο την παροχή της δυνατότητας τροποποίησης της τιμής στο μέλλον. Άρα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχεται ότι το υφιστάμενο σύστημα τιμολόγησης με ρήτρα πετρελαίου οδηγεί σε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης με υψηλές καταχρηστικές τιμές. Τάσσεται επομένως υπέρ μιας αλλαγής συστήματος τιμολόγησης από ένα σύστημα που βασίζεται στην ρήτρα πετρελαίου, σε ένα σύστημα που βασίζεται στην τιμολόγηση φυσικού αερίου υπό ανταγωνιστικές τιμές στους κόμβους της Βορειοδυτικής Ευρώπης. Πέραν του σκοπού του δικαίου ανταγωνισμού της Ε.Ε. για ενοποίηση της κοινής αγοράς και του στόχου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για σύγκλιση με τις τιμές κόμβων, οι αγορές φυσικού αερίου της Ελλάδας και της Βορειοδυτικής Ευρώπης είναι συγκρίσιμες, καθώς αμφότερες δεν παράγουν επαρκείς για τις ανάγκες τους ποσότητες, αλλά εισάγουν φυσικό αέριο μέσω αγωγών, κυρίως από την Ρωσία και δευτερευόντως από τη Νορβηγία και την Αλγερία, συμπληρωματικά δε με φορτία πλοίων ΥΦΑ από χώρες της Βόρειας Αφρικής. Εκ των προαναφερθέντων προκύπτει ότι η ρήτρα σύζευξης της τιμής του φυσικού αερίου με την τιμή του πετρελαίου άγει σε μη δίκαιη τιμολόγηση, δεδομένου ότι με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται μια διαφοροποίηση της τιμής, η οποία ευνοεί μονομερώς τον προμηθευτή, με απώτερο στόχο την μεγιστοποίηση των κερδών του υπό παραμέτρους μη ανταγωνισμού, ήτοι εκτός προσφοράς και ζήτησης στην αγορά φυσικού αερίου, όπου

τούτος και ο πελάτης δραστηριοποιούνται (αγορά χονδρική, ως βιομηχανικός πελάτης). Η μετακύλιση μάλιστα της ως άνω επιβάρυνσης στον τελικό πελάτη συνεπάγεται και τη μείωση της ανταγωνιστικότητάς του στην αγορά, όπου δραστηριοποιείται. Η εν λόγω δε ρήτρα είναι καταχρηστική, όταν επιβάλλεται από τον προμηθευτή στον αγοραστή, με κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης, που μπορεί ο πρώτος να κατέχει στην αγορά, εκμεταλλευόμενος την οικονομική του δύναμη και υπεροχή. Όπως προαναφέρθηκε δε, η τιμολόγηση του φυσικού αερίου με βάση τη ρήτρα πετρελαίου προβλέπεται σε όλες τις συμβάσεις, που έχει συνάψει η «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.» με τις αλλοδαπές εταιρείες, ενώ η «Gazprom» κατέχει δεσπόζουσα θέση στην εισαγωγή φυσικού αερίου στην Ελληνική Επικράτεια με ποσοστό που κυμαίνεται, τα επίμαχα έτη 2010 – 2015, πάνω από 60% επί των συνολικών ετήσιων εισαγωγών. Η ελληνική αγορά φυσικού αερίου είναι αποκομμένη από την υπόλοιπη ευρωπαϊκή αγορά με συνέπεια η «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.» να μην υπόκειται σε ισχυρή ανταγωνιστική πίεση, ενώ το εισαγόμενο υγροποιημένο φυσικό αέριο (ΥΦΑ) μέσω ευκαιριακών αγορών (spot shipments) από έλληνες βιομηχανικούς πελάτες δεν είναι σε θέση να μεταβάλλει την κατάσταση αυτή (βλ. σκέψη 103 απόφασης Ευρ. Επιτροπής TAP COMMISSION DECISION of 16.5.2013 on the exemption of the Trans Adriatic Pipeline from the requirements on third party access, tariff regulation and ownership unbundling laid down in Articles 9, 32, 41(6), 41(8) and 41(10) of Directive 2009/73/EC). Επιπλέον των ανωτέρω συμπερασμάτων και δεσμεύσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κρίση περί έλλειψης προσφορότητας της ρήτρας πετρελαίου, ως δείκτη της τιμής φυσικού αερίου, ενισχύεται και από τις κάτωθι διαπιστώσεις : 1) ελλείπει προσκομιδής από την «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.» των διακρατικών συμβάσεων της Ελλάδας με Ρωσία, Αλγερία, Αζερμπαϊτζάν και Τουρκία, δεν προκύπτει ότι περιέχεται σ' αυτές ρήτρα πετρελαίου, ώστε να επιβάλλεται σχετική ρύθμιση στις συμβάσεις της «Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε.» με τις εταιρίες «Gazprom» «Botas» και «Sonatrach», 2) η ρήτρα πετρελαίου δεν είναι επικρατούσα πρακτική στη τιμολόγηση φυσικού αερίου στις 28 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντός της οποίας το ποσοστό συναλλαγών με τιμές κόμβων αυξήθηκε από 37 % το έτος 2010 σε 53 % το έτος 2013, με συνεχή ανοδική τάση, ενώ το ποσοστό συναλλαγών με τιμές βάσει ρήτρας πετρελαίου μειώθηκε από 59 % το έτος 2010 σε 43 % το έτος 2013 (βλ. European Commission : Quarterly Report on European Gas Markets, vol. 7) και 3) η σύνδεση των τιμών φυσικού αερίου, με την πραγματοποίηση και απόσβεση επενδύσεων των προμηθευτών (ιδίως της

ΕΞΕΡΧΟΜΕ
Η Γ. ΣΚΑΚΙΡΙΑ

→

20ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

«Gazprom», με το μεγαλύτερο μερίδιο, ήτοι ποσοστό 40 %, των πωλήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση – βλ. European Commission : Quarterly Report on European Gas Markets, vol. 9) σε υποδομές των αγοραστριών χωρών (λ.χ. δίκτυα αγωγών, χώροι αποθήκευσης, τεχνογνωσία), δεν είναι επαρκής εξήγηση για την εμφάνιση αυξημένων τιμών πώλησης φυσικού αερίου στην Ελλάδα, καθώς η τελευταία δεν διαθέτει ανεπτυγμένο δίκτυο τέτοιων υποδομών, ώστε να προκύπτει ανάγκη απόσβεσής τους με υπερχρέωση των τιμών αγοράς φυσικού αερίου, πέραν του ότι η δημιουργία υποδομών είχε ανόμοια αποτελέσματα στις χώρες της Βορειοδυτικής Ευρώπης (ανταγωνιστικές τιμές), από ότι στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (υψηλότερες τιμές, παρότι οι εν λόγω χώρες είχαν πρόσβαση σε αγωγούς φυσικού αερίου, που έφθαναν στα σύνορα τους από την γειτονική Ρωσία, χώρα παραγωγής του φυσικού αερίου και έδρα της προμηθεύτριας «Gazprom»). Περαιτέρω, η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» ουδέποτε διαμαρτυρήθηκε ενώπιον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (όπως αντιθέτως έπραξαν οι χώρες Κ.Α.Ε., με θετικό γι' αυτές αποτέλεσμα) για την ύπαρξη της ρήτρας πετρελαίου στις συμβάσεις προμήθειας φυσικού αερίου, που σύναψε με τις ανωτέρω αλλοδαπές εταιρείες, τουναντίον με τις προτάσεις της υποστηρίζει ως θεμιτή την εν λόγω πρακτική, ενώ με την προσθήκη των προτάσεων της τονίζει ότι όλοι οι όροι, που περιέχονται στις συναφθείσες με τις προμηθεύτριες της εταιρείες συμβάσεις, υπήρξαν αποτέλεσμα ελεύθερων διαπραγματεύσεων. Άλλωστε καθίσταται ευκρινές ότι, ο κίνδυνος αύξησης της τιμής του φυσικού αερίου, λόγω της ρήτρας πετρελαίου, μεταφέρεται από την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» στους πελάτες της και με τον τρόπο αυτό η ίδια δεν εκτίθεται σε κανένα σχετικό επιχειρηματικό κίνδυνο, τη στιγμή μάλιστα που το περιθώριο κέρδους της, ποσού 1 ευρώ/MWh φυσικού αερίου, είναι εξασφαλισμένο επί διευρυμένου κύκλου πελατών και πωλήσεων, λόγω του μονοπωλιακού χαρακτήρα της. Σε κάθε περίπτωση, το γεγονός ότι η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» απλώς μετακυλίζει τη ρήτρα πετρελαίου στους πελάτες της διατηρώντας η ίδια ένα πάγιο κέρδος, ουδόλως την απαλλάσσει από την αστική ευθύνη της για παράβαση των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, 1 παρ. 1 και 2 Ν. 703/1977, 1 και 2 Ν. 3959/2011 και 18α Ν. 146/1914 σε συνδυασμό με τα άρθρα 297, 298 και 914 Α.Κ., διότι αυτή και μόνον η συμμετοχή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» (όχι μόνον δεσμευόμενη συμβατικά έναντι των αλλοδαπών

ΑΝΑΡΤΗΤΟ

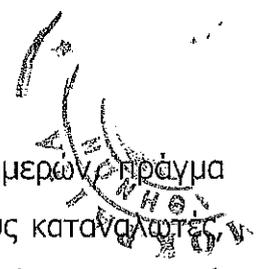
προμηθευτών της, αλλά και πρακτικά, δια της εφαρμογής, ανοχής και μη καταγγελίας (ως άνω συμφωνηθέντων) στην απαγορευμένη συμφωνία καθορισμού και πρακτική επικράτησης στην ελληνική αγορά των αυξημένων τιμών πώλησης φυσικού αερίου με βάση τη ρήτρα πετρελαίου (εντασσόμενη έτσι πλήρως η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» στο δίκτυο συναλλαγών και τις αντίστοιχες επιδιώξεις των ξένων προμηθευτών της), συνιστά παραβίαση του υγιούς ανταγωνισμού, που προστατεύεται από τις παραπάνω νομοθετικές διατάξεις. Περαιτέρω, η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» εκμεταλλεύτηκε τη δεσπόζουσα θέση, που κατέχει στην ελληνική αγορά φυσικού αερίου, ήτοι ποσοστό 90 % των σχετικών πωλήσεων, μαζί με τις θυγατρικές της, το διάστημα 2010 – 2015 (ενώ μέσω της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» διατηρούν στην ελληνική αγορά μερίδια πωλήσεων οι προμηθευτές της Gasprom 65 %, Botas 20 % και Sonatrach 15 %), επιβάλλοντας την τιμολόγηση με ρήτρα πετρελαίου, ως όρο σε όλες τις επίδικες συμβάσεις πώλησης, που έχει συνάψει με την «ELFE S.A.», ευρισκόμενη πάντοτε σε διαπραγματευτική ισχύ απέναντι της, έτσι ώστε να συνιστούν στην πραγματικότητα συμβάσεις προσχώρησης, καταρτισθείσες άνευ ουσιαστικών διαπραγματεύσεων («take it or leave it»). Η δε «ELFE S.A.» βρίσκεται σε σχέση οικονομικής εξάρτησης προς την ισχυρή επιχείρηση της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», καθώς δεν διαθέτει άλλη ισοδύναμη εναλλακτική λύση για την αγορά φυσικού αερίου από έτερο προμηθευτή, ώστε να καλύψει τις ανάγκες λειτουργίας του εργοστασίου της. Ειδικότερα, η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» υπήρξε έως το έτος 2015 και συνεχίζει να είναι ο μοναδικός πάροχος φυσικού αερίου, που μπορεί να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της «ELFE S.A.», δεδομένου ότι οι μονάδες παραγωγής της λειτουργούν αδιάκοπα 24 ώρες την ημέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα και 365 ημέρες το χρόνο με κατανάλωση πάνω από 1.500.000 MWh ετησίως (όπως προκύπτει από τις πωληθείσες ποσότητες φυσικού αερίου στους κατωτέρω εκτιθέμενους λογαριασμούς έκδοσης της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» προς την «ELFE S.A.», σε συνδυασμό με την ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα της «ELFE S.A.» Ιωάννη Τσάρα, ο οποίος έχει ίδια αντίληψη, ως πολιτικός μηχανικός που συνεργάζεται επί σειρά ετών με αυτήν). Όσον αφορά τη δυνατότητα της «ELFE S.A.» να συμμετέχει, ως επιλέγων πελάτης, σε ετήσιες ηλεκτρονικές δημοπρασίες, που διενεργούσε από τον Δεκέμβριο έτους 2012 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», ώστε να προμηθευτεί με αυτόν τον τρόπο φυσικό αέριο σε τιμές κόστους, θα πρέπει να σημειωθούν τα εξής : Η συμμετοχή της «ELFE S.A.» στις εν λόγω δημοπρασίες προϋπέθετε δυσμενείς για την ίδια οικονομικούς όρους, δεδομένου ότι οι δημοπρατηθείσες ποσότητες φυσικού αερίου πωλούνταν επίσης με βάση τη ρήτρα πετρελαίου και σε τιμές σημαντικά υψηλότερες, από τις τιμές κόμβων της

ΘΕΣΠΙΣΤΕ
Κ ΕΣΚ ΑΚΤΙΡΙΑ
J

21ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

Βορειοδυτικής Ευρώπης (όπως θα καταδειχθεί κατωτέρω, από την σύγκριση των τελευταίων, με τους λογαριασμούς φυσικού αερίου για δημοπρασίες της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» όπου συμμετείχε η «ELFE S.A.»), επιπλέον δε, η εκάστοτε παραληφθείσα ανά μήνα ποσότητα έπρεπε να εξοφλείται έως την 20^η ημέρα του επόμενου μήνα, ενώ επίσης απαιτείτο η κατάθεση τραπεζικής εγγυητικής επιστολής άλλως χρηματικής εγγυοδοσίας ισάξια κατανάλωσης 35 ημερών, τη στιγμή μάλιστα που η «ELFE S.A.», αφενός είχε ήδη δημιουργήσει εκκρεμή οφειλή απέναντι στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», εν μέρει λόγω των υψηλών τιμών χρέωσης φυσικού αερίου, που ίσχυαν στις μεταξύ τους συμβάσεις, αφετέρου είχε συμφωνηθεί η καταβολή των λογαριασμών πώλησης με πίστωση δύο μηνών. Σε κάθε περίπτωση, οι ποσότητες, που θα ήταν σε θέση να εξασφαλίσει με την μέθοδο αυτή η «ELFE S.A.» είναι αβέβαιο, κατά πόσον θα επαρκούσαν για την κάλυψη των αυξημένων αναγκών της επιχείρησής της, καθώς το ανώτατο δυνατό μερίδιο συμμετοχής της στις δημοπρασίες ήταν ίσο με ποσοστά 79 %, 69 % και 57 % των αναγκών της τα έτη 2013, 2014 και 2015 (κατά τους ισχυρισμούς της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.»). Η αποσπασματική δε έως τώρα συμμετοχή της «ELFE S.A.» σε διενεργηθείσες από τον Δεκέμβριο έτους 2012 ηλεκτρονικές δημοπρασίες (που αναφέρονται στην ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» Στυλιανού Μπίκου), δεν οδηγεί σε αντίθετο συμπέρασμα, τουναντίον καταδεικνύει την προσπάθεια της «ELFE S.A.» να προμηθευτεί φυσικό αέριο με κάθε τρόπο, πλην όμως οι ποσότητες που εξασφάλισε με δημοπρασία, ήτοι ποσοστά 25 % και 3,4 % των αναγκών της αντιστοίχως τα έτη 2014 και 2015, ήταν μικρές σε σχέση με την ετησίως απαιτούμενη ποσότητα για την κάλυψη των αναγκών της επιχείρησής της. Περαιτέρω, η προμήθεια από την «ELFE S.A.» υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ), από τις εγκαταστάσεις της Ρεβυθούσας, δεν αποτελεί οικονομικά συμφέρουσα για την ίδια εναλλακτική λύση, δεδομένου ότι και οι τιμές ΥΦΑ συνδέονται με ρήτρα πετρελαίου, μάλιστα συνήθως ήταν ακριβότερες από τις τιμές φυσικού αερίου μέσω αγωγών (βλ. σχετικούς πίνακες σε European Commission : Quarterly Report on European Gas Markets 2010 - 2015). Επίσης τα φορτία πλοίων με ΥΦΑ, που μπορούν να αποθηκεύονται μόνο στη Ρεβυθούσα, εν συνεχεία πρέπει, βάσει της κείμενης νομοθεσίας, να αεριοποιούνται και διοχετεύονται στην

ελληνική αγορά υποχρεωτικά εντός αποκλειστικής προθεσμίας μόλις 18 ημερών πράγμα αδύνατο, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, για μεγάλους βιομηχανικούς καταναλωτές, όπως η «ELFE S.A.», καθώς η σύντομη αυτή προθεσμία αποθαρρύνει εμπορικά συμφέρουσες μεγάλες αποστολές φορτίων ΥΦΑ με πλοία, εφόσον το μεγαλύτερο μέρος των ελλήνων καταναλωτών φυσικού αερίου δεν είναι σε θέση να το αεριοποιήσει σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Ο ισχυρισμός δε της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», ότι θα μπορούσε η «ELFE S.A.» να συνεργαστεί με άλλους μεγάλους πελάτες, με τον ανωτέρω σκοπό, άλλως ότι θα μπορούσε να συνάψει συμβάσεις ανταλλαγής υγροποιημένου φυσικού αερίου με την ίδια όσον αφορά στην ποσότητα, που δεν θα κατανάλωνε εντός της ως άνω δεκαοκτάμηνης προθεσμίας, στηρίζεται σε υποθετικά δεδομένα, καθόσον όλη η προπεριγραφείσα διαδικασία θα προϋπέθετε διαπραγματεύσεις της «ELFE S.A.» με άλλους βιομηχανικούς πελάτες της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» με αβέβαιο αποτέλεσμα, ενώ ακόμη κι οι συμφωνίες ανταλλαγής, που επικαλείται η τελευταία, προϋπέθεταν η «ELFE S.A.» να έχει ήδη προβεί σε μία μεγάλη δαπάνη, πέραν των οικονομικών δυνατοτήτων της. Επίσης, οι υπόλοιποι χρήστες του Ε.Σ.Φ.Α., πέραν του ότι και εκείνοι αγόραζαν μέχρι το έτος 2015 κυρίως από την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» με τιμές βασιζόμενες στη ρήτρα πετρελαίου, δεν είναι σε θέση να καλύψουν τις καθημερινές ανάγκες των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της «ELFE S.A.», με αποτέλεσμα να πρέπει αυτή να στραφεί σε περισσότερους προμηθευτές για να συμπληρώσει την απαιτούμενη ποσότητα, πράγμα ασύμφορο για την ίδια με αβέβαιο αποτέλεσμα, λαμβανομένου υπόψη του ότι, εάν σταματήσει η παραγωγή των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της, έστω και για λίγες ώρες, στη συνέχεια απαιτείται μεγάλο χρονικό διάστημα για την επαναλειτουργία τους, ενώ θα έχει ήδη απωλεσθεί σημαντική ποσότητα παραγωγής. Άλλοι, πέραν της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», ημεδαποί προμηθευτές πρωτοεμφανίστηκαν ουσιαστικά το έτος 2015, όταν άνοιξε η αγορά φυσικού αερίου, έχοντας μερίδιο αυτής κάτω του 10 %, ενώ οι βιομηχανικοί επιλέγοντες πελάτες αγοράζουν μόνο όσες ποσότητες χρειάζονται για τις επιχειρήσεις τους, οι δε τυχόν περισσευούμενες ποσότητες είναι ανεπαρκείς για να εξασφαλίσουν τον μακροχρόνιο σχεδιασμό και τη μεγάλη παραγωγή παραγωγή της «ELFE S.A.». Όλοι δε οι παραπάνω χρήστες του Ε.Σ.Φ.Α., προμηθευτές και βιομηχανικοί καταναλωτές, ακόμη κι όταν προμηθεύονται φυσικό αέριο απευθείας από τα σημεία εισόδου των αγωγών σε Σιδηρόκαστρο (με πωλητή την «Gasprom») και Κήπους (με πωλητή την «Botas») ή ΥΦΑ με πλοία στη Ρεβυθούσα (με πωλητή τη «Sonatrach»), πληρώνουν σε τιμές συνδεδεμένες με τη ρήτρα πετρελαίου, που εφαρμόζουν απαρέγκλιτα οι

θεωρητικα
η ετικακια

ως άνω αλλοδαπές εταιρίες. Επομένως είναι βέβαιο ότι η «ELFE S.A.» θα επιβαρυνθεί με τις αυξημένες λόγω ρήτηρας πετρελαίου τιμές, είτε αγοράσει απ' ευθείας, είτε μέσω άλλων χρηστών του Ε.Σ.Φ.Α., ποσότητες φυσικού αερίου στα σημεία εισόδου των αγωγών ή ΥΦΑ στη Ρεβυθούσα. Εν προκειμένω, σημειώνεται ότι, η πρόσβαση από εναλλακτικούς προμηθευτές φυσικού αερίου στην Ελλάδα παρέμεινε κατά την επίδικη περίοδο περιορισμένη, δεδομένου ότι η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» δέσμευε έως την 12-11-2012 σε ποσοστό 80% τη δυναμικότητα στα σημεία εισόδου του Ε.Σ.Φ.Α. στο Σιδηρόκαστρο και τους Κήπους (βλ. την με αριθ. 551/VII/2012 απόφαση της Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού), ενώ μέχρι τα τέλη έτους 2015 δεν είχε ακόμη μειωθεί το ως άνω ποσοστό στα επιθυμητά επίπεδα, ήτοι κάτω του 67% της δυναμικότητας στο σημείο εισόδου στο Σιδηρόκαστρο και κάτω του 55% στο σημείο εισόδου στους Κήπους. Στο Σιδηρόκαστρο δε, για να χρησιμοποιηθούν οι δημοπρατούμενες δυναμικότητες του Ε.Σ.Φ.Α., πρέπει οι ενδιαφερόμενοι Έλληνες καταναλωτές και προμηθευτές φυσικού αερίου να δεσμεύσουν αντίστοιχη δυναμικότητα και στους αγωγούς της Βουλγαρίας, μέσω των οποίων διέρχεται το φυσικό αέριο, που εισάγεται στην Ελλάδα. Όλη όμως η δυναμικότητα των αγωγών της Βουλγαρίας, που αφορά φυσικό αέριο προς εισαγωγή στην Ελλάδα, παραμένει δεσμευμένη από την «Gazprom», η οποία έχει συνάψει, κατά τα προαναφερόμενα, μακροχρόνια σύμβαση προμήθειας φυσικού αερίου με την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Επίσης, μόλις τον Οκτώβριο έτους 2016 κατέστη δυνατή η υπογραφή Διακρατικής Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας που επέτρεψε θεωρητικά τουλάχιστον σε ελληνικές εταιρίες να δεσμεύουν εποχιακά δυναμικότητα αγωγών στην Βουλγαρία, ώστε να «ανοίξουν» τα σύνορα και να μπορεί να γίνεται απρόσκοπτα από ιδιώτες εισαγωγή αερίου στη χώρα μας ή εξαγωγή αερίου στην Βουλγαρία. Εξάλλου, στους Κήπους η δυναμικότητα του σημείου εισόδου στον Ε.Σ.Φ.Α., που παραμένει αδιάθετη, ανακοινώνεται από τον ΔΕΣΦΑ καθημερινά για την επόμενη ημέρα, γεγονός που καθιστά δυσχερή την συνεχή προμήθεια με φυσικό αέριο της «ELFE S.A.» με την εν λόγω μέθοδο, εξαιτίας των μεγάλων ποσοτήτων, που απαιτούνται, όπως προεκτέθηκε, από το εν λόγω καύσιμο για τη λειτουργία των βιομηχανικών μονάδων της. Ομοίως, είναι απορριπτέος ο ισχυρισμός της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», ότι η «ELFE S.A.» είχε τη δυνατότητα αγοράς αμμωνίας, αντί για φυσικό αέριο, ως πρώτη ύλη παραγωγής

λιπασμάτων, δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται από την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» κανένα αποδεικτικό στοιχείο για τις τιμές αμμωνίας τα έτη 2010 – 2015 στη διεθνή αγορά και την ποσοστιαία συμμετοχή της αμμωνίας στο κόστος παραγωγής λιπασμάτων, ώστε να συγκριθούν με τις αντίστοιχες τιμές φυσικού αερίου και συμμετοχή του στο κόστος παραγωγής, καθώς μόνο αν-οι πρώτες (της αμμωνίας) είναι φθηνότερες από τις δεύτερες (του φυσικού αερίου) αποτελούν οικονομικά συμφέρουσα εναλλακτική λύση. Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι, πράγματι, η «ELFE S.A.» τελούσε σε σχέση οικονομικής εξάρτησης ως προς την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», η οποία εκμεταλλευόμενη καταχρηστικά τη σχέση αυτή, λόγω της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά φυσικού αερίου, ιδίως κατά το επίδικο χρονικό διάστημα των ετών 2010 - 2015, επέβαλλε στην αντίδικο της τιμολόγηση του πωλούμενου σε αυτή καυσίμου με βάση την καταχρηστική και άρα αυτοδικαίως άκυρη, κατά τα ανωτέρω, ρήτρα πετρελαίου, διογκώνοντας κατά τον τρόπο αυτό την εκάστοτε οφειλή της «ELFE S.A.» απέναντι στην ίδια. Και ναι μεν η ρήτρα πετρελαίου περιλαμβάνεται στα συμβατικά κείμενα, που υπέγραψαν κατά καιρούς οι διάδικες εταιρείες, πλην όμως, ο εν λόγω όρος δεν ήταν προϊόν διαπραγμάτευσης, καθώς η «ELFE S.A.» δεν είχε τη δυνατότητα να στραφεί σε έτερο προμηθευτή για την αγορά φυσικού αερίου. Το γεγονός δε, ότι η ρήτρα πετρελαίου υπάρχει ήδη στις συμβάσεις της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» με τις προαναφερόμενες αλλοδαπές εταιρείες, μέσω των οποίων η ίδια προμηθεύεται φυσικό αέριο, το οποίο εμπορεύεται στη συνέχεια, δεν την απαλλάσσει από την ευθύνη της απέναντι στην «ELFE S.A.», καθώς η ανοχή, σιωπηρή συναίνεση και έλλειψη οποιασδήποτε διαμαρτυρίας της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» προς τις προμηθεύτριές της, σε σχέση με την ύπαρξη του συγκεκριμένου όρου, συνιστά αθέμιτη κάθετη σύμπραξη αυτών, ιδίως της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» με την εταιρεία «Gazprom» από την οποία κυρίως προμηθεύεται φυσικό αέριο, δευτερευόντως δε αλλά κατά ομοιόμορφη πρακτική και με τις εταιρίες «Botas» και «Sonatrach», σύμπραξη που παραβιάζει τις διατάξεις των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, 1 παρ. 1 και 2 Ν. 703/1977 (όσον αφορά στο χρονικό διάστημα έως τις 20-4-2011, όπου άρχεται η ισχύς του Ν. 3959/2011), 1 και 2 Ν. 3959/2011 και 18α Ν. 146/1914 (και επομένως συνιστά, ως παράνομη πράξη, αδικοπραξία κατ' άρθρο 914 Α.Κ., ήτοι νόμιμο λόγο αστικής ευθύνης της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» για αποζημίωση έναντι της «ELFE S.A.»), δυνάμενη να πλήξει τον ανταγωνισμό, καθώς οδηγεί στην διαμόρφωση μη δίκαιων τιμών του εν λόγω καυσίμου στην ελληνική αγορά σε σχέση με τις ανταγωνιστικές αγορές κόμβων της Βορειοδυτικής Ευρώπης, όπου δεν υφίσταται η ρήτρα πετρελαίου. Και βέβαια η ρήτρα πετρελαίου είναι

εξερηκτα
1. 6.2.2011

23ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

αντίθετη στα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ, όχι αφ' εαυτής (per se), αλλά σε συνδυασμό με τη μονοπωλιακή και άνευ ουσιαστικού ανταγωνισμού δομή της ελληνικής αγοράς, τουλάχιστον μέχρι το έτος 2015, όπως αναπτύχθηκε ως άνω (δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» και διαμέσου αυτής των «Gazprom», «Botas» και «Sonatrach», κάθετος καθορισμός με συμβάσεις προσχώρησης των τιμών φυσικού αερίου, μη σύνδεση των ημεδαπών τιμών με την προσφορά και ζήτηση όπως οι τιμές κόμβων της Βορειοδυτικής Ευρώπης, αδυναμία της «ELFE S.A.» για αγορά φυσικού αερίου από εναλλακτικούς προμηθευτές). Η ως άνω δε αδικοπρακτική κατ' άρθρο 914 Α.Κ. συμπεριφορά της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» είναι δυνατόν να βλάψει την ανταγωνιστική θέση της «ELFE S.A.» στην ελληνική και ξένη αγορά, καθώς επίσης μπορεί να επηρεάσει και το εμπόριο μεταξύ των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο διότι η «ELFE S.A.» πραγματοποιεί εξαγωγές και σε άλλα κράτη – μέλη αυτής πέραν της Ελλάδας, αλλά και επειδή ο περιορισμός του ανταγωνισμού με τον καθορισμό τιμών βάσει της ρήτρας πετρελαίου στην ειδικότερη αγορά φυσικού αερίου στο σύνολο της Ελληνικής Επικράτειας, δημιουργώντας σημαντική ανομοιομορφία τιμών πώλησης του φυσικού αερίου εντός της Ε.Ε., πλήττει το σκοπό του ενωσιακού δικαίου για ενοποίηση των αγορών σε όλη την Ε.Ε. και δημιουργία συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού, επομένως τεκμαίρεται ότι επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών – μελών αυτής. Περαιτέρω, για να υπολογιστεί η εύλογη τιμή, στην οποία θα έπρεπε να πωλείται κατά τα επίδικα έτη το φυσικό αέριο στην «ELFE S.A.» και κατ' επέκταση η τυχόν οικονομική επιβάρυνση της, εξαιτίας της τιμολόγησης της με ρήτρα πετρελαίου, κρίνεται ορθό να χρησιμοποιηθεί ως βάση η μέση τιμή πώλησης φυσικού αερίου, όπως ίσχυε κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα στις ανταγωνιστικές αγορές φυσικού αερίου σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ως προελέχθη, ήτοι στους επονομαζόμενους κόμβους φυσικού αερίου (gas hubs). Σε ευρωπαϊκό επίπεδο οι κυριότεροι κόμβοι φυσικού αερίου που έχουν αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια είναι οι εξής : Ηνωμένο Βασίλειο NBP (National Balancing Point), Ολλανδία TTF (Title Transfer Facility), Γερμανία NCG (Net-Connect Germany and Gaspool) Γαλλία PEG (Point d' Echange de Gaz), Ιταλία PSV (Punto di Scambio Virtuale) και Βέλγιο (Zeebrugge), Αυστρία (Baumgarten) και Δανία. Επομένως, αφού ληφθούν υπόψη, σύμφωνα με τις ανωτέρω αναπτύξεις : [α] ο μέσος όρος των καθαρών τιμών πώλησης

φυσικού αερίου από την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» στην «ELFE S.A.» (δηλαδή χωρίς να συνυπολογίζονται ο Ε.Φ.Κ. του Ν. 3986/2011, οι χρεώσεις ισχύος, ημερησίου προγραμματισμού και ετήσιου ελλείμματος ποσοτήτων και τα τέλη Ρ.Α.Ε., ασφαλείας εφοδιασμού και Νόμων 2093/1992 και 2960/2001), όπως οι εν λόγω τιμές προκύπτουν από τους λογαριασμούς φυσικού αερίου για τις εν λόγω πωλήσεις ετών 2010 – 2015, [β] ο μέσος όρος των καθαρών (χωρίς φόρους και λοιπές χρεώσεις) τιμών πώλησης φυσικού αερίου σε όλους τους κόμβους φυσικού αερίου (gas hubs) των χωρών της Βορειοδυτικής Ευρώπης (κατ' ορθότερο υπολογισμό, κι όχι μόνο σε Ηνωμένο Βασίλειο και Ολλανδία που ζητείται με την αγωγή), ήτοι σε Γερμανία, Γαλλία και Ιταλία [transition hubs], Βέλγιο, Αυστρία, Δανία [transit hubs], Ηνωμένο Βασίλειο και Ολλανδία [trading hubs], όπως οι εν λόγω τιμές προκύπτουν από τα αριθμητικά δεδομένα, αναλύσεις, χάρτες τιμών και διαγράμματα, που περιέχονται στις τριμηνιαίες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις ευρωπαϊκές αγορές φυσικού αερίου ετών 2010 – 2015 (European Commission : Quarterly Report on European Gas Markets), με εξαίρεση τη Δανία για την οποία υπάρχουν στοιχεία μόνο μετά το έτος 2014, καθώς με τις παραπάνω χώρες πρέπει να επιτευχθεί η προσέγγιση τιμών φυσικού αερίου σύμφωνα με το σκεπτικό της από 14-3-2017 ανακοίνωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εξάλλου ήταν και οι μοναδικές χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση που διέθεταν gas hubs το επίδικο διάστημα 2010 – 2015 (με εξαίρεση τις Φινλανδία και Πολωνία, οι οποίες όμως δεν λαμβάνονται υπόψη, διότι, αφενός προμηθεύονταν φυσικό αέριο από την «Gazprom» με ρήτρα πετρελαίου, αφετέρου απέκτησαν gas hubs μόλις από το έτος 2014 – βλ. European Commission : Quarterly Report on European Gas Markets 2014 / 2015) και [γ] η επιβάρυνση των τιμών πώλησης με Φ.Π.Α. 10 % το διάστημα 1/1 – 31/5/2010, 11 % το διάστημα 1/6 – 30/11/2010 και 13 % το διάστημα 1/12/2010 – 28/2/2012 στους λογαριασμούς φυσικού αερίου της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» προς την «ELFE S.A.», που συνεπάγεται κατά τα ίδια χρονικά διαστήματα μία αντίστοιχη – μη οφειλόμενη όμως από την «ELFE S.A.» κατά τα προλεχθέντα – επιβάρυνση κατά ποσοστά 10 %, 11 % και 13 % επί της διαφοράς τιμολόγησης μεταξύ των τιμών πώλησης «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» και του μέσου όρου τιμής κόμβων στις χώρες της Βορειοδυτικής Ευρώπης : Το έτος 2010 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις κάτωθι ποσότητες φυσικού αερίου και στις εξής καθαρές τιμές : 1) τους μήνες Ιανουάριο, Φεβρουάριο και Μάρτιο αντίστοιχα 139.287, 126.347 και 143.133 MWh φυσικού αερίου με τιμή 29,50 ευρώ/MWh, 2) τον Απρίλιο 118.073 MWh φυσικού αερίου με τιμή 28,05 ευρώ/MWh, 3) το Μαΐο 139.757 MWh φυσικού

αερίων
ή φυσικών

↓

9

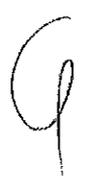
Φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

αερίου με τιμή 30,33 ευρώ/MWh, 4) τον Ιούνιο 106.565 MWh φυσικού αερίου με τιμή 28,69 ευρώ/MWh, 5) τον Ιούλιο 123.933 MWh φυσικού αερίου με τιμή 27,63 ευρώ/MWh, 6) τον Αύγουστο 44.180 MWh φυσικού αερίου με τιμή 22,67 ευρώ/MWh και 93.148 MWh φυσικού αερίου με τιμή 28,08 ευρώ/MWh, 7) τον Σεπτέμβριο 135.233 MWh φυσικού αερίου με τιμή 27,12 ευρώ/MWh, 8) τον Οκτώβριο 142.309 MWh φυσικού αερίου με τιμή 27,22 ευρώ/MWh, 9) το Νοέμβριο 138.014 MWh φυσικού αερίου με τιμή 28,20 ευρώ/MWh και 10) τον Δεκέμβριο 146.360 MWh φυσικού αερίου με τιμή 28,81 ευρώ/MWh. Ο μέσος όρος των καθαρών τιμών πώλησης φυσικού αερίου στους κόμβους (gas hubs) των χωρών της Βορειοδυτικής Ευρώπης κατά το έτος 2010 ανήλθε : i) το 1ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 13,80 ευρώ/MWh, Ολλανδία 12 ευρώ/MWh, Βέλγιο 12,05 ευρώ/MWh, Αυστρία 13,87 ευρώ/MWh, Γερμανία 14,30 ευρώ/MWh, Γαλλία 13,60 ευρώ/MWh και Ιταλία 21,63 ευρώ/MWh) : 7 =] 14,46 ευρώ/MWh, ii) το 2ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 15,30 ευρώ/MWh, Ολλανδία 15,65 ευρώ/MWh, Βέλγιο 17,80 ευρώ/MWh, Αυστρία 16,50 ευρώ/MWh, Γερμανία 16 ευρώ/MWh, Γαλλία 16,80 ευρώ/MWh και Ιταλία 21 ευρώ/MWh) : 7 =] 17,01 ευρώ/MWh, iii) το 3ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 17,70 ευρώ/MWh, Ολλανδία 18,90 ευρώ/MWh, Βέλγιο 18,60 ευρώ/MWh, Αυστρία 21,50 ευρώ/MWh, Γερμανία 19 ευρώ/MWh, Γαλλία 18,90 ευρώ/MWh και Ιταλία 26,20 ευρώ/MWh) : 7 =] 20,11 ευρώ/MWh και iv) το 4ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 20,90 ευρώ/MWh, Ολλανδία 20,70 ευρώ/MWh, Βέλγιο 20,80 ευρώ/MWh, Αυστρία 21,50 ευρώ/MWh, Γερμανία 20,85 ευρώ/MWh, Γαλλία 21,20 ευρώ/MWh και Ιταλία 24,80 ευρώ/MWh) : 7 =] 21,54 ευρώ/MWh. Επομένως το έτος 2010 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις ανωτέρω ποσότητες φυσικού αερίου ακριβότερα, σε σχέση με τις τιμές κόμβων, κατά ποσά : 1) τους μήνες Ιανουάριο, Φεβρουάριο και Μάρτιο [(139.287 + 126.347 + 143.133 x (29,50 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 14,46 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 6.147.855,68 + Φ.Π.Α. 10 % = 6.762.641,25 ευρώ, 2) τον Απρίλιο [118.073 MWh φυσικού αερίου x (28,05 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 17,01 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.303.525,92 + Φ.Π.Α. 10 % = 1.433.878,51 ευρώ, 3) το Μαΐο [139.757 MWh φυσικού αερίου x (30,33 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 17,01 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού

1.861.563,24 ευρώ + Φ.Π.Α. 10 % = 2.047.719,56 ευρώ, 4) τον Ιούνιο [106.565 MWh φυσικού αερίου x (28,69 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 17,01 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.244.679,20 ευρώ + Φ.Π.Α. 11 % = 1.381.593,91 ευρώ, 5) τον Ιούλιο [123.933 MWh φυσικού αερίου x (27,63 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 20,11 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 931.976,16 ευρώ + Φ.Π.Α. 11 % = 1.034.493,54 ευρώ, 6) τον Αύγουστο [44.180 MWh φυσικού αερίου x (22,67 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 20,11 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 113.100,80 ευρώ + Φ.Π.Α. 11 % = 125.541,89 ευρώ και [93.148 MWh φυσικού αερίου x (28,08 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 20,11 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 742.389,56 ευρώ + Φ.Π.Α. 11 % = 824.052,41 ευρώ, 7) τον Σεπτέμβριο [135.233 MWh φυσικού αερίου x (27,12 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 20,11 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 947.983,33 ευρώ + Φ.Π.Α. 11 % = 1.052.261,50 ευρώ, 8) τον Οκτώβριο [142.309 MWh φυσικού αερίου x (27,22 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 21,54 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 808.315,12 ευρώ + Φ.Π.Α. 11 % = 897.229,78 ευρώ, 9) το Νοέμβριο [138.014 MWh φυσικού αερίου x (28,20 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 21,54 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 919.173,24 ευρώ + Φ.Π.Α. 11 % = 1.020.282,30 ευρώ και 10) τον Δεκέμβριο [146.360 MWh φυσικού αερίου x (28,81 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 21,54 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.064.037,20 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 1.202.362,04 ευρώ, ήτοι συνολική διαφορά τιμολόγησης ποσού [6.762.641,25 + 1.433.878,51 + 2.047.719,56 + 1.381.593,91 + 1.034.493,54 + 125.541,89 + 824.052,41 + 1.052.261,50 + 897.229,78 + 1.020.282,30 + 1.202.362,04 =] 17.782.056,69 ευρώ, Επίσης, για το διάστημα 1/4 - 30/7/2010, με τον υπ. αρ. Α/Α0014354/12-10-2010 λογαριασμό φυσικού αερίου, η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» καταλόγισε σε βάρος της «ELFE S.A.», λόγω μεταβολής δείκτη (δηλαδή της ρήτρας πετρελαίου), ποσό 200.188,84 ευρώ + Φ.Π.Α. 10 % = 222.209,61 ευρώ, επιπλέον της συμβατικής τιμής, άρα προφανώς και της τιμής κόμβων. Επομένως το συνολικό ποσό των [17.782.056,69 + 222.209,61 =] 18.004.266,30 ευρώ συνιστά ζημία της «ELFE S.A.», αφού τα παραπάνω ποσά ήταν μέρος του τιμήματος των αντίστοιχων μηνιαίων λογαριασμών - τιμολογίων πώλησης φυσικού αερίου, τα οποία η «ELFE S.A.» εξόφλησε πλήρως, όπως συνάγεται από τη μη δικαστική επιδίωξή τους με την αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Το έτος 2011 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις κάτωθι ποσότητες φυσικού αερίου και στις εξής

ΞΕΦΕΡΘΗΚΕ
Η ΕΣΚΑΡΤΙΜΑ

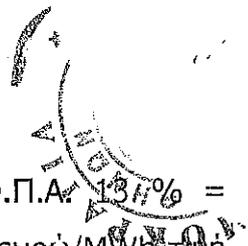
→

φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

καθαρές τιμές : 1) τον Ιανουάριο 135.537 MWh φυσικού αερίου με τιμή 28,45 ευρώ/MWh, 2) τον Φεβρουάριο 133.754 MWh φυσικού αερίου με τιμή 27,78 ευρώ/MWh, 3) το Μάρτιο 146.242 MWh φυσικού αερίου με τιμή 27,82 ευρώ/MWh, 4) τον Απρίλιο 139.525 MWh φυσικού αερίου με τιμή 29,81 ευρώ/MWh, 5) το Μαΐο 94.979 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,21 ευρώ/MWh, 6) τον Ιούνιο 103.028 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,50 ευρώ/MWh, 7) τον Ιούλιο 48.746 MWh φυσικού αερίου με τιμή 35,18 ευρώ/MWh και 85.492 MWh φυσικού αερίου με τιμή 25,76 ευρώ/MWh, 8) τον Αύγουστο 133.993 MWh φυσικού αερίου με τιμή 35,82 ευρώ/MWh, 9) τον Σεπτέμβριο 133.012 MWh φυσικού αερίου με τιμή 37,78 ευρώ/MWh, 10) τον Οκτώβριο 141.886 MWh φυσικού αερίου με τιμή 38,73 ευρώ/MWh, 11) το Νοέμβριο 138.451 MWh φυσικού αερίου με τιμή 39,52 ευρώ/MWh και 12) τον Δεκέμβριο 138.087 MWh φυσικού αερίου με τιμή 41,45 ευρώ/MWh. Ο μέσος όρος των καθαρών τιμών πώλησης φυσικού αερίου στους κόμβους (gas hubs) των χωρών της Βορειοδυτικής Ευρώπης το έτος 2011 ανήλθε : i) το 1ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 22,70 ευρώ/MWh, Ολλανδία 22,30 ευρώ/MWh, Βέλγιο 22,20 ευρώ/MWh, Αυστρία 23 ευρώ/MWh, Γερμανία 22,70 ευρώ/MWh, Γαλλία 22,47 ευρώ/MWh και Ιταλία 25 ευρώ/MWh) : 7 =] 22,91 ευρώ/MWh, ii) το 2ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 22,20 ευρώ/MWh, Ολλανδία 22,80 ευρώ/MWh, Βέλγιο 22,50 ευρώ/MWh, Αυστρία 24,10 ευρώ/MWh, Γερμανία 22,95 ευρώ/MWh, Γαλλία 22,95 ευρώ/MWh και Ιταλία 26,20 ευρώ/MWh) : 7 =] 23,39 ευρώ/MWh και iii) το υπόλοιπο έτος σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 21,10 ευρώ/MWh, Ολλανδία 22,20 ευρώ/MWh, Βέλγιο 22,10 ευρώ/MWh, Αυστρία 23,80 ευρώ/MWh, Γερμανία 22,35 ευρώ/MWh, Γαλλία 22,35 ευρώ/MWh και Ιταλία 28,70 ευρώ/MWh) : 7 =] 23,23 ευρώ/MWh. Επομένως το έτος 2011 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις ανωτέρω ποσότητες φυσικού αερίου ακριβότερα, σε σχέση με τις τιμές κόμβων, κατά ποσά : 1) τον Ιανουάριο [135.537 MWh φυσικού αερίου x (28,45 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 22,91 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 750.874,98 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 848.488,73 ευρώ, 2) τον Φεβρουάριο [133.754 MWh φυσικού αερίου x (27,78 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 22,91 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 651.381,98 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 736.061,64 ευρώ, 3) το Μάρτιο [146.242 MWh φυσικού αερίου x (27,82 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 22,91 ευρώ/MWh

τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 718.048,22 ευρώ + Φ.Π.Α. 13% = 811.394,49 ευρώ, 4) τον Απρίλιο [139.525 MWh φυσικού αερίου x (29,81 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,39 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 895.750,50 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 1.012.198,07 ευρώ, 5) το Μάιο [94.979 MWh φυσικού αερίου x (30,21 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,39 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 647.756,78 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 731.965,16 ευρώ, 6) τον Ιούνιο [103.028 MWh φυσικού αερίου x (30,50 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,39 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 732.529,08 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 827.757,86 ευρώ, 7) τον Ιούλιο [48.746 MWh φυσικού αερίου x (35,18 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,23 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 582.514,70 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 658.241,61 ευρώ και [85.492 MWh φυσικού αερίου x (25,76 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,23 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 216.294,76 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 244.413,08 ευρώ, 8) τον Αύγουστο [133.993 MWh φυσικού αερίου x (35,82 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,23 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.686.971,87 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 1.906.278,21 ευρώ, 9) τον Σεπτέμβριο [133.012 MWh φυσικού αερίου x (37,78 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,23 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.935.324,60 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 2.186.916,80 ευρώ, 10) τον Οκτώβριο [141.886 MWh φυσικού αερίου x (38,73 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,23 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 2.199.233 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 2.485.133,29 ευρώ, ήτοι συνολική διαφορά τιμολόγησης ποσού [848.488,73 + 736.061,64 + 811.394,49 + 1.012.198,07 + 731.965,16 + 827.757,86 + 658.241,61 + 244.413,08 + 1.906.278,21 + 2.186.916,80 + 2.485.133,29 =] 12.448.848,94 ευρώ, που συνιστά ζημία της «ELFE S.A.», αφού τα παραπάνω ποσά ήταν μέρος του τιμήματος των αντίστοιχων μηνιαίων λογαριασμών - τιμολογίων πώλησης φυσικού αερίου, τα οποία η «ELFE S.A.» εξόφλησε πλήρως, όπως συνάγεται από τη μη δικαστική επιδίωξή τους με την αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Αντιθέτως, οι διαφορές τιμολόγησης του Νοεμβρίου 2011 ποσού [138.451 MWh φυσικού αερίου x (39,52 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,23 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = 2.255.366,79 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 2.548.564,47 ευρώ και του Δεκεμβρίου 2011 ποσού [138.087 MWh φυσικού αερίου x (41,45 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 23,23 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = 2.515.945,14 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 2.843.018,01 ευρώ, επειδή αποτελούν μέρος των αντίστοιχων μηνιαίων τιμολογίων πώλησης φυσικού

θεωρητική
1624/2011

✍

[Handwritten signature]

6

αερίου, τα οποία εξακολουθεί να μην έχει εξοφλήσει η «ELFE S.A.» : α) αφενός δεν συνιστούν ζημία της τελευταίας, αφού η περιουσία της ουδόλως μειώθηκε κατά τα παραπάνω ποσά, οπότε και τα σχετικά κονδύλια της αγωγής της πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν αβάσιμα, β) αφετέρου δεν τα δικαιούται η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», τα δε σχετικά κονδύλια της αγωγής της πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν αβάσιμα, διότι αποτελούν, όπως προελέχθη, παράνομη χρέωση επί του τιμήματος πώλησης. Το έτος 2012 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις κάτωθι ποσότητες φυσικού αερίου και στις εξής καθαρές τιμές : 1) τον Ιανουάριο 136.211 MWh φυσικού αερίου με τιμή 39,48 ευρώ/MWh, 2) τον Φεβρουάριο 128.953 MWh φυσικού αερίου με τιμή 39,57 ευρώ/MWh, 3) το Μάρτιο 1.419 MWh φυσικού αερίου με τιμή 40,07 ευρώ/MWh, 4) τον Απρίλιο 68.945 MWh φυσικού αερίου με τιμή 38,54 ευρώ/MWh, 5) το Μαΐο 74.008 MWh φυσικού αερίου με τιμή 38,78 ευρώ/MWh, 6) τον Ιούνιο 80.924 MWh φυσικού αερίου με τιμή 39,53 ευρώ/MWh, 7) τον Ιούλιο 71.158 MWh φυσικού αερίου με τιμή 39,56 ευρώ/MWh, 8) τον Αύγουστο 28.642 MWh φυσικού αερίου με τιμή 38,45 ευρώ/MWh, 9) τον Σεπτέμβριο 32.914 MWh φυσικού αερίου με τιμή 38,69 ευρώ/MWh και 26.400 MWh φυσικού αερίου με τιμή 28,82 ευρώ/MWh, 10) τον Οκτώβριο 137.340 MWh φυσικού αερίου με τιμή 38,58 ευρώ/MWh, 11) το Νοέμβριο 135.245 MWh φυσικού αερίου με τιμή 37,57 ευρώ/MWh και 12) τον Δεκέμβριο 76.817 φυσικού αερίου με τιμή 36,48 ευρώ/MWh και 54.750 MWh φυσικού αερίου με τιμή 36,45 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας). Ο μέσος όρος των καθαρών τιμών πώλησης φυσικού αερίου στους κόμβους (gas hubs) των χωρών της Βορειοδυτικής Ευρώπης το έτος 2012 ανήλθε : i) το 1ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 24,30 ευρώ/MWh, Ολλανδία 23,90 ευρώ/MWh, Βέλγιο 24,20 ευρώ/MWh, Αυστρία 25,50 ευρώ/MWh, Γερμανία 24,30 ευρώ/MWh, Γαλλία 25,10 ευρώ/MWh και Ιταλία 31,80 ευρώ/MWh) : 7 =] 25,59 ευρώ/MWh, ii) το 2ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 24,20 ευρώ/MWh, Ολλανδία 24,10 ευρώ/MWh, Βέλγιο 24,20 ευρώ/MWh, Αυστρία 26 ευρώ/MWh, Γερμανία 24,40 ευρώ/MWh, Γαλλία 24,80 ευρώ/MWh και Ιταλία 30,10 ευρώ/MWh) : 7 =] 25,40 ευρώ/MWh και iii) τα υπόλοιπα έτος σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 24,50 ευρώ/MWh, Ολλανδία 24,70 ευρώ/MWh, Βέλγιο 24,70 ευρώ/MWh, Αυστρία 26 ευρώ/MWh, Γερμανία 24,90 ευρώ/MWh, Γαλλία 26,40 ευρώ/MWh και Ιταλία 27 ευρώ/MWh) : 7 =] 25,46 ευρώ/MWh. Επομένως το έτος 2012 η

«Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις ανωτέρω ποσότητες φυσικού αερίου ακριβότερα, σε σχέση με τις τιμές κόμβων, κατά ποσά : 1) τον Απρίλιο [68.945 MWh φυσικού αερίου x (38,54 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,40 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 905.937,30 ευρώ, 2) το Μαΐο [74.008 MWh φυσικού αερίου x (38,78 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,40 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 990.227,04 ευρώ, 3) τον Ιούνιο [80.924 MWh φυσικού αερίου x (39,53 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,40 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.143.456,12 ευρώ, 4) τον Ιούλιο [71.158 MWh φυσικού αερίου x (39,56 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,46 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.003.327,80 ευρώ, 5) τον Αύγουστο [28.642 MWh φυσικού αερίου x (38,45 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,46 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 372.059,58 ευρώ, 6) τον Σεπτέμβριο [32.914 MWh φυσικού αερίου x (38,69 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,46 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 435.452,22 ευρώ και [26.400 MWh φυσικού αερίου x (28,82 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,46 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 88.704 ευρώ, ήτοι συνολική διαφορά τιμολόγησης ποσού [905.937,30 + 990.227,04 + 1.143.456,12 + 1.003.327,80 + 372.059,58 + 435.452,22 + 88.704 =] 4.939.164,06 ευρώ. Από το παραπάνω ποσό πρέπει να αφαιρεθούν οι εκπτώσεις ποσών 226.205,45 ευρώ και 663.267,69 ευρώ, δυνάμει των υπ. αρ. Β308/21-2-2013 και Β335/31-5-2013 λογαριασμών φυσικού αερίου της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», λόγω αναδρομικής αναθεώρησης (μείωσης) τιμών ΥΦΑ της εταιρίας «Sonatrach» για το ίδιο έτος 2012. Επομένως η ζημία της «ELFE S.A.» ανέρχεται το ίδιο έτος σε ποσό [4.939.164,06 – 226.205,45 – 663.267,69 =] 4.049.690,92 ευρώ, αφού οι παραπάνω διαφορές τιμολόγησης (αφαιρούμενης των αναδρομικής μείωσης τιμών ΥΦΑ) ήταν μέρος του τιμήματος των αντίστοιχων μηνιαίων λογαριασμών – τιμολογίων πώλησης φυσικού αερίου, τα οποία η «ELFE S.A.» εξόφλησε πλήρως, όπως συνάγεται από τη μη δικαστική επιδίωξή τους με την αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Αντιθέτως, οι διαφορές τιμολόγησης 1) τον Ιανουάριο [136.211 MWh φυσικού αερίου x (39,48 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,59 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = ποσού 1.891.970,79 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 2.137.926,99 ευρώ, 2) τον Φεβρουάριο [128.953 MWh φυσικού αερίου x (39,57 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,59 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = ποσού 1.802.762,94 ευρώ + Φ.Π.Α. 13 % = 2.037.122,12 ευρώ, 3) το Μάρτιο [1.419 MWh φυσικού αερίου x (40,07 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,59

ΠΕΡΡΗΘΚΕ
+ ΓΕΝΗΑΚΤΙΑ

Α

1ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = ποσού 20.547,12 ευρώ, 4) τον Οκτώβριο [137.340 MWh φυσικού αερίου x (38,58 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,46 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = ποσού 1.801.900,80 ευρώ, 5) το Νοέμβριο [135.245 MWh φυσικού αερίου x (37,57 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,46 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = ποσού 1.637.816,95 ευρώ και 6) τον Δεκέμβριο [76.817 MWh φυσικού αερίου x (36,48 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,46 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = ποσού 846.523,34 ευρώ και [54.750 MWh φυσικού αερίου x (36,45 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,46 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = ποσού 601.702,50 ευρώ, για το ίδιο έτος 2012, επειδή αποτελούν μέρος των αντίστοιχων μηνιαίων τιμολογίων πώλησης φυσικού αερίου, τα οποία εξακολουθεί να μην έχει εξοφλήσει η «ELFE S.A.» : α) αφενός δεν συνιστούν ζημία της τελευταίας, αφού η περιουσία της ουδόλως μειώθηκε κατά τα παραπάνω ποσά, οπότε και τα σχετικά κονδύλια της αγωγής της πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν αβάσιμα, β) αφετέρου δεν τα δικαιούται η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», τα δε σχετικά κονδύλια της αγωγής της πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν αβάσιμα, διότι αποτελούν, όπως προελέχθη, παράνομη χρέωση επί του τιμήματος πώλησης. Το έτος 2013 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις κάτωθι ποσότητες φυσικού αερίου και στις εξής καθαρές τιμές : 1) τον Ιανουάριο 38.260 MWh φυσικού αερίου με τιμή 35,12 ευρώ/MWh, 2) τον Φεβρουάριο 40.315 MWh φυσικού αερίου με τιμή 35,08 ευρώ/MWh, 3) το Μάρτιο 142.755 MWh φυσικού αερίου με τιμή 35,01 ευρώ/MWh, 4) τον Απρίλιο 134.505 MWh φυσικού αερίου με τιμή 35,89 ευρώ/MWh, 5) το Μαΐο 136.275 MWh φυσικού αερίου με τιμή 35,20 ευρώ/MWh, 6) τον Ιούνιο 101.044 MWh φυσικού αερίου με τιμή 36,16 ευρώ/MWh, 7) τον Ιούλιο 94.135 MWh φυσικού αερίου με τιμή 34,22 ευρώ/MWh, 8) τον Αύγουστο 117.101 MWh φυσικού αερίου με τιμή 34,82 ευρώ/MWh, 9) τον Σεπτέμβριο 133.895 MWh φυσικού αερίου με τιμή 33,72 ευρώ/MWh, 10) τον Οκτώβριο 115.428 MWh φυσικού αερίου με τιμή 33,59 ευρώ/MWh, 11) το Νοέμβριο 105.853 MWh φυσικού αερίου με τιμή 32,98 ευρώ/MWh και 12) τον Δεκέμβριο 100.943 MWh φυσικού αερίου με τιμή 33 ευρώ/MWh. Ο μέσος όρος των καθαρών τιμών πώλησης φυσικού αερίου στους κόμβους (gas hubs) των χωρών της Βορειοδυτικής Ευρώπης το έτος 2013 ανήλθε : i) το 1ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 25,20 ευρώ/MWh, Ολλανδία 25 ευρώ/MWh, Βέλγιο 25,10 ευρώ/MWh, Αυστρία

26,30 ευρώ/MWh, Γερμανία 25,20 ευρώ/MWh, Γαλλία 26,30 ευρώ/MWh και Ιταλία 28,80 ευρώ/MWh) : 7 =] 25,99 ευρώ/MWh, ii) το 2ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 29,26 ευρώ/MWh, Ολλανδία 28,26 ευρώ/MWh, Βέλγιο 28,52 ευρώ/MWh, Αυστρία 27,17 ευρώ/MWh, Γερμανία 28,27 ευρώ/MWh, Γαλλία 29,98 ευρώ/MWh και Ιταλία 27,65 ευρώ/MWh) : 7 =] 28,44 ευρώ/MWh και iii) το υπόλοιπο έτος σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 27 ευρώ/MWh, Ολλανδία 27 ευρώ/MWh, Βέλγιο 27 ευρώ/MWh, Αυστρία 27 ευρώ/MWh, Γερμανία 27 ευρώ/MWh, Γαλλία 29 ευρώ/MWh και Ιταλία 28 ευρώ/MWh) : 7 =] 27,43 ευρώ/MWh (οι ως άνω τιμές κόμβων β' εξαμήνου 2013 υπολογίζονται κατά προσέγγιση, βάσει διαγράμματος της διακύμανσης τους, που περιέχεται στην σελ. 23 / figure 18 – και ειδικά για την Ολλανδία στην σελ. 24 / figure 19 – της έκθεσης «European Commission : Quarterly Report on European Gas Markets, vol. 6 – 7», ελλείπει αναφοράς άλλων αριθμητικών στοιχείων σε αυτήν). Επομένως το έτος 2013 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις ανωτέρω ποσότητες φυσικού αερίου ακριβότερα, σε σχέση με τις τιμές κόμβων, κατά ποσά : 1) τον Φεβρουάριο [40.315 MWh φυσικού αερίου x (35,08 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,99 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 366.463,35 ευρώ, 2) το Μάρτιο [142.755 MWh φυσικού αερίου x (35,01 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,99 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.287.650,10 ευρώ, 3) τον Απρίλιο [134.505 MWh φυσικού αερίου x (35,89 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 28,44 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.002.062,25 ευρώ, 4) το Μαΐο [136.275 MWh φυσικού αερίου x (35,20 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 28,44 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 921.219 ευρώ, 5) τον Ιούνιο [101.044 MWh φυσικού αερίου x (36,16 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 28,44 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 780.059,68 ευρώ, 6) τον Ιούλιο [94.135 MWh φυσικού αερίου x (34,22 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 27,43 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 639.176,65 ευρώ, 7) τον Αύγουστο [117.101 MWh φυσικού αερίου x (34,82 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 27,43 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 865.376,39 ευρώ, 8) τον Σεπτέμβριο [133.895 MWh φυσικού αερίου x (33,72 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 27,43 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 842.199,55 ευρώ, 9) τον Οκτώβριο [115.428 MWh φυσικού αερίου x (33,59 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 27,43 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 711.036,48 ευρώ, 10) το

ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΕ
ΚΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ

5

9

ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

Νοέμβριο [105.853 MWh φυσικού αερίου x (32,98 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 27,43 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 587.484,15 ευρώ και 11) τον Δεκέμβριο [100.943 MWh φυσικού αερίου x (33 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 27,43 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 562.252,51 ευρώ, ήτοι συνολική διαφορά τιμολόγησης ποσού [366.463,35 + 1.287.650,10 + 1.002.062,25 + 921.219 + 780.059,68 + 639.176,65 + 865.376,39 + 842.199,55 + 711.036,48 + 587.484,15 + 562.252,51 =] 8.564.980,11 ευρώ. Από το παραπάνω ποσό πρέπει να αφαιρεθούν οι εκπτώσεις ποσών 2.051.662,11 ευρώ και 20.422,41 ευρώ, λόγω αναδρομικής, για το ίδιο έτος 2013, αναθεώρησης (μείωσης) τιμών φυσικού αερίου της εταιρίας «Gazprom» και ΥΦΑ της εταιρίας «Sonatrach», δυνάμει των υπ. αρ. υπ. αρ. Β442/27-3-2014 και Β336/31-5-2013 λογαριασμών φυσικού αερίου της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Επομένως η ζημία της «ELFE S.A.» ανέρχεται το ίδιο έτος σε ποσό [8.564.980,11 – 2.051.662,11 – 20.422,41 =] 6.492.875,59 ευρώ, αφού οι παραπάνω διαφορές τιμολόγησης (αφαιρούμενης των αναδρομικής μείωσης τιμών φυσικού αερίου και ΥΦΑ) ήταν μέρος του τιμήματος των αντίστοιχων μηνιαίων λογαριασμών – τιμολογίων πώλησης φυσικού αερίου, τα οποία η «ELFE S.A.» εξόφλησε πλήρως, όπως συνάγεται από τη μη δικαστική επιδίωξή τους με την αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Αντιθέτως, η διαφορά τιμολόγησης ποσού [38.260 MWh φυσικού αερίου x (35,12 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 25,99 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = 349.313,80 ευρώ τον Ιανουάριο 2013, επειδή αποτελεί μέρος του αντίστοιχου μηνιαίου λογαριασμού πώλησης φυσικού αερίου, το οποίο εξακολουθεί να μην έχει εξοφλήσει η «ELFE S.A.» : α) αφενός δεν συνιστά ζημία της τελευταίας, αφού η περιουσία της ουδόλως μειώθηκε κατά το παραπάνω ποσό, οπότε και τα σχετικά κονδύλια της αγωγής της πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν αβάσιμα, β) αφετέρου δεν το δικαιούται η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», το δε σχετικό κονδύλιο της αγωγής της πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμο, διότι αποτελεί, όπως προελέχθη, παράνομη χρέωση επί του τιμήματος πώλησης. Το έτος 2014 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις κάτωθι ποσότητες φυσικού αερίου και στις εξής καθαρές τιμές : 1) τον Ιανουάριο 100.676 MWh φυσικού αερίου με τιμή 33,37 ευρώ/MWh, 2) τον Φεβρουάριο 111.762 MWh φυσικού αερίου με τιμή 32,83 ευρώ/MWh, 3) το Μάρτιο 136.813 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,06 ευρώ/MWh, 4) τον Απρίλιο 74.213

MWh φυσικού αερίου με τιμή 29,74 ευρώ/MWh και 31.143 MWh φυσικού αερίου με τιμή 28,74 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας), 5) το Μαΐο 100.859 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,21 ευρώ/MWh, 6) τον Ιούνιο 110.345 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,13 ευρώ/MWh, 7) τον Ιούλιο 49.406 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,72 ευρώ/MWh και 70.000 MWh φυσικού αερίου με τιμή 29,67 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας), 8) τον Αύγουστο 107.447 MWh φυσικού αερίου με τιμή 31,60 ευρώ/MWh και 28.618 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,57 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας), 9) τον Σεπτέμβριο 129.584 MWh φυσικού αερίου με τιμή 32,30 ευρώ/MWh, 10) τον Οκτώβριο 97.339 MWh φυσικού αερίου με τιμή 32,24 ευρώ/MWh και 43.724 MWh φυσικού αερίου με τιμή 31,18 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας), 11) το Νοέμβριο 81.455 MWh φυσικού αερίου με τιμή 32,36 ευρώ/MWh και 42.313 MWh φυσικού αερίου με τιμή 31,32 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας) και 12) τον Δεκέμβριο 86.429 MWh φυσικού αερίου με τιμή 33,78 ευρώ/MWh και 43.724 MWh φυσικού αερίου με τιμή 32,77 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας). Ο μέσος όρος των καθαρών τιμών

θεωρηθεί
η εξαγορά

→

πώλησης φυσικού αερίου στους κόμβους (gas hubs) των χωρών της Βορειοδυτικής Ευρώπης το έτος 2014 ανήλθε : i) τα 1ο και 2ο τρίμηνα σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 21,80 ευρώ/MWh, Ολλανδία 21,58 ευρώ/MWh, Βέλγιο 21,57 ευρώ/MWh, Αυστρία 22,55 ευρώ/MWh, Δανία 21,99 ευρώ/MWh, Γερμανία 21,81 ευρώ/MWh, Γαλλία 24,12 ευρώ/MWh και Ιταλία 23,15 ευρώ/MWh) : 8 =] 22,32 ευρώ/MWh, iii) το 3ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 18,14 ευρώ/MWh, Ολλανδία 18,21 ευρώ/MWh, Βέλγιο 18,16 ευρώ/MWh, Αυστρία 19,77 ευρώ/MWh, Δανία 18,33 ευρώ/MWh, Γερμανία 18,33 ευρώ/MWh, Γαλλία 21,05 ευρώ/MWh και Ιταλία 20,76 ευρώ/MWh) : 8 =] 19,09 ευρώ/MWh και iv) το 4ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο Βασίλειο 22,88 ευρώ/MWh, Ολλανδία 22,21 ευρώ/MWh, Βέλγιο 22,28 ευρώ/MWh, Αυστρία 24,06 ευρώ/MWh, Δανία 22,60 ευρώ/MWh, Γερμανία 22,48 ευρώ/MWh, Γαλλία 23,12 ευρώ/MWh και Ιταλία 25,86 ευρώ/MWh) : 8 =] 23,19 ευρώ/MWh. Επομένως το έτος 2014 η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις ανωτέρω ποσότητες φυσικού αερίου ακριβότερα, σε σχέση με τις τιμές κόμβων, κατά ποσά : 1) τον Ιανουάριο [100.676 MWh φυσικού αερίου x (33,37 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 22,32 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.112.469,80 ευρώ, 2) τον Φεβρουάριο [111.762 MWh φυσικού αερίου x (32,83 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 22,32 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.174.618,62 ευρώ, 3) το Μάρτιο [136.813 MWh φυσικού αερίου x (30,06 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» - 22,32 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού

2ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

1.058.932,62 ευρώ, 4) τον Απρίλιο [74.213 MWh φυσικού αερίου x (29,74 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 22,32 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 550.660,46 ευρώ και [31.143 MWh φυσικού αερίου x (28,74 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 22,32 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 199.938,06 ευρώ, 5) το Μαΐο [100.859 MWh φυσικού αερίου x (30,21 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 22,32 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 795.777,51 ευρώ, 6) τον Ιούνιο [110.345 MWh φυσικού αερίου x (30,13 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 22,32 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 861.794,45 ευρώ, 7) τον Ιούλιο [49.406 MWh φυσικού αερίου x (30,72 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 19,09 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 574.591,78 ευρώ και [70.000 MWh φυσικού αερίου x (29,67 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 19,09 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 740.600 ευρώ, 8) τον Αύγουστο [107.447 MWh φυσικού αερίου x (31,60 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 19,09 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.344.161,97 ευρώ και [28.618 MWh φυσικού αερίου x (30,57 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 19,09 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 328.534,64 ευρώ, 9) τον Σεπτέμβριο [129.584 MWh φυσικού αερίου x (32,30 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 19,09 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.711.804,64 ευρώ, 10) τον Οκτώβριο [97.339 MWh φυσικού αερίου x (32,24 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 23,19 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 880.917,95 ευρώ και [43.724 MWh φυσικού αερίου x (31,18 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 23,19 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 349.354,76 ευρώ, 11) το Νοέμβριο [81.455 MWh φυσικού αερίου x (32,36 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 23,19 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 746.942,35 ευρώ και [42.313 MWh φυσικού αερίου x (31,32 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 23,19 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 344.004,69 ευρώ και 12) τον Δεκέμβριο [86.429 MWh φυσικού αερίου x (33,78 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 23,19 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 915.283,11 ευρώ και [43.724 MWh φυσικού αερίου x (32,77 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 23,19 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] = διαφορά

τιμολόγησης ποσού 418.875,92 ευρώ, ήτοι συνολική διαφορά τιμολόγησης ποσού
[1.112.469,80 + 1.174.618,62 + 1.058.932,62 + 550.660,46 + 199.938,06 + 795.777,51 +
861.794,45 + 574.591,78 + 740.600 + 1.344.161,97 + 328.534,64 + 1.711.804,64 +
880.917,95 + 349.354,76 + 746.942,35 + 344.004,69 + 915.283,11 + 418.875,92 =]
14.109.263,33 ευρώ. Από το παραπάνω ποσό πρέπει να αφαιρεθεί η έκπτωση ποσού
659.855,42 ευρώ, λόγω αναδρομικής, για το ίδιο έτος 2014, αναθεώρησης (μείωσης) τιμών
φυσικού αερίου της εταιρίας «Gazprom», δυνάμει του υπ. αρ. υπ. αρ. Β442/27-3-2014
λογαριασμού φυσικού αερίου της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Επομένως η ζημία της «ELFE S.A.»
ανέρχεται το ίδιο έτος σε ποσό [14.109.263,33 – 659.855,42 =] 13.449.407,91 ευρώ,
αφού οι παραπάνω διαφορές τιμολόγησης (αφαιρούμενης των αναδρομικής μείωσης τιμών
φυσικού αερίου) ήταν μέρος του τιμήματος των αντίστοιχων μηνιαίων λογαριασμών –
τιμολογίων πώλησης φυσικού αερίου, τα οποία η «ELFE S.A.» εξόφλησε πλήρως, όπως
θεωρήθηκε
ή ΓΕΜΗΑΡΙΑ
συνάγεται από τη μη δικαστική επιδίωξή τους με την αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Το έτος
2015, η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» πώλησε στην «ELFE S.A.» τις κάτωθι ποσότητες φυσικού αερίου και
στις εξής καθαρές τιμές : 1) τον Ιανουάριο 119.747 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,59
ευρώ/MWh και 10.078 MWh φυσικού αερίου με τιμή 29,06 ευρώ/MWh (μέσω
δημοπρασίας), 2) τον Φεβρουάριο 104.882 MWh φυσικού αερίου με τιμή 32,11 ευρώ/MWh
και 9.103 MWh φυσικού αερίου με τιμή 30,62 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας), 3) το
Μάρτιο 112.620 MWh φυσικού αερίου με τιμή 32,01 ευρώ/MWh και 10.078 MWh φυσικού
αερίου με τιμή 30,27 ευρώ/MWh (μέσω δημοπρασίας), 4) τον Απρίλιο 114.210 MWh
φυσικού αερίου με τιμή 24,34 ευρώ/MWh, 5) το Μαΐο 57.246 MWh φυσικού αερίου με τιμή
24,40 ευρώ/MWh, 6) τον Ιούνιο 96.686 MWh φυσικού αερίου με τιμή 24,62 ευρώ/MWh, 7)
τον Ιούλιο 133.577 MWh φυσικού αερίου με τιμή 22,35 ευρώ/MWh, 8) τον Αύγουστο
136.842 MWh φυσικού αερίου με τιμή 22,40 ευρώ/MWh, 9) τον Σεπτέμβριο 126.337 MWh
φυσικού αερίου με τιμή 22,01 ευρώ/MWh, 10) τον Οκτώβριο 141.718 MWh φυσικού αερίου
με τιμή 22,27 ευρώ/MWh, 11) το Νοέμβριο 137.630 MWh φυσικού αερίου με τιμή 22,10
ευρώ/MWh και 12) τον Δεκέμβριο 143.857 MWh φυσικού αερίου με τιμή 21,78 ευρώ/MWh.
Ο μέσος όρος των καθαρών τιμών πώλησης φυσικού αερίου στους κόμβους (gas hubs) των
χωρών της Βορειοδυτικής Ευρώπης το έτος 2015 ανήλθε : i) το 1ο τρίμηνο σε [(Ηνωμένο
Βασίλειο 22,02 ευρώ/MWh, Ολλανδία 21,33 ευρώ/MWh, Βέλγιο 21,31 ευρώ/MWh, Αυστρία
22,30 ευρώ/MWh, Δανία 21,58 ευρώ/MWh, Γερμανία 21,49 ευρώ/MWh, Γαλλία 22,24
ευρώ/MWh και Ιταλία 24,29 ευρώ/MWh) : 8 =] 22,07 ευρώ/MWh, ii) το 2ο τρίμηνο σε [(

αερίου x (22,35 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 20,28 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] =
διαφορά τιμολόγησης ποσού 276.504,39 ευρώ, 8) τον Αύγουστο [136.842 MWh φυσικού
αερίου x (22,40 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 20,28 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)] =
διαφορά τιμολόγησης ποσού 290.105,04 ευρώ, 9) τον Σεπτέμβριο [126.337 MWh φυσικού
αερίου x (22,01 ευρώ/MWh-τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 20,28 ευρώ/MWh-τιμή-κόμβων)] =
διαφορά τιμολόγησης ποσού 218.563,01 ευρώ, 10) τον Οκτώβριο [141.718 MWh φυσικού
αερίου x (22,27 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 17,64 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] =
διαφορά τιμολόγησης ποσού 656.154,34 ευρώ, 11) το Νοέμβριο [137.630 MWh φυσικού
αερίου x (22,10 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 17,64 ευρώ / MWh τιμή κόμβων)] =
διαφορά τιμολόγησης ποσού 613.829,80 ευρώ και 12) τον Δεκέμβριο [143.857 MWh
φυσικού αερίου x (21,78 ευρώ/MWh τιμή «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» – 17,64 ευρώ/MWh τιμή κόμβων)
] = διαφορά τιμολόγησης ποσού 595.567,98 ευρώ, ήτοι συνολική διαφορά τιμολόγησης
ποσού [1.020.244,44 + 70.445,22 + 1.053.015,28 + 77.830,65 + 1.119.442,80 +
82.639,60 + 346.056,30 + 176.890,14 + 320.030,66 + 276.504,39 + 290.105,04 +
218.563,01 + 656.154,34 + 613.829,80 + 595.567,98 =] 6.917.319,65 ευρώ. Από το
παραπάνω ποσό πρέπει να αφαιρεθεί η έκπτωση ποσού 370.640,85 ευρώ, λόγω
αναδρομικής, για το ίδιο έτος 2015, αναθεώρησης (μείωσης) τιμών φυσικού ΥΦΑ της
εταιρίας «Sonatrach», δυνάμει του υπ. αρ. υπ. αρ. Β823/25-1-2016 λογαριασμού φυσικού
αερίου της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Επομένως η ζημία της «ELFE S.A.» ανέρχεται το ίδιο έτος σε
ποσό [6.917.319,65 – 370.640,85 =] 6.546.678,80 ευρώ, αφού οι παραπάνω διαφορές
τιμολόγησης (αφαιρούμενης των αναδρομικής μείωσης τιμών φυσικού αερίου) ήταν μέρος
του τιμήματος των αντίστοιχων μηνιαίων λογαριασμών – τιμολογίων πώλησης φυσικού
αερίου, τα οποία η «ELFE S.A.» εξόφλησε πλήρως, όπως συνάγεται από τη μη δικαστική
επιδιώξή τους με την αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Η δε συνολική ζημία της «ELFE Α.Ε.» για
τα έτη 2010 – 2015 ανέρχεται σε ποσό [18.004.266,30 + 12.448.848,94 + 4.049.690,92 +
6.492.875,59 + 13.449.407,91 + 6.546.678,80 =] 60.991.768,46 ευρώ, που δικαιούται ως
αποζημίωση από τη «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», με το νόμιμο τόκο υπερημερίας (όπως παραδεκτά, κατ'
άρθρο 223 εδ. β' αρ. 1 Κ.Πολ.Δ., ζητεί το πρώτον η «ELFE S.A.» με τις προτάσεις της επί
της αγωγής της) από την επίδοση στις 31-7-2017 (βλ. την υπ. αρ. 5392Γ/31-7-2017 έκθεση
επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Μερκούρη Καρακωστή) της
προγενέστερης από 10-7-2017 και με αρ. κατ. 556277/2409/2017 αγωγής της «ELFE S.A.»
κατά της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (από το δικόγραφο της οποίας

θεωρητικέ
η εξακρίβια

S

9

3ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

παραιτήθηκε η ενάγουσα με την από 31-10-2017 και με αρ. κατ. 591833/458/2017 δήλωση παραίτησης ενώπιον του ίδιου Δικαστηρίου) έως την εξόφληση, δεδομένου ότι η εν λόγω παλαιότερη αγωγή αποτελεί όχληση κατ' άρθρο 340 Α.Κ. για την επίδικη αξίωση αποζημίωσης, αφού η επιδίκαση της είχε ζητηθεί και με εκείνη την αγωγή, αμφότερες δε οι αγωγές της «ELFE S.A.» κατά της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» έχουν την ίδια ιστορική και νομική βάση, αλλά και αίτημα (καθώς με την προγενέστερη αγωγή ζητείται ποσό 302.719.800 ευρώ, που ταυτίζεται με το κύριο αίτημα της εδώ κρινόμενης Α' αγωγής και υπερβαίνει το επικουρικό αίτημα ποσού 218.184,904,44 ευρώ της τελευταίας, μέρος του οποίου επιδικάζεται με την παρούσα απόφαση). Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη η ένσταση καταχρηστικής άσκησης του αγωγικού δικαιώματος, που προβλήθηκε από την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» στην υπό στοιχείο Α' αγωγή, καθόσον το γεγονός ότι η «ELFE S.A.» καθ' όλο το επίδικο χρονικό διάστημα δεν διαμαρτυρήθηκε για τον τρόπο τιμολόγησης της από την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», ενώ επιπλέον κατά καιρούς προέβαινε εγγράφως σε αναγνώριση του χρέους της προς αυτήν (στις 12-1-2012, 12-4-2012, 4-5-2012, 26-2-2013, 14-12-2015, 7-1-2016, 28-1-2016, 29-7-2016 και 29-9-2016), δεν καθιστά από μόνο του την άσκηση του δικαιώματος της αντίθετη στα χρηστά ήθη και τη συναλλακτική καλή πίστη κατ' άρθρο 281 Α.Κ., λαμβανομένου ιδίως υπόψη του ότι η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» βρισκόταν πάντοτε σε υπερέχουσα θέση απέναντι της «ELFE S.A.», η δε τελευταία ουδέποτε παραιτήθηκε ρητώς ή σιωπηρώς από την επίδικη αξίωσή της, ούτε δημιούργησε στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» την δικαιολογημένη πεποίθηση, ότι δεν θα ασκήσει αυτήν δικαστικώς, αφού τίποτε σχετικό δεν αναφέρθηκε στις μεταξύ τους έγγραφες συμβάσεις, αναγνωρίσεις χρέους και διαπραγματεύσεις. Επίσης, η προβαλλόμενη από την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» ένσταση παραγραφής των ως άνω επιδικασθέντων, εκ της υπό στοιχείο Α' αγωγής, κονδυλίων αποζημίωσης, θα πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη, δεδομένου ότι, ως χρόνος έναρξης της εν λόγω πενταετούς παραγραφής του άρθρου 937 παρ. 1 εδ. α' Α.Κ., η οποία δεν συμπληρώθηκε μέχρι την άσκηση της αγωγής, θα πρέπει να εκληφθεί η 17-3-2017, όταν η «ELFE S.A.» πληροφορήθηκε την προαναφερόμενη από 14-3-2017 ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί του δίκαιου τρόπου τιμολόγησης του φυσικού αερίου με βάση τις τιμές κόμβων της Βορειοδυτικής Ευρώπης, οπότε η «ELFE S.A.» έμαθε, επιβεβαιωμένα

και συγκεκριμένα, την επελθούσα ζημία της και τον υπόχρεο σε αποζημίωσή της, αντιλαμβανόμενη ότι πλέον θα ήταν σε θέση να στραφεί δικαστικώς εναντίον της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Επιπλέον, όσον αφορά το αίτημα της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» περί αναστολής της δίκης της υπό στοιχείο Α' αγωγής, κατ' άρθρο 16 του Κανονισμού 1/2003, ούτως ώστε προηγουμένως να αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επί της με αριθμό 2017/062960/30-6-2017 καταγγελίας της «ELFE S.A.» εναντίον της, αυτό θα πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές και αβάσιμο, δεδομένου ότι, στο εν λόγω άρθρο προβλέπεται δυνατότητα και όχι αναγκαιότητα αναστολής της διαδικασίας, η οποία εν προκειμένω δεν κρίνεται απαραίτητη, καθώς τα αποδεικτικά μέσα, που τίθενται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κρίνονται επαρκή, ώστε αυτό να οδηγηθεί με ασφάλεια σε δικανική πεποίθηση, ενώ επίσης δεν προκύπτει, από το αποδεικτικό υλικό της παρούσας δίκης, το στάδιο που βρίσκεται η υπόθεση ενώπιον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ούτε είναι γνωστό ακόμη σε ποιο συμπέρασμα θα καταλήξει η τελευταία επί της ως άνω καταγγελίας, ώστε να πρέπει το παρόν Δικαστήριο να συμμορφωθεί με αυτό. Τέλος, το αίτημα της «ELFE S.A.» να υποχρεωθεί η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» να επιδείξει την υπογραφείσα μεταξύ αυτής και της «Gazprom» σύμβαση προμήθειας και τις τροποποιήσεις – ανανεώσεις αυτής, παραλείποντας τα εμπιστευτικά οικονομικά στοιχεία που περιλαμβάνει, ώστε από το περιεχόμενο αυτής να καταδειχθεί ασφαλώς και η ρήτρα πετρελαίου, που διέπει τις μεταξύ τους συμβατικές σχέσεις και την οποία η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» μεταφέρει στην κατάντι αγορά, υποβλήθηκε μεν νομίμως με τις προτάσεις της κατ' άρθρα 451 Κ.Πολ.Δ. και 4 Ν. 4529/2018 (το οποίο τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω ως περιλαμβάνον δικονομικού δικαίου διάταξη), θα πρέπει όμως να απορριφθεί ως άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι δεν αμφισβητείται από την «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» η ύπαρξη της εν λόγω ρήτρας πετρελαίου στη σύμβαση προμήθειας με την «Gazprom». Όσον αφορά την υπό στοιχείο Β' αγωγή : Δυνάμει της μακροχρόνιας συνεργασίας τους και ειδικότερα με βάση τις επιμέρους συναφθείσες μεταξύ των διαδίκων μερών συμβάσεις πώλησης φυσικού αερίου (οι οποίες προαναφέρθηκαν), η εναγομένη «ELFE S.A.» εξακολουθεί να οφείλει στην ενάγουσα «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» τα ακόλουθα ποσά από τίμημα πώλησης, που αναγράφονται στους κάτωθι λογαριασμούς – τιμολόγια φυσικού αερίου, εκ των οποίων όμως πρέπει να αφαιρεθούν, ως μη οφειλόμενα εκ μέρους της «ELFE S.A.» : [Α] Η διαφορά τιμολόγησης φυσικού αερίου με τον αντίστοιχο Φ.Π.Α. (περί της οποίας έγινε λόγος κατά την εξέταση της Α' αγωγής), που προκύπτει μεταξύ της τιμής πώλησης «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» (υπολογιζόμενης βάσει ρήτρας πετρελαίου) και του μέσου όρου τιμών πώλησης στους κόμβους της

θεωρήθηκε
η. Γ. ΣΚΑΡΕΛΑ

§

9

Βορειοδυτικής Ευρώπης. Ειδικότερα δε, όπως προελέχθη, πρόκειται για τις ακόλουθες διαφορές τιμολόγησης συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. : Το Νοέμβριο 2011 ποσού 2.548.564,47 ευρώ, τον Δεκέμβριο 2011 ποσού 2.843.018,01 ευρώ, τον Ιανουάριο 2012 ποσού 2.137.926,99 ευρώ, τον Φεβρουάριο 2012 ποσού 2.037.122,12 ευρώ, το Μάρτιο 2012 ποσού 20.547,12 ευρώ, τον Οκτώβριο 2012 ποσού 1.801.900,80 ευρώ, το Νοέμβριο 2012 ποσού 1.637.816,95 ευρώ, τον Δεκέμβριο 2012 ποσού [846.523,34 + 601.702,50 =] 1.448.225,84 ευρώ και τον Ιανουάριο 2013 ποσού 349.313,80 ευρώ, ήτοι συνολική διαφορά τιμολόγησης με Φ.Π.Α. ποσού 14.824.436,10 ευρώ. Δηλαδή, όπως αναπτύχθηκε κατά την εξέταση της Α' αγωγής, η εν λόγω παράνομη διαφορά τιμολόγησης με τον επ' αυτής υπολογιζόμενο Φ.Π.Α., δεν υφίσταται ως αξίωση α) ούτε της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» ως τίμημα πώλησης και άρα πρέπει να μην της επιδικασθεί, β) ούτε της «ELFE S.A.» ως αποζημίωση, καθώς αφορά ανεξόφλητα εκ μέρους της τιμολόγια, λόγος για τον οποίο δεν της επιδικάσθηκε, αλλά αφαιρέθηκε κατά τον ανωτέρω υπολογισμό της ζημίας της. Επομένως, ουδείς των διαδίκων δικαιούται τη παράνομη διαφορά τιμής 14.824.436,10 ευρώ, ούτε η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» ως τίμημα πώλησης, ούτε και η «ELFE S.A.» ως αποζημίωση (δεν πρόκειται εδώ περί συμψηφισμού, αλλά για διακρίβωση, από το αποδεικτικό υλικό, της ουσιαστικής αβασιμότητας των εκατέρωθεν κονδυλίων των εν θέματι αγωγών). Συμπερασματικά, τα αιτούμενα με την Β' αγωγή ποσά των λογαριασμών πώλησης φυσικού αερίου για τα διαστήματα 1/11 – 31/12/2011, 1/1 – 31/3/2012, 1/10 – 31/12/2012 και 1 – 31/1/2013, είναι μεν ανεξόφλητα από την «ELFE S.A.», πλην όμως επιβαρύνονται (και αυτά) με την παρανόμως επιβληθείσα διαφορά (και επ' αυτής Φ.Π.Α.) τιμής βάσει ρήτρας πετρελαίου –τιμής κόμβων. Επομένως, ως προς τα παραπάνω κονδύλια πρέπει να απορριφθεί εν μέρει κατ' ουσίαν η αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», δηλαδή πρέπει να μην επιδικασθεί υπέρ της η παράνομη διαφορά τιμολόγησης, αλλά μόνον το υπόλοιπο – νόμιμο και ανεξόφλητο – ποσό τιμήματος εκάστου των αντίστοιχων, κατωτέρω υπ. αρ. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9 και 10 λογαριασμών – τιμολογίων φυσικού αερίου. Συνακόλουθα, επειδή πρόκειται περί παράνομης υπερχρέωσης της τιμής πώλησης φυσικού αερίου, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιδίκασης της στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξίας του άρθρου 914 Α.Κ., διότι η μη πληρωμή εκ μέρους της «ELFE S.A.» δεν

συνιστά παράνομη πράξη. Τέλος, ούτε επί τη βάσει αναγνώρισης χρέους δύναται να επιδικασθεί η εν λόγω παράνομη διαφορά τιμολόγησης υπέρ της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», δεδομένου ότι οι οφειλές από τους λογαριασμούς πώλησης φυσικού αερίου των διαστημάτων 1/11 – 31/12/2011 και 1/1 – 31/3/2012, δυνάμει της από 4-5-2012 έγγραφης σύμβασης, εισήχθησαν, μαζί με άλλα παλαιότερα χρέη από πωλήσεις φυσικού αερίου, σε γενικότερη ρύθμιση με διακανονισμό εξόφλησης σε 36 έντοκες δόσεις, ο οποίος δεν τηρήθηκε πλήρως, ενώ ακολούθησαν οι νεώτερες από 26-2-2013, 14-12-2015, 7-1-2016, 28-1-2016, 29-7-2016 και 29-9-2016 έγγραφες συμβάσεις, όπου αναφερόταν το κάθε φορά αυξανόμενο χρέος, χωρίς όμως να διευκρινίζεται στο κείμενο αυτών, ποιούς λογαριασμούς πώλησης φυσικού αερίου περιλαμβάνουν ως ανεξόφλητους και ως προς ποια επιμέρους οφειλόμενα ποσά, ειδικώς δε, εν προκειμένω, δεν αναφέρουν ρητώς τους επίμαχους λογαριασμούς των διαστημάτων 1/11 – 31/12/2011, 1/1 – 31/3/2012, 1/10 – 31/12/2012 και 1 – 31/1/2013 με την παράνομη διαφορά τιμολόγησης. Σε κάθε περίπτωση, όπως προκύπτει από το κείμενο των προαναφερόμενων υπογραφέντων μεταξύ των διαδίκων μερών συμβάσεων, με αυτές οι διάδικοι δεν αποσκοπούσαν στη δημιουργία νέας αυτοτελούς ενοχής, μη επιδεχόμενης αμφισβήτησης, αλλά στη δημιουργία απλού αποδεικτικού μέσου προς διασαφήνιση των μεταξύ τους δοσοληψιών. [Β] Το ποσό 2.214.138,70 ευρώ, ως υπόλοιπο του αναγραφόμενου στον υπ. αρ. Α/Α0030650/27.9.2016 λογαριασμό της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» ποσού 2.812.599,39 ευρώ, που αφορά σε εκκαθάριση, λόγω αναδρομικής αναθεώρησης (αύξησης), της τιμής των πωληθέντων το διάστημα 1/4/2012 – 31/12/2015 ποσοτήτων φυσικού αερίου από την «Botas» στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», που επέτυχε να της επιδικασθεί η πρώτη, μετά από προσφυγή της κατά της δεύτερης, δυνάμει απόφασης του Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου ICC (βλ. τις υπ. αρ. πρωτ. 046115/14-4-2015, 048384/10-7-2015, 050055/12-10-2015, 050321/27-10-2015, 050321/27-10-2015 και 056981/30-9-2016 ενημερωτικές επιστολές της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» προς την «ELFE S.A.»), κατά της οποίας η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» άσκησε αγωγή ακύρωσης ενώπιον του Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου της Σουηδίας (υπόθεση που εκκρεμούσε, χωρίς έκδοση απόφασης, μέχρι τη συζήτηση των εδώ αγωγών). Το ως άνω κονδύλιο ποσού 2.214.138,70 ευρώ, που ζητεί με την αγωγή της η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμο, διότι η συμφωνηθείσα μεταξύ «Botas» και «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» ρήτρα αναθεώρησης τιμών ουδόλως δεσμεύει συμβατικώς ή νομίμως την «ELFE S.A.», ήτοι δεν είναι επιτρεπτή η μετακύλιση της αύξησης

θεωρήθηκε
κ. εξεταστικά
↓

9

33.ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

τιμής πώλησης φυσικού αερίου από την «Botas», μέσω της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», στην «ELFE S.A.». Αφενός διότι, η εν λόγω αναθεώρηση τιμής αποτελεί μία επιπλέον αύξηση (ενδεικτικά ποσοστών 2,97 %, 3,78 % και 3,97 % αντιστοίχως τα 2^ο, 3^ο και 4^ο τρίμηνα έτους 2015 – βλ. τις υπ. αρ. πρωτ. 046115/14-4-2015, 048384/10-7-2015 και 050055/12-10-2015 ενημερωτικές επιστολές της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» προς την «ELFE S.A.») επί της ήδη παράνομης (αφού βασίζεται στην ρήτρα πετρελαίου, με την οποία πωλεί η «Botas» στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.») τιμής πώλησης της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» προς την «ELFE S.A.», η οποία είναι ανώτερη από το μέσο όρο των τιμών κόμβων της Βορειοδυτικής Ευρώπης. Αφετέρου επειδή, στις συμβάσεις πώλησης φυσικού αερίου και τα Προσαρτήματα αυτών μεταξύ των διαδίκων, ουδόλως προβλέπεται αυτόματη αναδρομική μετακύλιση στην «ELFE S.A.» της αύξησης των τιμών πώλησης φυσικού αερίου, που τυχόν θα επιβληθεί στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» από τις αλλοδαπές εταιρίες – προμηθευτές της ή συμφωνηθεί μεταξύ τους ή επιδικασθεί από διαιτητικό δικαστήριο. Αντιθέτως, ο πανομοιότυπος συμβατικός όρος 2.2.7, που περιέχεται στο Παράρτημα 1 των από 26-5-2008 και 4-5-2012 συμβάσεων πώλησης φυσικού αερίου, στο Προσάρτημα Νο 1 της πρώτης σύμβασης και στο Προσάρτημα Νο 4 της δεύτερης σύμβασης μεταξύ «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» και «ELFE S.A.», προβλέπει αναθεώρηση τιμών μόνο μετά από συμφωνία τους, σε περίπτωση δε διαφωνίας, μετά από προσφυγή των συμβαλλομένων σε εμπειρογνώμονα και εν τέλει σε διαιτησία. Περαιτέρω, η ως άνω αναδρομική αύξηση τιμών φυσικού αερίου, που προμηθεύθηκε η «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» από την «Botas», δεν περιλαμβάνεται ρητώς στην αναγνώριση οφειλής ποσού 94.832.408,28 ευρώ εκ μέρους της «ELFE S.A.», που έλαβε χώρα με το Προσάρτημα Νο 7 της 29-9-2016, παρότι μεταγενέστερο της έκδοσης του υπ. αρ. Α/Α0030650/27.9.2016 λογαριασμού. Συνακόλουθα, επειδή πρόκειται περί παράνομης υπερχρέωσης της τιμής πώλησης φυσικού αερίου, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιδίκασης της κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξίας του άρθρου 914 Α.Κ., διότι η μη πληρωμή εκ μέρους της «ELFE S.A.» δεν συνιστά παράνομη πράξη. Επομένως η «ELFE S.A.» οφείλει στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» : Από την 26-5-2008 συναφθείσα μεταξύ αυτών σύμβαση πώλησης : 1) το ποσό των 4.883.360,34 ευρώ, ως ανεξόφλητο μέρος του με αριθμό Α/Α001738/7-12-2011 λογαριασμού / τιμολογίου, που αφορά στην προμήθεια μηνός Νοεμβρίου 2011 – διαφορά τιμολόγησης

ποσού 2.548.564,47 = 2.334.795,87 ευρώ, 2) το ποσό των 7.628.788,92 ευρώ, ως ανεξόφλητο τίμημα του με αριθμό Α/Α0017743/11-1-2012 λογαριασμού / τιμολογίου, που αφορά στην προμήθεια μηνός Δεκεμβρίου 2011 - διαφορά τιμολόγησης ποσού 2.843.018,01 ευρώ = 4.785.770,91 ευρώ, 3) χρέωση ειδικού τέλους 5% (λογαριασμός Α/Α0017743/11-1-2012), το οποίο κατά την επίδικη σύμβαση βαρύνει την αγοράστρια εταιρεία ποσού 3.763,13 ευρώ, 4) το ποσό των 7.238.301,65 ευρώ που αφορά σε προμήθεια Ιανουαρίου 2012 (λογαριασμός Α/Α0017887/8-2-2012) - διαφορά τιμολόγησης ποσού 2.137.926,99 ευρώ = 5.100.374,66 ευρώ, 5) ποσό 6.861.621,88 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Φεβρουαρίου 2012 (λογαριασμός Α/Α0018119/8-3-2012) - διαφορά τιμολόγησης ποσού 2.037.122,12 ευρώ = 4.824.499,76 ευρώ, 6) ποσό 331.728,4 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Μαρτίου 2012 (λογαριασμός Α/Α0018344/5.4.2012) - διαφορά τιμολόγησης ποσού 20.547,12 ευρώ = 311.181,28 ευρώ. Από την 4-5-2012 συναφθείσα μεταξύ αυτών σύμβαση πώλησης : 7) ποσό 3.704.407,31 ευρώ, ως υπόλοιπο για προμήθεια Οκτωβρίου 2012, εξοφλητέο στις 31/12/2012) - διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.801.900,80 ευρώ = 1.902.506,51 ευρώ, 8) ποσό 6.191.271,94 ευρώ που αφορά σε προμήθεια Νοεμβρίου 2012 (λογαριασμός Α/Α0019982/6.12.2012), εξοφλητέο τις 31/1/2013 - διαφορά τιμολόγησης ποσού 1.637.816,95 ευρώ = 4.553.454,99 ευρώ, 9) ποσό 5.893.040,63 ευρώ που αφορά σε προμήθεια Δεκεμβρίου 2012 (λογαριασμός Α/Α0020317/11.1.2013), εξοφλητέο στις 28/2/2013 - διαφορά τιμολόγησης ποσού 846.523,34 + 601.702,50 ευρώ = 4.444.814,79 ευρώ, 10) το ποσό των 1.667.935,51 ευρώ (αρχικώς οφειλόμενο ποσό 1.895.271,99 ευρώ μείον 227.336,48 ευρώ του πιστωτικού εκκαθαριστικού λογαριασμού έτους 2012), ως ανεξόφλητο τίμημα του με αριθμό Α/Α0020530/12-2-2013 λογαριασμού - τιμολογίου, που αφορά στην προμήθεια μηνός Ιανουαρίου 2013, εξοφλητέο στις 31/3/2013 - διαφορά τιμολόγησης ποσού 349.313,80 ευρώ = 1.318.621,71 ευρώ. Από το 28-1-2016 καταρτισθέν μεταξύ αυτών προσάρτημα Νο 5 : 11) ποσό 2.114.086,24 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Απριλίου 2016 (υπόλοιπο λογαριασμού κατανάλωσης Α/Α0029781/12.5.2016 ποσού 2.703.063,17 €, από το ποσό του οποίου έχει αφαιρεθεί το ποσό των 184,35 € από τον πιστωτικό λογαριασμό εκκαθάρισης Απριλίου 2016 υπ' αριθ. Β000925/8.6.2016 και το ποσό των 588.792,58 € που έχει καταβληθεί μετά την άσκηση της υπό στοιχείο Β αγωγής), εξοφλητέο στις 20-5-2016, 12) ποσό 3.136.535,73 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Μαΐου 2016 (λογαριασμός κατανάλωσης Α/Α0029957/8.6.2016 ποσού 3.136.441,80 € και λογαριασμός εκκαθάρισης

θεωρηθεί
η βεβαίωση

φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

Μαΐου 2016 υπ' αριθμ. Α/Α0030037/6.7.2016 ποσού 93,93 €), εξοφλητέο στις 20-6-2016, 13) ποσό 529.625,43 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Ιουνίου 2016 (λογαριασμός κατανάλωσης Α/Α0030182/11.7.2016 ποσού 529.466,94 € και λογαριασμός εκκαθάρισης Ιουνίου 2016 υπ' αριθμ. Α/Α0030324/8.8.2016 ποσού 158,49 €), εξοφλητέο στις 20-7-2016, 14) ποσό 346.250,24 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Ιουλίου 2016 (λογαριασμός κατανάλωσης Α/Α0030411/11.8.2016 ποσού 346.162,35 € και λογαριασμός εκκαθάρισης Ιουλίου 2016 υπ' αριθμ. Α/Α0030521/7.9.2016 ποσού 87,89 €), εξοφλητέο στις 20-8-2016, 15) ποσό 121.782,37 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Αυγούστου 2016 (λογαριασμός κατανάλωσης Α/Α0030557/8.9.2016 ποσού 121.768,63 € και λογαριασμός εκκαθάρισης Αυγούστου 2016 υπ' αριθμ. Α/Α0030844/11.10.2016 ποσού 13,74 €), εξοφλητέο στις 20-9-2016, 16) ποσό 138.885,66 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Σεπτεμβρίου 2016 (λογαριασμός κατανάλωσης Α/Α0030881/11.10.2016 ποσού 138.868,87 € και λογαριασμός εκκαθάρισης Σεπτεμβρίου 2016 υπ' αριθμ. Α/Α0031048/9.11.2016 ποσού 16,79 €), εξοφλητέο στις 20-10-2016, 17) ποσό 1.562.585,74 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Οκτωβρίου 2016 (λογαριασμός κατανάλωσης Α/Α0031047/9.11.2016 ποσού 1.561.599,78 € και λογαριασμός εκκαθάρισης Οκτωβρίου 2016 υπ' αριθμ. Α/Α0031287/8.12.2016 ποσού 985,96 €), εξοφλητέο στις 20-11-2016, 18) ποσό 2.038.972,51 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Νοεμβρίου 2016 (λογαριασμός κατανάλωσης Α/Α0031308/9.12.2016 ποσού 2.038.029,67 € και λογαριασμός εκκαθάρισης Νοεμβρίου 2016 υπ' αριθμ. Α/Α0031407/10.1.2017 ποσού 942,84 €), εξοφλητέο στις 20-12-2016, 19) ποσό 2.955.333,74 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Δεκεμβρίου 2016 (λογαριασμός κατανάλωσης Α/Α0031441/11.1.2017 ποσού 3.007.594,01 €, από τον οποίο αφαιρείται το ποσό των 52.260,27 € του πιστωτικού λογαριασμού εκκαθάρισης έτους 2016 υπ' αριθ. Β0001102/7.2.2017), εξοφλητέο στις 21-1-2017, 20) ποσό 3.556.717,56 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Ιανουαρίου 2017 (λογαριασμός Α/Α0031702/15.2.2017), εξοφλητέο στις 24-2-2017, 21) ποσό 3.568.634,07 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Φεβρουαρίου 2017 (λογαριασμός Α/Α0032030/10.3.2017), εξοφλητέο στις 22-3-2017, 22) ποσό 4.548.284,30 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Μαρτίου 2017 (λογαριασμός Α/Α0032212/11.4.2017), εξοφλητέο στις 20-4-2017, 23) ποσό 1.422.179,36 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια

Απριλίου 2017 (λογαριασμός Α/Α0032508/10.5.2017), εξοφλητέο στις 20-5-2017 και 24) ποσό 1.063.108,43 ευρώ, που αφορά σε προμήθεια Απριλίου 2017 (λογαριασμός Α/Α0032511/10.5.2017), εξοφλητέο στις 20-5-2017. Δηλαδή, η «ELFE S.A.» οφείλει στην «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» το συνολικό ποσό των [2.334.795,87 + 4.785.770,91 + 3.763,13 + 5.100.374,66 + 4.824.499,76 + 311.181,28 + 1.902.506,51 + 4.553.454,99 + 4.444.814,79 + 1.318.621,71 + 2.114.086,24 + 3.136.535,73 + 529.625,43 + 346.250,24 + 121.782,37 + 138.885,66 + 1.562.585,74 + 2.038.972,51 + 2.955.333,74 + 3.556.717,56 + 3.568.634,07 + 4.548.284,30 + 1.422.179,36 + 1.063.108,43 =] 56.682.765 ευρώ. Τα παραπάνω επιμέρους ποσά οφείλονται με το νόμιμο τόκο υπερημερίας, από την επομένη της δήλης ημέρας καταβολής εκάστου ποσού, όπως συμφωνήθηκε μεταξύ των διαδίκων με τις προαναφερθείσες συμβάσεις και προσαρτήματα αυτών, αλλά και αναγράφεται σε έκαστο λογαριασμό φυσικού αερίου, μέχρι την εξόφληση. Εξαιρούνται τα οφειλόμενα ποσά για πωλήσεις φυσικού αερίου των διαστημάτων 1/11/2011 - 31/3/2012, επί των οποίων οφείλεται νόμιμος τόκος υπερημερίας από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Και τούτο διότι, τα εν λόγω ποσά αποτελούν μέρος της μεγαλύτερης - τότε - οφειλής της «ELFE S.A.» ποσού 44.504.319,17 ευρώ, η οποία ρυθμίστηκε σε 36 έντοκες ισόποσες δόσεις, δυνάμει του από 12-4-2012 ιδιωτικού συμφωνητικού μεταξύ των διαδίκων (που προσαρτήθηκε ως Παράρτημα 5 στην από 4-5-2012 σύμβαση πώλησης φυσικού αερίου), ενώ για καθυστερούμενες δόσεις της εν λόγω ρύθμισης εκδόθηκαν και τα υπ. αρ. 4133/31-12-2012 και 4136/6-2-2013 τιμολόγια τόκων (μετά Φ.Π.Α. 3,6 %) ποσών 670.232,47 ευρώ και 208.731,34 ευρώ, που εξοφλήθηκαν μεταγενέστερα από την άσκηση της αγωγής της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.». Επομένως η συμβατική δήλη ημέρα πληρωμής των επίμαχων λογαριασμών πώλησης φυσικού αερίου των διαστημάτων 1/11/2011 - 31/3/2012, από την οποία ζητά νόμιμους τόκους υπερημερίας η ενάγουσα «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.», έχει μεταβληθεί με τον παραπάνω διακανονισμό, χωρίς όμως να προκύπτει σαφώς ποια είναι η νεώτερη συμφωνηθείσα δήλη ημέρα για το ποσό εκάστου λογαριασμού. Ειδικότερα, οφείλονται νόμιμοι τόκοι υπερημερίας για 1) το ποσό των [2.334.795,87 + 4.785.770,91 + 3.763,13 + 5.100.374,66 + 4.824.499,76 + 311.181,28] = 17.360.385,61 ευρώ, από την 1-11-2017 (επομένη της επίδοσης της αγωγής), 2) το ποσό των 1.902.506,51 ευρώ, από την 1-1-2013, 3) το ποσό των 4.553.454,99 ευρώ, από την 1-2-2013, 4) το ποσό των 4.444.814,79 ευρώ, από την 1-3-2013, 5) το ποσό των 1.318.621,71 ευρώ, από την 1-4-2013, 6) το ποσό των 2.114.086,24 ευρώ, από τις 21-5-

οφείλονται
η οφειλή

9

35ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

2016, 7) το ποσό των 3.136.535,73 ευρώ, από τις 21-6-2016, 8) το ποσό των 529.625,43 ευρώ, από τις 21-7-2016, 9) το ποσό των 346.250,24 ευρώ, από τις 21-8-2016, 10) το ποσό των 121.782,37 ευρώ, από τις 21-9-2016, 11) το ποσό των 138.885,66 ευρώ, από τις 22-10-2016, 12) το ποσό των 1.562.585,74 ευρώ, από τις 21-11-2016, 13) το ποσό των 2.038.972,51 ευρώ, από τις 21-12-2016, 14) το ποσό των 2.955.333,74 ευρώ, από τις 22-1-2017, 15) το ποσό των 3.556.717,56 ευρώ, από τις 25-2-2017, 16) το ποσό των 3.568.634,07 ευρώ, από τις 23-3-2017, 17) το ποσό των 4.548.284,30 ευρώ, από τις 21-4-2017 και 18) το ποσό των [1.422.179,36 + 1.063.108,43 =] 2.485.287,79 ευρώ από τις 21-5-2017, όλα δε τα ανωτέρω ποσά έως την εξόφληση. Η υποβληθείσα από την «ELFE S.A.» ένσταση καταχρηστικής άσκησης του αγωγικού δικαιώματος της αντιδίκου της στην υπό στοιχείο Β' αγωγή, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη κατ' άρθρο 281 Α.Κ., καθώς η προηγούμενη προσπάθεια εξεύρεση λύσης και διακανονισμού της επίδικης οφειλής της «ELFE S.A.» με τη «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» δεν οδηγεί, από μόνη της, σε αντίθεση της άσκησης του επίδικου δικαιώματος στα χρηστά ήθη και τη συναλλακτική καλή πίστη. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να απορριφθεί η ένσταση συμψηφισμού της απαίτησης της «ELFE S.A.» ύψους 302.719.800,08 ευρώ, άλλως 215.184.906,44 ευρώ, που προβάλλει αυτή με τις έγγραφες προτάσεις της στην υπό στοιχείο Β' αγωγή, αφενός διότι προβάλλεται αόριστα κατ' άρθρο 262 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., ήτοι χωρίς να εξειδικεύονται, στις εν λόγω προτάσεις, τα πραγματικά περιστατικά, που στηρίζουν την εν λόγω απαίτηση κι αφετέρου διότι δεν έχει έννομο συμφέρον κι απαραδέκτως προβάλλει αυτή αμυντικά, εφόσον η ίδια ανταπαίτησή της ασκείται ήδη επιθετικά με την προαναφερόμενη υπό στοιχείο Α' αγωγή της, η οποία έχει ως βάση την ίδια με την εν λόγω ένσταση νομική κι ιστορική αιτία, η οποία αγωγή συνεκδικάζεται με την ως άνω αντίθετη αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» (βλ. Π.Πρ.Σερρών 155/2007 ΝΟΜΟΣ).

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει [α] να γίνει εν μέρει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη η κρινόμενη υπό στοιχείο Α' αγωγή, ειδικότερα δε i) να αναγνωρισθεί, ότι είναι άκυρη η ρήτρα πετρελαίου, όπως έχει εφαρμοσθεί, μέχρι την άσκηση της αγωγής, στην συμβατική σχέση των διαδίκων, για τον υπολογισμό της τιμής πώλησης φυσικού αερίου και ii) να αναγνωρισθεί, ότι η εναγομένη της υπό στοιχείο Α' αγωγής υποχρεούται να καταβάλει

στην ενάγουσα της εν λόγω αγωγής το συνολικό ποσό των εξήντα εκατομμυρίων εννιακοσίων ενενήντα μίας χιλιάδων επτακοσίων εξήντα οκτώ ευρώ και σαράντα έξη λεπτών (60.991.768,46 ευρώ), με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την 31-7-2017 έως την εξόφληση και [β] να γίνει εν μέρει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη η κρινόμενη υπό στοιχείο Β' αγωγή και να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη της υπό στοιχείο Β' αγωγής οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα της εν λόγω αγωγής το συνολικό ποσό των πενήντα έξη εκατομμυρίων εξακοσίων ογδόντα δύο χιλιάδων επτακοσίων εξήντα πέντε (56.682.765) ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας για : 1) το ποσό των 17.360.385,61 ευρώ, από την 1-11-2017, 2) το ποσό των 1.902.506,51 ευρώ, από την 1-1-2013, 3) το ποσό των 4.553.454,99 ευρώ, από την 1-2-2013, 4) το ποσό των 4.444.814,79 ευρώ, από την 1-3-2013, 5) το ποσό των 1.318.621,71 ευρώ, από την 1-4-2013, 6) το ποσό των 2.114.086,24 ευρώ, από τις 21-5-2016, 7) το ποσό των 3.136.535,73 ευρώ, από τις 21-6-2016, 8) το ποσό των 529.625,43 ευρώ, από τις 21-7-2016, 9) το ποσό των 346.250,24 ευρώ, από τις 21-8-2016, 10) το ποσό των 121.782,37 ευρώ, από τις 21-9-2016, 11) το ποσό των 138.885,66 ευρώ, από τις 22-10-2016, 12) το ποσό των 1.562.585,74 ευρώ, από τις 21-11-2016, 13) το ποσό των 2.038.972,51 ευρώ, από τις 21-12-2016, 14) το ποσό των 2.955.333,74 ευρώ, από τις 22-1-2017, 15) το ποσό των 3.556.717,56 ευρώ, από τις 25-2-2017, 16) το ποσό των 3.568.634,07 ευρώ, από τις 23-3-2017, 17) το ποσό των 4.548.284,30 ευρώ, από τις 21-4-2017 και 18) το ποσό των 2.485.287,79 ευρώ από τις 21-5-2017, όλα δε τα ανωτέρω ποσά έως την εξόφληση. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας τους και διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρα 178 παρ. 1 και 179 Κ.Πολ.Δ.).

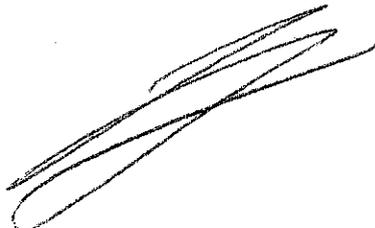
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων τις υπό στοιχεία Α' και Β' αγωγές.

Απορρίπτει ότι κρίθηκε απορριπτέο στο σκεπτικό.

Δέχεται εν μέρει την υπό στοιχείο Α' (από 7-12-2017 και με αρ. κατ. 608394/4508/2017) αγωγή της «ELFE S.A.» κατά της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.».

Αναγνωρίζει ότι είναι άκυρη η ρήτρα πετρελαίου, όπως έχει εφαρμοσθεί, μέχρι την άσκηση της υπό στοιχείο Α' αγωγής, στην συμβατική σχέση των διαδίκων, για τον

3ο φύλλο της υπ. αρ. 3038/ 2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εμπορικού Δικαίου)

υπολογισμό της τιμής πώλησης φυσικού αερίου από την εναγόμενη στην ενάγουσα της ίδιας αγωγής.

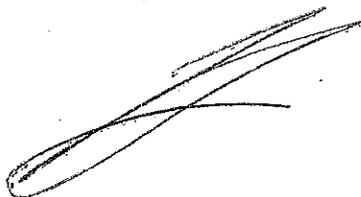
Αναγνωρίζει ότι η εναγομένη της Α' αγωγής («Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.») υποχρεούται να καταβάλει στην ενάγουσα της ίδιας αγωγής («ELFE S.A.») ποσό εξήντα εκατομμυρίων εννιακοσίων ενενήντα μίας χιλιάδων επτακοσίων εξήντα οκτώ ευρώ και σαράντα έξη λεπτών (60.991.768,46 ευρώ), με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την 31-7-2017 έως την εξόφληση.

Δέχεται εν μέρει την υπό στοιχείο Β' (από 30-10-2017 και με αρ. κατ. 590989/3806/2017) αγωγή της «Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.» κατά της «ELFE S.A.».

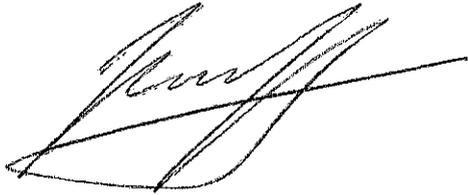
Αναγνωρίζει ότι η εναγομένη της Β' αγωγής («ELFE S.A.») υποχρεούται να καταβάλει στην ενάγουσα της ίδιας αγωγής («Δ.ΕΠ.Α. Α.Ε.») ποσό πενήντα έξη εκατομμυρίων εξακοσίων ογδόντα δύο χιλιάδων επτακοσίων εξήντα πέντε (56.682.765) ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας για : 1) το ποσό των 17.360.385,61 ευρώ, από την 1-11-2017, 2) το ποσό των 1.902.506,51 ευρώ, από την 1-1-2013, 3) το ποσό των 4.553.454,99 ευρώ, από την 1-2-2013, 4) το ποσό των 4.444.814,79 ευρώ, από την 1-3-2013, 5) το ποσό των 1.318.621,71 ευρώ, από την 1-4-2013, 6) το ποσό των 2.114.086,24 ευρώ, από τις 21-5-2016, 7) το ποσό των 3.136.535,73 ευρώ, από τις 21-6-2016, 8) το ποσό των 529.625,43 ευρώ, από τις 21-7-2016, 9) το ποσό των 346.250,24 ευρώ, από τις 21-8-2016, 10) το ποσό των 121.782,37 ευρώ, από τις 21-9-2016, 11) το ποσό των 138.885,66 ευρώ, από τις 22-10-2016, 12) το ποσό των 1.562.585,74 ευρώ, από τις 21-11-2016, 13) το ποσό των 2.038.972,51 ευρώ, από τις 21-12-2016, 14) το ποσό των 2.955.333,74 ευρώ, από τις 22-1-2017, 15) το ποσό των 3.556.717,56 ευρώ, από τις 25-2-2017, 16) το ποσό των 3.568.634,07 ευρώ, από τις 23-3-2017, 17) το ποσό των 4.548.284,30 ευρώ, από τις 21-4-2017 και 18) το ποσό των 2.485.287,79 ευρώ από τις 21-5-2017, όλα δε τα ανωτέρω ποσά έως την εξόφληση.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα των διαδικιών μεταξύ αυτών.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 21-6-2019.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

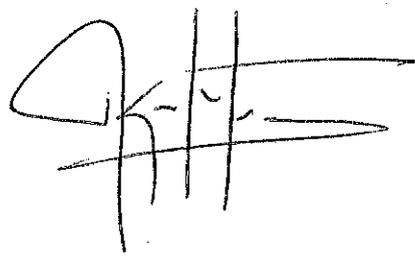
ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΕ ΑΔΕΙΑ
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
..... Οικονομικών

θεωρηθεί
τι είναι
δ

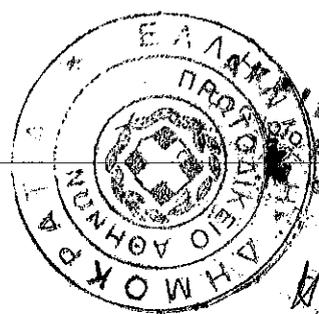
- Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα την 30η Ιουλίου 2019 με άλλη σύνθεση, αποτελούμενη από τους ίδιους Πρωτόδικες και Πρόεδρο τον **Παναγιώτη Καρακωνσταντή** Πρόεδρο Πρωτοδικών, λόγω προαγωγής του Προέδρου Παναγιώτη Κατσικερού στον βαθμό του Εφέτη, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΕ ΑΔΕΙΑ
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
..... Οικονομικών

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
.....
.....
.....

..... 1 ΣΕΠ. 2019

ΟΙΚΟΝΟΜΙΝΟΧΑΡΙΒΩΣ